ISSN 2241-6021

ΚΟΝΤΡΑ

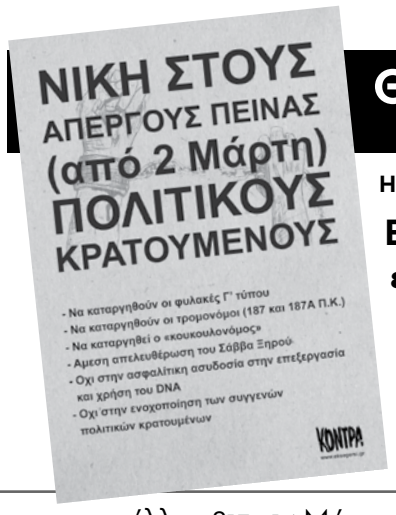

Θάλαμοι νοσηλείας ή κελιά βασανισμού;

ΣΕΛΙΔΑ 8

Η παπάρα περί δημοψηφίσματος

Εργαλείο διαχείρισης του ελληνικού λαού

ΣΕΛΙΔΑ 3

Πρόκληση Σκουρλέτη-μεγαλοξενοδόχων

ΣΕΛΙΔΑ 13

Διεκδίκηση γερμανικών επανορθώσεων

Θέ(α)μα για εσωτερική κατανάλωση

ΣΕΛΙΔΑ 13

Η Ουκρανία διχάζει ΕΕ και ΝΑΤΟ-ΗΠΑ

ΣΕΛΙΔΑ 4

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ | αρ. φύλλου 815 - 14 Μάρτη 2015 | www.eksegersi.gr

ΒΑΖΕΛΙΝΗ

στη θηλιά των Μνημονίων

ΙΝΚΟΓΝΙΤΟ ΘΑ ΚΑΝΕΙ ΤΗΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ Η ΤΡΟΙΚΑ ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΚΟΥΑΡΤΕΤΟ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΤΗΝ ΟΝΟΜΑΖΟΥΝ BRUSSELS GROUP

ΟΛΟ ΤΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΣΤΙΣ ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

Scripta...Verba...

Η πρόσφατη Κεντρική Επιτροπή αποφάσισε ότι η Δημοκρατική Αριστερά συνεχίζει την πορεία της. Ηδη έχουμε ξεκινήσει διαδικασίες ανασύνταξης και επανεκκίνησης, όσο και επαναφοράς της ΔΗΜΑΡ στην κοινωνική και πολιτική πραγματικότητα.

Φώτης Κουβέλης

Respect... Ο κυρ-Φώτης είναι θεσμός (από μόνος του).

Οι δυνάμεις που στηρίζουν την κυβέρνηση και η κοινοβουλευτική πλειοψηφία των δύο κομμάτων δεν είναι διατεθειμένες να βαπτίσουν το κρέας ψάρι και να υπαναχωρήσουν στις αδιαπραγμάτευτες αρχές επί τη βάση των οποίων δόθηκε η λαϊκή εντολή.

Ζωή Κωνσταντοπούλου

Γι' αυτό και δε φέραμε στη Βουλή την παράταση του Μνημόνιου. Αφήσαμε να την κάνει μόνη της η κυβέρνηση. Οι βουλευτές διατήρησαν την παρθενιά τους.

Με τις μέχρι σήμερα πρωτοβουλίες της προέδρου της Βουλής το μήνυμα είναι μονοσήμαντα υπέρ όσων ψευδών επικαλείται προς υπεράσπισή της η ναζιστική οργάνωση.

Δημήτρης Ψαρράς (ΕφΣυν)

Ελπίζουμε να μη διανοηθεί η Κωνσταντοπούλου να μιμηθεί τον Μπαρουφάκη και να κατηγορήσει τους «Ιούς» ότι... έχτισαν καριέρα κυνηγώντας τη Χρυσή Αυγή.

Πριν εκταμιευθεί οποιοδήποτε ποσό, θα πρέπει να εξεταστεί εάν η Αθήνα πληροί τους συμφωνημένους όρους. Και μόνο τότε θα πάρει την υπόλοιπη δόση από το δεύτερο πρόγραμμα. Πόσο καιρό θα χρειαστεί, εξαρτάται από την Αθήνα. Εάν η Ελλάδα χρειάζεται επειγόντως χρήματα, θα πρέπει να υλοποιήσει τους όρους και να εφαρμόσει τις υποσχέσεις για μεταρρυθμίσεις. Οσο καιρό αυτό δεν συμβαίνει, δεν θα εκταμιευτούν χρήματα.

Βόλφγκανγκ Σόιμπλε

Αυτός είναι σαφής (σε βαθμό ιμπεριαλιστικής κυνικότητας). Δεν έχει ανάγκη από παπατζιλίκια στο συγκεκριμένο ζήτημα.

Οι εκλογές από μόνες τους δεν συνιστούν πρόβλημα. Δόθηκαν, όμως, ένα σωρό υποσχέσεις που ξέραμε ότι δεν μπορούσαν να τηρηθούν. Ειλικρινά, μένει να δούμε πώς θα λυθούν όλα αυτά.

Λικ Κοέν (διοικητής Κεντρικής Τράπεζας Βελγίου)

Πολλοί την έχουν αυτή την απορία.

Η Ελλάδα είναι φιλόξενη χώρα. Θα καλωσορίσουμε όλα τα μέλη των θεσμών για να κάνουν τη δουλειά που πρέπει.

Ιωάννης Βαρουφάκης

Μετάφραση. Θα υποδεχτούμε την τρόικα για να ολοκληρώσει την αξιολόγηση.

ΡΙΠΕΣ

◆ Δε ζήτησε συνάντηση από τον Γιούνκερ ο Τσίπρας, ανακοίνωσε το Μαξίμου ◆ Τι να 'λεγαν μετά τη χλαπάτσα που τους έριξε ο Λουξεμβούργιος; ◆ Που τους είπε «πρώτα το Eurogroup και μετά η συνάντηση, όχι παιχνιδάκια με μένα»; ◆ Η πλάκα είναι πως το πρωί της ίδιας μέρας όλες οι εφημερίδες στην Ελλάδα είχαν σίγουρη τη συνάντηση ◆ Ομαδικό όνειρο είδαν οι δημοσιογράφοι ή ο Παππάς τους είχε περάσει την είδηση (προ χλαπάτσας); ◆ Μαθητευόμενοι μάγοι και σ' αυτά τα ζητήματα οι μαξιμάνθρωποι ◆ Ο Μπαλάφας μιλάει για «ανυπόμονους μικροαστούς» ◆ Που είναι όσοι ζητούν υλοποίηση των προεκλογικών υποσχέσεων του ΣΥΡΙΖΑ ◆ Σε λίγο θα διαβάζει στους συριζαίους αποσπάσματα από τον «Αριστερισμό» του Λένιν ◆ Αλλά δε θα βρεθεί κανείς να του διαβάσει αποσπάσματα από το «Η προλεταριακή επανάσταση και ο αποστάτης Κάουτσκι» ◆ «Εγραψε» ο χαρακτηρισμός του Μπαρουφάκη στο προηγούμενο φύλλο της «Κ» ◆ Σεφερλής της αστικής πολιτικής ◆ Η στήλη δηλώνει πως όταν θα τον βρίζουν οι σημερινοί υμνητές του, θα σωπάσει ◆ Τον χτυπάμε τώρα που είναι όρθιος, δυνατός και πολύ... ουάου ◆ Χαρδούβελης τέλος, αν δεν το καταλάβατε ◆ Τον τελείωσαν οι Τσιπραίοι, ενημερωθέντες από τον Νικολούδη ◆ Και το έκαναν δωράκι στον Χατζηνικολάου ◆ Τέλος ως πολιτικό πρόσωπο, γιατί τέτοια ταλέντα δεν πάνε χαμένα ◆ Κάπου θα τον βάλουν τ' αφεντικά του ◆ Σε καμιά τράπεζα, κανένα διεθνή οργανισμό ◆ Για όσους απορούν με τη φτωχομπινεδιά του τύπου ◆ Τέτοιοι είναι όλοι τους ◆ Αλλά το μαθαίνουμε μόνο όταν αποφασίζουν να ξεφορτωθούν κάποιον ◆ Πάντως, ο Γκίκας απέδειξε ότι δεν είναι επαγγελματίας πολιτικός ◆ Αλλος στη θέση του θα αράδιαζε το ένα ψέμα μετά το άλλο, τη μια μπούρδα μετά την άλλη ◆ Ενώ αυτός το είπε απλά ◆ Φοβήθηκε για τα ευρώ μου και τα έβγαλα στο εξωτερικό ◆ Γιατί έχω και παιδιά να σπουδάσω ◆ Ο Τζήμερος καλεί τη Μέρκελ «να τραβήξει την πρίζα» ◆ Στην κατοχή φορούσαν κουκούλα, τώρα το κάνουν ξεκουκούλωτοι ◆ Η αγγλοσαξονική σχολή που, όπως λέει ο Μηλιός, εκπροσωπεί ο Μπαρουφάκης, δίνει ρέστα ◆ Οι νεολογισμοί του Ανδρέα Παπανδρέου δεν είναι τίποτα μπροστά στη νέα γλώσσα που εισάγει ο Μπαρούφ ◆ Σα να μας φαίνεται λίγο πεσμένος, όμως ◆ Σαν αετός με ψαλιδισμένα φτερά ◆ Ο Σόιμπλε του αφαίρεσε αρκετή από την αυτοπεποίθησή του ◆ Γι' αυτό και έβγαλε στη φωτο-γύρα και τη σύζυγο, να οδηγεί θηριώδη σε κυβικά μηχανή ◆ Το lifestyle σε όλη τη γελοιότητά του ◆ Η Δούρου δεν πήγε, λέει, μάρτυρας στη δίκη Κασιδιάρη, γιατί δεν κλήθηκε ◆ Μήπως να της έλεγε κάποιος πως ως μάρτυρας της πολιτικής αγωγής μπορούσε να καταθέσει χωρίς κλήση; ◆ Λέτε να της το αρνιόταν η Κανέλλη αν πήγαινε; ◆ Η συντριπτική πλειοψηφία των βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ καβάτζωσε το βουλευτικό αυτοκίνητο ◆ Ο Τσίπρας τους είχε πει να μην το κάνουν ◆ Μετά, ένιψε τας χείρας του, ως Πόντιος Πιλάτος ◆ Στον αστικό Τύπο δημοσιεύτηκαν και σπαρταριστές λεπτομέρειες ◆ Οπως με μια κυρία του «Δικτύου», που της έπεσε στο λαχνό μια Mercedes και της ήρθε λίγο άσχημα ◆ Ομως στη δημοκρατία δεν υπάρχουν αδιέξοδα ◆ Ετσι, η ντροπιάρα νεόκοπη βουλευτίνα έκανε τράμπα τη Mercedes μ' ένα Audi που είχε κληρωθεί σε άλλο βουλευτή ◆ Ο οποίος προφανώς δεν κυκλοφορεί στα Εξάρχεια και δεν είχε πρόβλημα ◆

επί του πιεστηρίου

Μετά το θλιβερό φαινόμενο με τις ουρές στο ΙΚΑ, ο Στρατούλης έστειλε επιστολή στον Κατρούγκαλο με την οποία του ζητάει να προχωρήσει άμεσα σε διορισμούς 1.720 υπαλλήλων. Αυτός την υποχρέωση την έβγαλε. Αν δε διοριστούν (που δε θα διοριστούν), δε θα φταίει ο Στρατούλης, αλλά ο Κατρούγκαλος, ο οποίος επίσης θα δηλώσει ότι δε φταίει αυτός, αλλά ο Βαρουφάκης. Αυτή δεν είναι κυβέρνηση-παιδική χαρά, που γράφαμε στο προηγούμενο φύλλο της «Κ». Αυτή είναι κυβέρνηση-ταχυδρόμων: ο σκύλος στη σκύλα κι η σκύλα στην ουρά της...

«Η ελληνική κυβέρνηση, για πρώτη φορά, χάρη κυρίως στο πολύπλευρο ταλέντο του Γιάνη Βαρουφάκη και τη βαθιά προσήλωση στις αξίες και την ιστορία του καθημαγμένου λαού μας του πρωθυπουργού Αλέξη Τσίπρα, σμπαράλιασε κυριολεκτικά την επικοινωνιακή πολιτική του νεοφιλελευθερισμού, δηλαδή τον σκληρό πυρήνα προπαγάνδας περί δήθεν μονόδρομου της ευρωπαϊκής λιτότητας που συμπυκνώνει ο κ. Σόιμπλε». Σχόλιο με υπογραφή «Παν. Γεωργ.», που δημοσιεύτηκε στα «Πολιτικά Παρασκήνια» της ΕφΣυν (3.5.15). Μερικά παπαγαλάκια δεν κρατιούνται με τίποτα. Και δεν αντιλαμβάνονται ότι αυτογελοιοποιούνται.

Δεν ξέρουμε πόσο ο Παναθηναϊκός ενώνει τη Ραχήλ Μακρή με τον Τάκη Μπαλτάκο. Ξέρουμε ότι τους ενώνουν άλλα, πιο σημαντικά πράγματα. Ο εθνικισμός, η πίστη στα ελληνοχριστιανικά ιδεώδη, το αντιμεταναστευτικό μένος. Επειδή η Μακρή είναι πλέον βουλευτίνα του ΣΥΡΙΖΑ, δε σημαίνει ότι άλλαξε και ιδέες.

«Μετά την υπογραφή της συμφωνίας για το τετράμηνο πρόγραμμα λέει (ο Σόιμπλε) ότι θα υπάρχει νέο Μνημόνιο; Υποσκάπτει τη συμφωνία». Πόσο φτηνιάρης μπορεί να γίνει ένας υπουργός άνευ χαρτοφυλακίου, ο οποίος εξασφάλισε το... μη χαρτοφυλάκιο χάρη στη μακρά πολιτική και προσωπική του σχέση με τον πρωθυπουργό, αλλά τόσα χρόνια είχε μάθει να ενεργεί μόνο στο παρασκήνιο; Για τον Φλαμπουράρη ο λόγος, που έκανε αυτή τη γελοία δήλωση, λες και απευθύνεται σε Χαχόλους.

Αφιερωμένο στον Φλαμπουράρη (και όχι μόνο) ένα μικρό απόσπασμα από σημείωμα του αρθρογράφου του Bloomberg Μαρκ Γκίλμπερτ, με τον ευγλωττότατο τίτλο *«Οι πραγματικοί νικητές και η ελληνική υποχώρηση»*. Ο Γκίλμπερτ μιλά για «συνθηκολόγηση» της ελληνικής κυβέρνησης στο Eurogroup της 20ής του Φλεβάρη και σημειώνει: *«Η Ελλάδα έκανε πίσω σε τουλάχιστον πέντε προεκλογικές υποσχέσεις. Δεν υπάρχει παράταση αποπληρωμής χρέους, δεν έφυγε η τρόικα, που αποκαλείται πλέον με άλλο όνομα, δεν ακυρώθηκαν οι μεταρρυθμίσεις της προηγούμενης κυβέρνησης, τα κεφάλαια στήριξης των τραπεζών δεν θα χρησιμοποιηθούν αλλού και επιβεβαιώθηκε η ανάγκη να υπάρξει λογικό πλεόνασμα στον προϋπολογισμό. Ο ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να δυσκολευτεί να δικαιολογήσει τις παραχωρήσεις αυτές στο εσωτερικό της χώρας».*

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Αν αφήσετε την Ελλάδα να καταρρεύσει οικονομικά, τότε στην Ευρώπη θα υπάρξουν δεκάδες εκατομμύρια μεταναστών και χιλιάδες τζιχαντιστές.

Νίκος Κοτζιάς

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

14/3: Ημέρα μπριζόλας-πεολειχίας, ημέρα νεφρού, ημέρα αριθμού π **14/3/1883: Θάνατος Καρλ Μαρξ** 14/3/1945: Χίτες χτυπούν αγρότες (Βέροια), επτά νεκροί 14/3/1987: Εκτέλεση ιταλού γενικού διευθυντή διαστημικών ερευνών και εξοπλισμών Λίτσιο Τζοτζιέρι (Μαχητική Κομμουνιστική Ενωση) 14/3/1992: Αναστολή έκδοσης «Πράβνα» λόγω έλλειψης οικονομικών πόρων 14/3/2004: Αποτυχημένη βομβιστική επίθεση Επαναστατικού Αγώνα σε υποκατάστημα «Citibank» (Ψυχικό) 15/3: Ημέρα κατά αστυνομικής βίας, ημέρα καταναλωτή, ημέρα ύπνου, ημέρα επαφής **15/3/1985: Ανταλλαγή πυρών, νεκρός ο Χρήστος Τσουτσουβής και τρεις αστυνομικοί** 15/3/1995: Δύο ρουκέτες κατά «Mega Channel» (17Ν) 15/3/2006: Θάνατος Γεώργιου Ράλλη **16/3/1968: Αμερικανοί σκοτώνουν 567 αμάχους στο Μάι Λάι (Βιετνάμ)** 16/3/1978: Απαγωγή Αλντο Μόρο (Ερυθρές Ταξιαρχίες) 16/3/1994: Βόμβες στο κτίριο Ελληνικού Κέντρου Ευρωπαϊκών Μελετών και στο Γαλλικό Ινστιτούτο (ΕΛΑ-1η Μάη) 17/3/1931: Γενική απεργία αρτοποιών Αθήνας-Πειραιά, ενώ εκδίδεται διάταγμα επιστράτευσής τους 18/3: Αϊτή: Ημέρα πανεπιστημίου 18/3/1922: Ο Μαχάτμα Γκάντι καταδικάζεται σε εξαετή φυλάκιση για εκστρατεία πολιτικής ανυπακοής κατά Αγγλων 18/3/1936: Θάνατος Ελευθέριου Βενιζέλου 18/3/1986: Δύο βόμβες στο κτίριο Ελληνοαμερικανικής Ενωσης (ΕΛΑ) 18/3/1991: Ο Χαρίλαος Φλωράκης αποσύρεται από την ηγεσία του Συνασπισμού. Τον διαδέχεται η Μαρία Δαμανάκη 19/3/1958: Γέννηση Δημήτρη Κουφοντίνα 19/3/1979: Απόπειρα εμπρησμού τεσσάρων λεωφορείων (ΕΛΑ) 19/3/1983: Εκτέλεση Τζώρτζη Αθανασιάδη 20/3: Ημέρα Γης, ημέρα αποχής από κρέας, ημέρα αστρολογίας, ημέρα γαλλοφωνίας, ημέρα ευτυχίας, ημέρα αφήγησης, ημέρα θεάτρου για παιδιά και νέους, ημέρα σπουργιτιού 20/3/1835: Πρώτες δημοτικές εκλογές στην Ελλάδα **20/3/1947: Δολοφονία Γιάννη Ζεύγου (Θεσσαλονίκη)** 20/3/1954: Χιλιάδες μαθητές επιτίθενται εναντίον του αγγλικού προξενείου στη Ρόδο, δεκάδες τραυματίες 20/3/1972: Βόμβα κοντά σε προβλήτα 6ου στόλου, διανομή αντιαμερικανικών προκηρύξεων **20/3/1973: Δεύτερη κατάληψη Νομικής, εισβολή αστυνομίας έπειτα από αίτημα συγκλήτου, δεκάδες τραυματίες, εκατό συλλήψεις.**

Η παπάρα περί δημοψηφίσματος

Εργαλείο διαχείρισης του ελληνικού λαού

Δεν είναι βέβαια και τόσο συνηθισμένο, η πιθανότητα ενός δημοψηφίσματος να ανακοινώνεται από έναν υπουργό, χωρίς να έχει πει κάτι σχετικό ο πρωθυπουργός. Αλλά όταν έχεις να κάνεις με την... παιδική χαρά του Τσίπρα και με τον... ροκ σταρ Μπαρουφάκη, θα πρέπει να περιμένεις... τα πάντα όλα. Την πέταξε, λοιπόν, την παπάρα του στην «Κοριέρε ντε λα Σέρα» και μετά έτρεχε να δώσει εξηγήσεις, διαμαρτυρόμενος ότι τον διαστρέβλωσαν (αφού τον διαστρεβλώνουν όλοι, τι θέλει και δίνει συνεντεύξεις και μάλιστα αγγίζοντας θέματα που κάνουν τζιζ;).

Επί της ουσίας, είτε είπε είτε δεν είπε τη φράση «για το ευρώ», το ίδιο κάνει. Ισως ο ιταλός δημοσιογράφος να το συνήγαγε ως συμπέρασμα από την κουβέντα που έκαναν. Αν πας για δημοψήφισμα, επειδή οι δανειστές σου είπαν «όχι σε όλα» και με δεδομένο ότι η διαπραγμάτευσή σου μαζί τους αφορούσε τα νέα δανεικά που ζητούσες, θες δε θες θα κηρύξεις στάση πληρωμών και θα βγεις από το ευρώ, για να μπορέσεις να συμμαζέψεις λίγο την κατάσταση μέσω της νομισματικής πολιτικής.

Γι' αυτό και τα περί δημοψηφίσματος δεν συγκινούν κανέναν στην Ευρωζώνη και ιδιαίτερα τους Γερμανούς. Δεν πρόκειται καν να το εκλάβουν ως εκβιασμό, όπως εξέλαβαν το δημοψήφισμα του ΓΑΠ το 2011. Από τότε μέχρι σήμερα έχουν γίνει πολλά και κυρίως έχει μεσολαβήσει η δεύτερη δανειακή σύμβαση, με το Αγγλικό Δίκαιο και την παραίτηση από κάθε ασυλία, μέσω της οποίας οι ιμπεριαλιστές δανειστές μπορούν να ασκήσουν ακόμη σκληρότερους εκβιασμούς απ' αυτούς που ασκούν σήμερα, αφού θα έχουν κηρύξει το ελληνικό κράτος επισήμως σε χρεοκοπία. Συμμετοχή στην ΕΕ, έστω και εκτός Ευρωζώνης, και παράλληλα στάση πληρωμών δε συμβιβάζονται.

Αυτό δεν το ξέρουν μόνο οι δανειστές, το ξέρουν και τα στελέχη της συγκυβέρνησης Τσίπρα-Καμμένου, ακόμη και ο Μπαρουφάκης. Γι' αυτό και τα περί δημοψηφίσματος ή εκλογών δεν είναι εκβιασμός επί των δανειστών, που δεν πρόκειται να χαμπαριάσουν, αλλά εκβιασμός επί του ελληνικού λαού. Είναι ένα ακόμη κομμάτι στο παζλ της «μέχρις εσχάτων διαπραγμάτευσης», που σχηματίζει σιγά-σιγά η νέα συγκυβέρνηση, για να μπορέσει να καλύψει τα τερατώδη ψέματα με τα οποία παραμύθιαζε προεκλογικά τον ελληνικό λαό και να παρουσιάσει τη συνέχιση της μνημονιακής πολιτικής ως αναπόφευκτη.

Υπάρχει, όμως, και μια φιλολογία που φέρει τον Τσίπρα να εξετάζει την πιθανότητα νέων εκλογών. Ο ίδιος είπε στον Θεοδωράκη (με στόχο αυτός να το διαρρεύσει), πως αν τον ζορίσουν πολύ οι πιστωτές θα πάει σε εκλογές και θα πάρει 50%. Πώς θα προλάβει να πάει σε εκλογές, όμως; Στην καλύτερη περίπτωση θέλει ένα μήνα. Με παύση πληρωμών και χρεοκοπία, ο ελληνικός καπιταλισμός θα μπει σε τροχιά κατάρρευσης και ο Τσίπρας θα έχει την τύχη του Γιωργάκη πριν προλάβει να πάει σε εκλογές. Αλλά κι αν κάνουμε την απίθανη υπόθεση ότι πάει σε εκλογές και πάρει 50% τι θα το κάνει; Για να πάρει το 50% θα πρέπει να έχουν έρθει τα πάνω κάτω, θα πρέπει να έχει αλλάξει η κοινωνική συνείδηση και ο ΣΥΡΙΖΑ να έχει υποσχεθεί στον ελληνικό λαό ότι θα κάνει όλα αυτά που δεν μπορεί να κάνει τώρα. Δηλαδή, ότι θα πάει σε ρήξη με τους ιμπεριαλιστές δανειστές και ιδιαίτερα με την Ευρωζώνη. Με ένα τόσο μεγάλο ποσοστό ο ΣΥΡΙΖΑ δε θα είναι δυνατότερος αλλά πιο αδύνατος. Διότι οι μεν ιμπεριαλιστές απέδειξαν ότι δεν έχουν σε καμιά εκτίμηση τις «λαϊκές εντολές» (έχουμε κι εμείς «λαϊκή εντολή» λένε), ο δε ΣΥΡΙΖΑ δε θα έχει καν το άλλοθι ότι πιέζεται στο εσωτερικό από τις μνημονιακές δυνάμεις.

Θα πάει να κάνει τη μεγάλη κωλοτούμπα με 50%, όταν δυσκολεύεται να την κάνει με 36%; Γιατί περίπτωση να μην κάνει την κωλοτούμπα δεν υπάρχει. Εκτός αν υπάρχει κανείς που πιστεύει ότι ο ΣΥΡΙΖΑ έχει ως στόχο το... σοσιαλιστικό μετασχηματισμό στην Ελλάδα.

Αυτά σκέπτονται κάποιοι πιο ψύχραιμοι συριζαίοι και θεωρούν ότι αυτού του τύπου τα παιχνίδια πρέπει να σταματήσουν. Εκτός από τον Παπαγιαννάκη, που είναι σταθερός κήρυκας του «ρεαλισμού», και ο Βούτσης, που βρίσκεται σταθερά στο πλευρό των τσιπραίων εδώ και χρόνια και διευθύνει ένα ιδιαίτερα κρίσιμο υπερυπουργείο, αποδοκίμασε δημόσια τον Μπαρουφάκη. *«Το ενδεχόμενο νέων εκλογών ή δημοψηφίσματος, θα είχε δραματικές εκφάνσεις και δεν αποτελεί επιλογή της κυβέρνησης»*, δήλωσε μιλώντας στον ΑΘΗΝΑ 9,84. Υπάρχει, δηλαδή, μια καθόλου αμελητέα μερίδα κυβερνητικών στελεχών που φοβάται ότι αν συνεχιστεί ανεξέλεγκτα αυτό το προπαγανδιστικό παιχνίδι, θα υπάρξει κίνδυνος κάποιου «ατυχήματος» που θα προκαλέσει στον ΣΥΡΙΖΑ μεγαλύτερη ζημιά από αυτή που θα προκαλέσει η βαθμιαία διολίσθηση στη μνημονιακή πολιτική.

Βολικός αντίπαλος

Βούτυρο στο ψωμί του τουρκικού καθεστώτος είναι η τοποθέτηση του Καμμένου στο Πεντάγωνο. Γι' αυτό και το ίδιο το υπουργείο Εξωτερικών της Τουρκίας φρόντισε να τον ονοματίσει ως αντίπαλό του με την ανακοίνωση που εξέδωσε το περασμένο Σάββατο. Είναι ο πιο βολικός αντίπαλος, καθώς ο Καμμένος φροντίζει σε καθημερινή βάση να δείχνει τον... πατριωτισμό του. Κάποια στιγμή θα κάνει την «πατάτα» και τότε η Αγκυρα θα μπορεί να κλιμακώσει την απάντησή της.

Το Μαξίμου δεν είχε άλλη επιλογή από το να απορρίψει την ανακοίνωση του τουρκικού υπουργείου Εξωτερικών, η οποία ξεπέρασε τα εσκαμμένα καλώντας «την ελληνική κυβέρνηση σε σύνεση και να θέσει το ταχύτερο δυνατόν υπό έλεγχο αυτές τις ανεύθυνες συμπεριφορές». Ομως, ο Τσίπρας και οι συνεργάτες του τρέμουν μπροστά στην ιδέα ότι ο Καμμένος μπορεί να κάνει και κάτι πέρα από τις φωτογραφίσεις με φόντο στολές παραλλαγής και ανεμίζουσες σημαίες, δίνοντας αφορμή στην Αγκυρα να κερδίσει πόντους στον ελληνοτουρκικό ανταγωνισμό και να κλιμακώσει τις προκλήσεις της. Δεν είναι τυχαίο ότι επί δεξιών κυβερνήσεων ο Καμμένος δεν έγινε ποτέ κάτι παραπάνω από υφυπουργός σε ανώδυνο πόστο. Γι' αυτό και ο Ησυχος με τον Τόσκα έχουν εντολή να τον παρακολουθούν κατά πόδας και να ενημερώνουν συστηματικά το Μαξίμου για τις κινήσεις του.

Γαλάζιος καρκίνος

Το θέμα της ηγεσίας έκλεισε, αφού δεν το έθεσε κανένας, λένε ο Σαμαράς και οι άνθρωποί του. Οχι ακόμα, φώναξε η Ντόρα μέσα στη συνεδρίαση της πολιτικής επιτροπής της ΝΔ, μπροστά στα μούτρα του Σαμαρά. Και να μην το φώναζε, όμως, το ίδιο θα ίσχυε. Υπάρχει ένας καρκίνος που κατατρώει τα σωθικά της γαλάζιας παράταξης και θα συνεχίσει να τα κατατρώει.

Ο Σαμαράς έχασε με οχτώμιση μονάδες διαφορά, δεν παραιτήθηκε και είναι επόμενο να αντιμετωπίζει αμφισβήτηση από τους επίδοξους δελφίνους και τους υποστηρικτές του. Του ζήτησαν συνέδριο, φοβήθηκε να πάει, επέλεξε τη συνδιάσκεψη και κατήγαγε μια αναμενόμενη νίκη στην κοινοβουλευτική ομάδα και την πολιτική ανατροπή. Με τους συγκεκριμένους συσχετισμούς κανένας δε θα έθετε θέμα ηγεσίας σ' αυτή τη φάση. Ομως η νίκη αυτή δεν μπορούσε παρά να είναι Πύρρεια. Οι αμφισβητίες σκαρφάλωσαν στα κεραμίδια από την ίδια κιόλας μέρα, ενώ ο Δένδιας αποχώρησε από την πολιτική επιτροπή καταγγέλλοντας ότι υπήρχε οργανωμένη κλάκα και ότι τον εμπόδισαν να μιλήσει.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο Σαμαράς δεν είναι πλέον ο πανίσχυρος πρωθυπουργός. Επειδή το ξέρει, θα προσπαθήσει να προσεταιριστεί κάποιους από τους αμφισβητίες μοιράζοντάς τους πόστα που θα τους επιτρέπουν να παίξουν κάποιον καλύτερο ρόλο στο μέλλον. Ομως, μόνο μια γρήγορη κατάρρευση του ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να του προσφέρει τη χαρά της επανασυσπείρωσης της ΝΔ (τα αστικά κόμματα εξουσίας συσπειρώνουν τα στελέχη τους μόνο όταν «μυρίσει» εξουσία). Μέχρι τότε, ο Σαμαράς θα αμφισβητείται ανοιχτά από μια ευρεία γκάμα στελεχών και θα πολλαπλασιάζονται οι φωνές που θα ζητούν από τον Καραμανλή να επιστρέψει στην ηγεσία, για να θεραπεύσει το κόμμα από τον καρκίνο.

Παλικαρισμοί σε ρατσιστικό φόντο

Ξεκίνησε ο Κοτζιάς, που από το βήμα μιας άτυπης συνόδου των ΥΠΕΞ της ΕΕ εξαπέλυσε την απειλή: «Αν αφήσετε την Ελλάδα να καταρρεύσει οικονομικά, τότε στην Ευρώπη θα υπάρξουν δεκάδες εκατομμύρια μεταναστών και χιλιάδες τζιχαντιστές». Ακολούθησε ο Καμμένος από το βήμα του εθνικού συμβούλιου των ΑΝΕΛ: αν οι εταίροι-πιστωτές προσπαθήσουν να χτυπήσουν την Ελλάδα, τότε η ελληνική κυβέρνηση θα αναστείλει τη συνθήκη «Δουβλίνο ΙΙ» και θα στείλει τους μετανάστες που βρίσκονται στο ελληνικό έδαφος κατευθείαν «στο Βερολίνο».

Από άποψη λειτουργίας της ΕΕ, αυτού του τύπου οι δηλώσεις ανήκουν στην κατηγορία «λέμε και καμιά μαλακία για να περνάει η ώρα». Το ξέρουν και αυτοί που τις λένε και αυτοί προς τους οποίους υποτίθεται ότι απευθύνονται. Αξίζει τον κόπο να θυμηθούμε τι συνέβη πριν από μερικά χρόνια, όταν ο Μπερλουσκόνι φόρτωσε ένα τρένο με μετανάστες, τους οποίους είχε εφοδιάσει με ταξιδιωτικά έγγραφα. Το τρένο πήγαινε στη Γαλλία, αλλά δεν έφτασε ποτέ. Οι Γάλλοι, με εντολή Σαρκοζί, έγραψαν στα παλιά τους τα παπούτσια τη συνθήκη Σένγκεν, σταμάτησαν το τρένο στα σύνορα, έκαναν έλεγχο διαβατηρίων και γύρισαν όλους τους μετανάστες στην Ιταλία. Η πρόθεση του Μπερλουσκόνι να επιβάλει στην ΕΕ να μοιράζεται το «μεταναστευτικό βάρος» παρέμεινε πρόθεση.

Το Βερολίνο απέχει πάρα πολύ από τα ελληνικά σύνορα. Μεταξύ Ελλάδας και Γερμανίας παρεμβάλλονται κάμποσες χώρες. Μέλη και μη μέλη της ΕΕ. Η Γερμανία έχει τη δυνατότητα να οχυρωθεί και ν' αναθέσει σε άλλες χώρες το ρόλο του συνοριοφύλακα της ΕΕ. Θα της κοστίσει κάτι παραπάνω σε σχέση με σήμερα, αλλά σίγουρα δε θα υποκύψει σε μια ενέργεια που θα πάρει τη μορφή εκβιασμού εκ μέρους του ελληνικού κράτους. Είναι άλλο πράγμα να δοθούν άσυλο στους πρόσφυγες και άδειες διαμονής στους μετανάστες και να βρουν αυτοί σιγά-σιγά το δρόμο τους προς τις βορειοκεντρικές ευρωπαϊκές χώρες κι άλλο να χρησιμοποιήσεις τους μετανάστες και τους πρόσφυγες ως εργαλείο εξωτερικής πολιτικής, ως μοχλό εκβιασμού. Το τελευταίο δεν πρόκειται να περάσει, ενώ το πρώτο μπορεί να βοηθήσει στη μετακίνηση των προσφύγων και μεταναστών προς Βορρά και προς Δυσμάς. Αυτό, όμως, ούτε που διανοούνται να το ξεστομίσουν οι ψευτοπαλικαράδες τύπου Κοτζιά και Καμμένου.

Η δήλωση Κοτζιά, όμως, διαβάζεται κι αλλιώς. Οσο η Ελλάδα λειτουργεί ως συνοριοφύλακας της ΕΕ, κλείνει εντός των συνόρων της «χιλιάδες τζιχαντιστές»! Αυτός ο ισχυρισμός έρχεται να προστεθεί στο ρατσιστικό οπλοστάσιο με το οποίο γίνεται εδώ και χρόνια προσπάθεια να δηλητηριαστεί ο ελληνικός λαός. Οι μετανάστες αντιμετωπίστηκαν ως άνθρωποι που αρπάζουν τις δουλειές από τους Ελληνες, ως κλέφτες, βιαστές και εγκληματίες, ως υγειονομικές βόμβες, τώρα και ως επικίνδυνοι τζιχαντιστές. Οι μέχρι στιγμής τζιχαντιστές, βέβαια, δεν ανήκαν στους μετανάστες που προσπαθούν να περάσουν στις ευρωπαϊκές χώρες αναζητώντας μια καλύτερη τύχη. Ηταν πολίτες ευρωπαϊκών χωρών και μετακινούνταν νόμιμα και με ευρωπαϊκά διαβατήρια. Θα ήταν άσκοπο να διακινηθούν μαχητές των τζιχαντιστικών οργανώσεων μέσω των μεταναστευτικών ροών. Πρώτον, γιατί η συντριπτική πλειοψηφία εγκλωβίζεται και δεύτερον, γιατί θα τους έπαιρνε πολύ καιρό να προσαρμοστούν και να μπορέσουν να δράσουν σε ευρωπαϊκό έδαφος.

Ελεύθερος σκοπευτής

Τέσσερις μήνες μετά την ανάληψη των καθηκόντων του ως επίτροπος και αφού μεσολάβησαν οι εκλογές, η αποτυχία του να εκλεγεί πρόεδρος της Δημοκρατίας (τον έκοψε ο Γιούνκερ) και το «πυρ ομαδόν» μιας ευρείας γκάμας αντιπολιτευόμενων στελεχών κατά του Σαμαρά, ο Αβραμόπουλος «θυμήθηκε» να παραιτηθεί από αντιπρόεδρος της ΝΔ. Η πλάκα είναι ότι από τη μια χαρακτηρίζει «τιμητική» τη θέση του αντιπροέδρου της ΝΔ (χωρίς καθήκοντα και απαιτήσεις, δηλαδή) και από την άλλη επικαλείται το φόρτο εργασίας στην Κομισιόν ως λόγο της παραίτησής του!

Αβραμόπουλος είν' αυτός, πάντα για την πάρτη του φροντίζει. Σ' αυτή τη φάση επέλεξε να καταφέρει κι αυτός ένα πλήγμα κατά του Σαμαρά, να υποδηλώσει τη... σημαντικότητά του και να επιλέξει θέση ελεύθερου σκοπευτή, χωρίς να ταυτίζεται με καμιά πλευρά. Αν φτάσει η ώρα ουσιαστικών αλλαγών (και όχι αδέσποτων πυρών που απλώς φθείρουν τον Σαμαρά), τότε θα δει πού θα γείρει η πλάστιγγα και θα διαπραγματευθεί το δικό του ρόλο στη νέα κατάσταση.

Οι σαμαρικοί προσπάθησαν να υποβαθμίσουν το γεγονός, δηλώνοντας ότι υπήρξε προσυνεννόηση Σαμαρά-Αβραμόπουλου για την παραίτηση. Ο Αβραμόπουλος, όμως, δεν τους έκανε τη χάρη. Εβαλε τους δικούς του να δηλώσουν ότι κανένας δεν γνώριζε την απόφασή του για παραίτηση, μέχρι την ώρα που την ανακοίνωσε ο ίδιος από το βήμα της Πολιτικής Επιτροπής της ΝΔ.

Η Ουκρανία διχάζει ΕΕ και ΝΑΤΟ-ΗΠΑ

Η εκεχειρία ανάμεσα στα αντίπαλα στρατόπεδα με βάση τη συμφωνία Μινσκ ΙΙ, στην οποία κατέληξαν στις 12 Φλεβάρη οι Μέρκελ, Ολάντ, Πούτιν και Ποροσένκο, σε γενικές γραμμές μέχρι στιγμής τηρείται, ενώ έχουν αποσυρθεί και από τις δύο πλευρές τα περισσότερα βαριά όπλα από τη γραμμή εμπλοκής. Το γεγονός αυτό από τη μια διχάζει την Ευρωπαϊκή Ενωση και από την άλλη έδωσε την αφορμή να βγουν στο φως πιο ανοιχτά από κάθε άλλη φορά οι διαφωνίες και οι αντιθέσεις ανάμεσα στις ΗΠΑ και την Ευρωπαϊκή Ενωση και πιο συγκεκριμένα το γαλλογερμανικό άξονα.

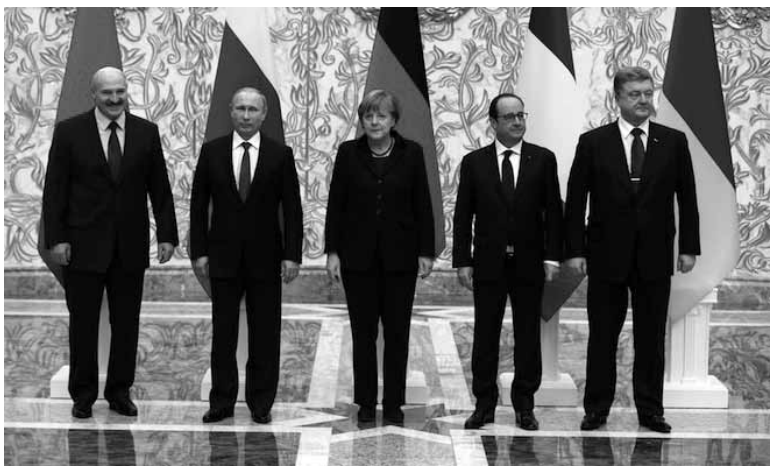

Οι πρώτες ανοιχτές τριβές στις σχέσεις ΗΠΑ – Ε.Ε εμφανίστηκαν στο ζήτημα των κυρώσεων σε βάρος της Ρωσίας, με το Λευκό Οίκο να πιέζει για αυστηρότερες κυρώσεις από εκείνες που ήταν διατεθειμένη να επιβάλλει η Ευρωπαϊκή Ενωση, και έγιναν πιο έντονες μετά την απόφαση του Κογκρέσου για την αποστολή αμερικάνικων όπλων στον ουκρανικό στρατό, η οποία υπογράφτηκε από τον Μπάρακ Ομπάμα. Η απόφαση αυτή συνάντησε την αντίθεση των Μέρκελ και Ολάντ, οι οποίοι προχώρησαν εσπευσμένα, σε συνεννόηση με τον Πούτιν και ασκώντας πίεση στον ουκρανό πρόεδρο, στη συμφωνία Μινσκ ΙΙ. Με τη Βρετανία, στενή σύμμαχο των ΗΠΑ, που έμεινε έξω από τη διπλωματική αυτή κίνηση, να δηλώνει ότι δεν θα αποδεχτεί καμιά συμφωνία για την Ουκρανία που δεν θα περιλαμβάνει τη χωρίς όρους υποχώρηση των αυτονομιστών ανταρτών και να στέλνει σε πρώτη φάση 75 εκπαιδευτές για την εκπαίδευση μονάδων του ουκρανικού στρατού. Και το Λευκό Οίκο να τηρεί στάση αναμονής μέχρι τη νέα ανάφλεξη του πολέμου.

Στις ενδοϊμπεριαλιστικές αντιθέσεις, όπως εκδηλώνονται σ' αυτή τη φάση με επίκεντρο την Ουκρανία, ρίχνει περισσότερο φως ένα αποκαλυπτικό ρεπορτάζ του γερμανικού περιοδικού «SPIEGEL ONLINE» (6/3/15).

Στις 4 Μάρτη, την ίδια μέρα που ο εκπρόσωπος του ΟΑΣΕ (Οργανισμός για την Ασφάλεια και τη Συνεργασία στην Ευρώπη, υπεύθυνος για την τήρηση της εκεχειρίας) δήλωνε ότι σημειώνεται πρόοδος στην εφαρμογή της συμφωνίας του Μινσκ με μείωση των παραβιάσεων της εκεχειρίας και απόσυρση βαριών όπλων και από τις δύο πλευρές της σύγκρουσης, ο αμερικάνος στρατηγός Φίλιπ Μπρίιντλαβ, ο ανώτατος διοικητής του ΝΑΤΟ στην Ευρώπη δήλωνε σε συνέντευξη τύπου στην Ουάσιγκτον, σύμφωνα με το ρεπορτάζ του SPIEGEL, ότι ο Πούτιν «ξεπέρασε κάθε προηγούμενο στέλνοντας στην ανατολική Ουκρανία πάνω από χίλια οχήματα μάχης, ρωσικά στρατεύματα, μερικά από τα πιο σύγχρονα συστήματα αεράμυνας, τάγματα πυροβολικού. Αυτό που είναι φανερό είναι ότι ακριβώς τώρα η κατάσταση δε βελτιώνεται, αλλά επιδεινώνεται κάθε μέρα».

«Οι γερμανοί ηγέτες στο Βερολίνο –συνεχίζει το SPIEGEL- έμειναν κατάπληκτοι. Δεν καταλάβαιναν για τι μιλούσε ο Μπρίιντλαβ. Και δεν ήταν η πρώτη φορά. Για μια ακόμη φορά η γερμανική κυβέρνηση, με βάση τις πληροφορίες που συγκεντρώθηκαν από τη BND, την Υπηρεσία Πληροφοριών Εξωτερικού της Γερμανίας, δε συμμερίστηκε την άποψη του ανώτατου διοικητή του ΝΑΤΟ στην Ευρώπη.

Το μοτίβο έχει γίνει σύνηθες. Για μήνες, ο Μπρίιντλαβ σχολιάζει τις ρωσικές δραστηριότητες στην ανατολική Ουκρανία μιλώντας για προωθήσεις στρατευμάτων στα σύνορα, για συγκέντρωση εξοπλισμού και δήθεν φάλαγγες ρώσικων τανκς. Ξανά και ξανά, οι αριθμοί του Μπρίιντλαβ είναι σημαντικά μεγαλύτεροι από εκείνους που έχουν στη διάθεσή τους οι νατοϊκοί σύμμαχοι των ΗΠΑ στην Ευρώπη. Ως τέτοιος, παίζει κατευθείαν το παιχνίδι των σκληροπυρηνικών στο αμερικάνικο Κογκρέσο και στο ΝΑΤΟ.

Η γερμανική κυβέρνηση έχει θορυβηθεί. Προσπαθούν οι Αμερικάνοι να ματαιώσουν τις ευρωπαϊκές προσπάθειες μεσολάβησης με επικεφαλής την καγκελάριο Ανγκελα Μέρκελ; Πηγές στην Καγκελαρία έχουν αναφερθεί στα σχόλια Μπρίιντλαβ ως "επικίνδυνη προπαγάνδα".

Ωστόσο, δεν είναι ο Μπρίιντλαβ η μόνη πηγή τριβών. Οι Ευρωπαίοι έχουν αρχίσει να βλέπουν και άλλους ως εμπόδια στην προσπάθειά τους για μια διπλωματική λύση στην ουκρανική σύγκρουση. Πρώτη απ' όλους είναι η Βικτόρια Νούλαντ, επικεφαλής των Ευρωπαϊκών Υποθέσεων στο αμερικάνικο υπουργείο Εξωτερικών. Αυτή και άλλοι θα ήθελαν να δουν την Ουάσιγκτον να παραδίδει όπλα στην Ουκρανία και υποστηρίζονται τόσο από Ρεπουμπλικάνους στο Κογκρέσο όσο και από πολλούς ισχυρούς Δημοκρατικούς».

Στη συνέχεια, το SPIEGEL επισημαίνει ότι η γερμανική κυβέρνηση ανησυχεί ότι οι ψευδείς ισχυρισμοί, οι ανακριβείς και αντιφατικές δηλώσεις του Μπρίιντλαβ μπορεί να βλάψουν την αξιοπιστία της Δύσης και παραθέτει μερικά χαρακτηριστικά παραδείγματα τέτοιων δηλώσεων.

Ενδεικτικά, στην αρχή της κρίσης, ο στρατηγός Μπρίιντλαβ ανακοίνωσε ότι είχαν συγκεντρωθεί 40.000 ρωσικά στρατεύματα στα ουκρανικά σύνορα και προειδοποίησε για επικείμενη εισβολή ανά πάσα στιγμή. Αλλά αξιωματούχοι της υπηρεσίας Πληροφοριών από χώρες του ΝΑΤΟ είχαν ήδη αποκλείσει το ενδεχόμενο ρωσικής εισβολής, γιατί εκτιμούσαν ότι ούτε η σύνθεση των ρωσικών στρατευμάτων (τα υπολόγιζαν γύρω στις 20.000 ή και λιγότερα) ούτε ο εξοπλισμός τους συνηγορούσε υπέρ μιας επικείμενης εισβολής.

Στις 12 Νοέμβρη του 2014, κατά τη διάρκεια επίσκεψής του στη Σόφια, ο Μπρίιντλαβ δήλωσε ότι «είδαμε φάλαγγες ρωσικών όπλων, κυρίως ρωσικά τανκς, πυροβολικό, συστήματα αεράμυνας και ρωσικά στρατεύματα να μπαίνουν στην Ουκρανία. Το ίδιο αναφέρει και ο ΟΑΣΕ». Ομως ο ΟΑΣΕ είχε εντοπίσει μόνο στρατιωτικά κονβόι να κινούνται στο έδαφος της ανατολικής Ουκρανίας και οι παρατηρητές του δεν ανέφεραν τίποτα για στρατεύματα που μπήκαν από τη Ρωσία.

Ακόμη και κατά τη διάρκεια των μαραθώνιων διαπραγματεύσεων που κατέληξαν στη συμφωνία Μινσκ ΙΙ στις 12 Φλεβάρη, ο ουκρανικός στρατός προειδοποίησε ότι πέρασαν 50 τανκς και δεκάδες ρουκέτες από τη Ρωσία στην αποκαλούμενη Λαϊκή Δημοκρατία του Λουχάνσκ, ενώ μόλις μια μέρα νωρίτερα ο αμερικάνος αντιστράτηγος Μπεν Χόντγκες είχε ανακοινώσει ότι γίνεται «ανοιχτή ρωσική στρατιωτική επέμβαση».

Τέλος, μεταξύ άλλων, το ρεπορτάζ του SPIEGEL καταλήγει: «...Ενώ στόχος της γαλλο-γερμανικής πρωτοβουλίας είναι να σταθεροποιήσει την κατάσταση στην Ουκρανία, η Ρωσία είναι αυτή που ανησυχεί τα γεράκια μέσα στην αμερικάνικη διοίκηση. Θέλουν να περιορίσουν την επιρροή της Μόσχας στην περιοχή και να αποσταθεροποιήσουν την εξουσία του Πούτιν. Γι' αυτούς το ιδανικό αποτέλεσμα θα ήταν η αλλαγή του καθεστώτος στη Μόσχα».

Στο μεταξύ, η τήρηση μέχρι στιγμής της εκεχειρίας στην ανατολική Ουκρανία διχάζει και την ίδια την Ευρωπαϊκή Ενωση στο ζήτημα των κυρώσεων σε βάρος της Ρωσίας. Η σύνοδος των υπουργών Εξωτερικών στις 6 Μάρτη στη Ρίγα της Λετονίας έδειξε ότι τα περισσότερα μέλη όχι μόνο δε συζητούν την επιβολή νέων αυστηρότερων κυρώσεων, αλλά διαφωνούν ακόμη και για την αυτόματη παράταση των σημερινών κυρώσεων μέχρι το τέλος του χρόνου, στο βαθμό που η συμφωνία του Μινσκ εφαρμόζεται. Η Γερμανία, η Γαλλία, η Ιταλία, η Αυστρία, η Ισπανία, η Πορτογαλία, η Τσεχία, η Ελλάδα και άλλες χώρες επικαλούνται την τήρηση της συμφωνίας του Μινσκ και ζητούν να ληφθεί αργότερα η απόφαση για τις κυρώσεις. Αντίθετα, η Βρετανία, η Πολωνία, η Σουηδία, το Βέλγιο και οι χώρες της Βαλτικής συμπαρατάσσονται με το Λευκό Οίκο και ζητούν όχι μόνο αυτόματη επέκταση των κυρώσεων αλλά και νέες σκληρότερες, αν η Μόσχα δεν αλλάξει την πολιτική της.

Αύξηση των πολεμικών δαπανών η απάντηση στην κρίση

Μπορεί ο καπιταλισμός ύστερα από μια μικρή περίοδο ισχνής ανάκαμψης να μπαίνει ξανά σε βαθιά κρίση, οι κοινωνικές δαπάνες παγκόσμια να μειώνονται δραματικά, τα μεροκάματα να βρίσκονται σε ελεύθερη πτώση και ολόκληροι λαοί να βυθίζονται στην εξαθλίωση, όμως αυτό δεν εμποδίζει τα καπιταλιστικά κράτη παγκοσμίως να εξοπλίζονται ξοδεύοντας ακόμα περισσότερα χρήματα σε στρατιωτικές δαπάνες.

Σύμφωνα με τον βρετανικό ινστιτούτο συμβούλων σε πολεμικά και εξοπλιστικά θέματα IHS Jane's οι στρατιωτικές δαπάνες το 2014 σε παγκόσμια κλίμακα έφτασαν τα 64,4 δισ. δολάρια έχοντας αυξηθεί κατά 13,5% σε σχέση με το 2013.

Τη μερίδα του λέοντος σε πωλήσεις όπλων συνεχίζουν να κατέχουν οι ΗΠΑ με κέρδη από τις πωλήσεις όπλων το 2014 που φτάνουν τα 23,7 δισ. δολάρια. Ακολουθεί η Ρωσία με 10 δισ. δολάρια, ενώ τις υπόλοιπες θέσεις καταλαμβάνουν η Γαλλία με 4,9 δισ. δολάρια, η Βρετανία με 4,1 δισ. δολάρια και η Γερμανία με 3,5 δισ. δολάρια.

Πίσω από τις τεράστιες πωλήσεις όπλων βρίσκονται γιγάντια μονοπώλια όπως τα αμερικάνικα Boeing, Lockheed Martin και Raytheon και το ευρωπαϊκό μονοπώλιο της Airbus.

Ο μεγαλύτερος αγοραστής πολεμικού εξοπλισμού για το 2014 είναι η Σαουδική Αραβία «εκθρονίζοντας» από την πρώτη θέση την Ινδία. Οι στρατιωτικές δαπάνες της Σαουδικής Αραβίας έφτασαν για το 2014 τα 6,4 δισ. δολάρια, ενώ της Ινδίας ήταν 5,57. Η Σαουδική Αραβία αύξησε τις στρατιωτικές δαπάνες της κατά 54% τα τελευταία χρόνια και μαζί με τα γειτονικά Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα ξόδεψαν συνολικά 8.6 δισ. δολάρια, ποσό που ξεπερνάει τις στρατιωτικές δαπάνες όλων μαζί των χωρών της Δυτικής Ευρώπης! Σύμφωνα με την έκθεση του IHS Jane's, οι στρατιωτικές δαπάνες της Σαουδικής Αραβίας για το 2015 πρόκειται να αυξηθούν κατά 52% φτάνοντας τα 9,8 δισ. δολάρια.

Ο μεγαλύτερος αποδέκτης εξοπλιστικών παραγγελιών από τα κράτη της Μέσης Ανατολής είναι διόλου τυχαία οι ΗΠΑ, με κέρδη που έφτασαν το 2014 τα 8,4 δισ. δολάρια. Με αυτόν τον τρόπο ρευστοποιεί τις αγαστές σχέσεις συνεργασίας και πολιτικής στήριξης που αναπτύσσει εδώ και δεκαετίες με τα δυναστικά σκοταδιστικά καθεστώτα που κυβερνούν τις χώρες αυτές, τηρώντας σιγήν ιχθύος μπροστά στις κατάφορες παραβιάσεις των ανθρώπινων δικαιωμάτων, που κάνουν μαζικά και σε τακτική βάση αυτά τα καθεστώτα στο εσωτερικό τους. Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι τα υπόλοιπα ιμπεριαλιστικά κράτη μένουν αμέτοχα στο παιχνίδι των εξοπλισμών στη Μέση Ανατολή. Τα κέρδη της Βρετανίας το 2014 έφτασαν το 1,9 δισ. δολάρια, της Ρωσίας τα 1,5 δισ., ενώ της Γαλλίας και της Γερμανίας τα 1,3 δισ. και 1 δισ. αντίστοιχα.

Οσο οξύνεται η κρίση τόσο ο καπιταλισμός θα γίνεται πιο αδίστακτος μετατρέποντας τις παραγωγικές δυνάμεις σε μηχανές παραγωγής πολεμικών εξοπλισμών. Με ένα σμπάρο δυο τρυγόνια. Αφενός η στρατιωτικοποίηση της οικονομίας βοηθάει τον καπιταλισμό να διαχειριστεί την κρίση του και αφετέρου εξοπλίζοντας μέχρι τα δόντια όλα τα κράτη της υφηλίου ετοιμάζονται για την κατάπνιξη εργατικών εξεγέρσεων στις πιο εξαθλιωμένες ζώνες του πλανήτη, εκεί όπου το ντόπιο προλεταριάτο δεν έχει να χάσει τίποτ' άλλο εκτός από τις αλυσίδες του.

Τα ράσα δεν κάνουν τον παπά

«Εγώ ο Μπαράκ Ομπάμα, Πρόεδρος των ΗΠΑ, εκτιμώ ότι η κατάσταση στη Βενεζουέλα, συμπεριλαμβανομένων της υπονόμευσης των εγγυήσεων για τα ανθρώπινα δικαιώματα από την κυβέρνηση της Βενεζουέλας, της δίωξης πολιτικών αντιπάλων, των περικοπών της ελευθερίας του Τύπου, της χρήσης βίας και των παραβιάσεων των ανθρώπινων δικαιωμάτων, της καταστολής των αντικυβερνητικών διαδηλώσεων και της αυθαίρετης σύλληψης και κράτησης των αντικυβερνητικών διαδηλωτών, καθώς και της επιδείνωσης της σημαντικής διαφθοράς στο δημόσιο, συνιστά μία ασυνήθιστη απειλή για την εθνική ασφάλεια και την εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ και στο εξής κηρύσσω καθεστώς εθνικής έκτακτης ανάγκης για την αντιμετώπιση αυτής της απειλής».

Πού να φανταζόταν ο Νικολάς Μαδούρο, που διακρίνεται στο βάθος της φωτογραφίας, ότι τα χαριεντίσματα και οι θερμές χειραψίες Ομπάμα -Τσάβες θα μετατρέπονταν σε προεδρικά διατάγματα περί απειλής κατά της εθνικής ασφάλειας των ΗΠΑ;

Το παραπάνω απόσπασμα, που παρόμοιό του είχαμε να διαβάσουμε από την εποχή του Μπους (με τον περιβόητο «άξονα του κακού», στον οποίο είχε εντάξει μια σειρά χώρες) είναι από το προεδρικό εκτελεστικό διάταγμα που εξέδωσε την περασμένη Δευτέρα (9/3/15) ο Ομπάμα, ενισχύοντας το νόμο με τον οποίο επέβαλε κυρώσεις στη Βενεζουέλα στα τέλη του περασμένου χρόνου.

Το τελευταίο προεδρικό διάταγμα αφορούσε τις κυρώσεις κατά επτά κρατικών αξιωματούχων, των οποίων τα περιουσιακά στοιχεία στο εξωτερικό παγώνουν και απαγορεύεται η είσοδός τους στις ΗΠΑ. Οπως δήλωσε την ίδια μέρα η εκπρόσωπος του Στέιτ Ντιπάρτμεντ Τζένιφερ Ψάκι, στο καθημερινό μπρίφινγκ των δημοσιογράφων, απαγόρευση εισόδου στις ΗΠΑ έχει επιβληθεί ήδη μέχρι σήμερα σε πάνω από 50 άτομα από τη Βενεζουέλα.

Φαίνεται ότι ο Ομπάμα δε διάβασε τελικά το βιβλίο που του έδωσε ο Τσάβες πριν από έξι χρόνια, μετά από τη θερμή χειραψία που είχαν ανταλλάξει στη σύνοδο των αμερικάνικων κρατών στο Τρινιδάδ-Τομπάγκο (Απρίλης του 2009). Ηταν το βιβλίο του ουρουγουανού συγγραφέα Εδουάρδο Γκαλεάνο «Οι ανοιχτές πληγές της Λατινικής Αμερικής: Πέντε αιώνες λεηλασίας μιας Ηπείρου», στο οποίο είχε γράψει και αφιέρωση: «Στον Ομπάμα με αγάπη»! Ηταν η περίοδος του ασυνήθιστου «ειδυλλίου» μεταξύ του νεοεκλεγέντα προέδρου των ΗΠΑ και του ηγέτη της «μπολιβαριανής επανάστασης» της Βενεζουέλας Ούγο Τσάβες (για περισσότερα βλ. (http://www.eksegersi.gr/issue/552/Διεθνή/1955.Στον-Ομπάμα-με-αγάπη). Ενός ειδυλλίου που κράτησε αρκετά χρόνια, με τον Τσάβες να δηλώνει το 2012 ότι αν ήταν Αμερικανός θα ψήφιζε Ομπάμα!

Από τότε κύλησε πολύ νερό στ' αυλάκι. Ο Τσάβες πέθανε και ο διάδοχός του αντιμετωπίζει σοβαρά προβλήματα –ιδιαίτερα στον οικονομικό τομέα– που ίσως σηματοδοτήσουν την ανατροπή του. Εκεί ποντάρει πλέον ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός που αποφάσισε να επανέλθει στη γνωστή επιθετική πολιτική, με στόχο την πλήρη πρόσδεση της Βενεζουέλας στο άρμα του.

Ο Τσάβες, φυσικά, δεν ήταν αφελής όταν επιχειρούσε να τα βρει με τον Ομπάμα. Ηλπιζε σε μία αλλαγή της αμερικάνικης πολιτικής προς όφελός του, από τη στιγμή που η Βενεζουέλα το σοσιαλισμό τον διακήρυττε μόνο στα λόγια. Αφελείς ήταν όλοι αυτοί που πίστεψαν ότι ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός μπορεί να αλλάξει έτσι εύκολα, αρκεί στην εξουσία να ανέβει ένας «καλλιεργημένος», «δημοκρατικός», με διαλλακτικό προφίλ, έγχρωμος πρόεδρος. «Τα ράσα δεν κάνουν τον παπά» λέει ένα σοφό λαϊκό γνωμικό. Ο ιμπεριαλισμός όπως και να μεταμφιεστεί δεν παύει να παραμένει ιμπεριαλισμός.

Ο Μαδούρο, που τώρα τον «ανακάλυψε» (τον ιμπεριαλισμό των ΗΠΑ), θα πρέπει να εξηγήσει στο λαό του πώς συνέβη και ο προκάτοχός του εκθείαζε αυτόν που τώρα μιλάει με τη γλώσσα του Μπους, μετατρέποντας το «παράξενο ειδύλλιο» σε «ασυνήθιστη απειλή κατά της εθνικής ασφάλειας των ΗΠΑ».

ΥΓ. Η «επαναστατική» κυβέρνηση της Κούβας απέστειλε επιστολή στήριξης στον Μαδούρο, καταφερόμενη κατά των άδικων αμερικάνικων κυρώσεων. Ο Φιδέλ έστειλε και προσωπική επιστολή στον Μαδούρο, στην οποία χαιρετίζει τον έξοχο και θαρραλέο λόγο του κατά των βάναυσων σχεδίων της αμερικάνικης κυβέρνησης. Μια λεπτομέρεια: πριν από δυο βδομάδες, όπως μας ενημερώνει η Granma (http://en.granma.cu/mundo/2015-03-04/closer-to-restoring-relations), το επίσημο δημοσιογραφικό όργανο του κουβανέζικου «Κ»Κ, έγιναν νέες συνομιλίες στο Στέιτ Ντιπάρτμεντ μεταξύ διπλωματών της Κούβας και των ΗΠΑ, στις οποίες έγιναν νέα βήματα για την αναθέρμανση των μεταξύ τους σχέσεων. Παρά τα διαγγέλματα στήριξης του Μαδούρο, δε διαβάσαμε στην παραπάνω εφημερίδα ανάλογη επιστολή διαμαρτυρίας προς τον Ομπάμα, κάτι τέλος πάντων που να προαναγγέλλει ότι κάτι θα αλλάξει στην πορεία της αναθέρμανσης των σχέσεων με τις ΗΠΑ. Αυτή γίνεται, φυσικά, για οικονομικούς λόγους (άρση εμπάργκο), οι οποίοι είναι πολύ πιο ισχυροί από τη «διεθνιστική αλληλεγγύη» που περιορίζεται σε ραβασάκια και ανακοινώσεις στον Τύπο. Αυτό δείχνει και το ποιόν του κουβανέζικου καθεστώτος που παρουσιάζεται σαν το «τελευταίο προπύργιο του κομμουνισμού» στη λατινοαμερικάνικη ήπειρο.

Αποκεφαλίστε τους τρομοκράτες!

«Θάνατος στους τρομοκράτες – Εμπρός Λίμπερμαν»! Η προεκλογική γιγαντοαφίσα, ενόψει των εκλογών της ερχόμενης Τρίτης 17 Μάρτη στο Ισραήλ, συμπυκνώνει την ουσία της «μοναδικής δημοκρατίας» της Μέσης Ανατολής. Ο αρχηγός του ακροδεξιού κόμματος Γίσραελ Μπεϊτένιου και σημερινός υπουργός Εξωτερικών του Ισραήλ Αβιγκόρ Λίμπερμαν βρίσκεται στην πρώτη γραμμή αυτής της «δημοκρατίας»! Πριν από ένα μήνα, ο Λίμπερμαν ζήτησε την επαναφορά της θανατικής ποινής για τους Παλαιστίνιους που καταδικάζονται για επιθέσεις. Τώρα προχωρεί παραπέρα το συλλογισμό του λέγοντας χωρίς ίχνος ντροπής: «Οποιος είναι μαζί μας θα πάρει τα πάντα. Για όποιον είναι εναντίον μας ένα μόνο πρέπει να κάνουμε. Πρέπει να πάρουμε ένα τσεκούρι και να του κόψουμε το κεφάλι. Αλλιώς δε θα επιβιώσουμε εδώ» (http://www.washingtonpost.com/blogs/worldviews/wp/2015/03/10/israeli-foreign-minister-says-disloyal-arabs-should-be-beheaded/)!

Πριν μερικά χρόνια ο Λίμπερμαν ζητούσε οι αντιστασιακοί φυλακισμένοι «να πνιγούν στη Νεκρά Θάλασσα», ενώ έχει χαρακτηρίσει σαν «υπέρμαχους της τρομοκρατίας» όλες τις ισραηλινές οργανώσεις που τόλμησαν να δώσουν πληροφορίες στην επιτροπή του ΟΗΕ για την ισραηλινή επίθεση στη Γάζα το Δεκέμβρη του 2008 (γνωστή και ως επιτροπή Γκόλντστοουν, από το όνομα του νοτιοαφρικανού δικαστή με το φιλοσιωνιστικό παρελθόν, που αναγκάστηκε όμως να καταλογίσει τις περισσότερες ευθύνες στο Ισραήλ)! Τώρα ζητά τα κεφάλια των «απείθαρχων».

Ευτυχώς όμως που υπάρχουν οι «αριστεροί» που εγγυώνται την πραγματική δημοκρατική στροφή στην ισραηλινή πολιτική! Ποιοι αριστεροί; Μα η «Σιωνιστική Ενωση», που ιδρύθηκε τον περασμένο Δεκέμβρη από την πρώην υπουργό Εξωτερικών (διορίστηκε από τον εγκληματία πολέμου Αριέλ Σαρόν) και πρώην στέλεχος της Μοσάντ (τη δεκαετία του '80), Τζίπι Λίβνι, στη διάρκεια της θητείας της οποίας είχε γίνει και η μεγάλη επίθεση στη Γάζα το Δεκέμβρη του 2008, και τον Ισαάκ Χέρτζοκ πρώην μέλος του Εργατικού Κόμματος και υπουργό Οικισμών στην κυβέρνηση συνασπισμού των «Εργατικών» με τον Σαρόν το Γενάρη του 2005. Το όνομα της ένωσης τα λέει όλα. Σιωνιστές με πατέντα οι «αριστεροί» του Ισραήλ!

Βραζιλία

Λιτότητα επ' αόριστον!

Τη διεθνή μέρα της γυναίκας διάλεξε η «αριστερή» πρόεδρος της Βραζιλίας Ντίλμα Ρούσεφ για να απευθύνει το τηλεοπτικό της διάγγελμα με το οποίο υπεραμύνθηκε του νέου προγράμματος που πρόκειται να επιβάλει στον βραζιλιάνικο λαό. Η Ρούσεφ κάλεσε το λαό να κάνει υπομονή, υποστηρίζοντας ότι οι «προσωρινές θυσίες» που πρέπει να υποστεί είναι απαραίτητες για να γίνουν οι αναγκαίες «διορθώσεις» στην οικονομία (έτσι ονομάζεται η σκληρή λιτότητα στη μοντέρνα ορολογία της «αριστερής» προέδρου)! Αν και η εκτίμησή της είναι πως στο τέλος του χρόνου οι θυσίες θα πιάσουν τόπο, η Ρούσεφ δε δεσμεύτηκε γι' αυτό, ξεκαθαρίζοντας ότι θα διαρκέσουν «όσο χρειαστεί». Στόχος είναι η επίτευξη πρωτογενούς πλεονάσματος ύψους 1.2% του ΑΕΠ γι' αυτό το χρόνο. (Αν όλ' αυτά σας θυμίζουν τα κατά καιρούς διαγγέλματα των πρωθυπουργών, των υπουργών Οικονομικών και των αρχηγών των κομμάτων των μνημονιακών κυβερνήσεων στη χώρα μας, δεν κάνετε λάθος – στάνταρ είναι η φρασεολογία σ' αυτές τις περιπτώσεις).

Το πρόγραμμα λιτότητας έχει ήδη συναντήσει αντιδράσεις ακόμα και στο εσωτερικό του κυβερνώντος Εργατικού Κόμματος. Οι περικοπές στα επιδόματα ανεργίας και στα επιδόματα κοινωνικής ασφάλισης είναι από τα πιο απεχθή μέτρα που περιέχονται στο πρόγραμμα. Αλλα μέτρα είναι η μείωση των φοροαπαλλαγών και διαφόρων επιδοτήσεων.

Σε αντιστάθμισμα των αντιλαϊκών μέτρων η Ρούσεφ επιχείρησε να αυξήσει τους φόρους μισθωτών υπηρεσιών που πληρώνουν οι εργοδότες. Ομως, το μέτρο αυτό δεν πέρασε από τη Γερουσία, καθώς οι σύμμαχοί της στον κυβερνητικό συνασπισμό το απέρριψαν.

Από την αρχή του νέου χρόνου η Ρούσεφ είχε εξαγγείλει ότι θα λάβει μέτρα λιτότητας. Για το σκοπό αυτό αντικατέστησε τον υπουργό Οικονομικών με έναν καθαρόαιμο τεχνοκράτη, που είχε διατελέσει στέλεχος του ΔΝΤ τη δεκαετία του '90 (1992-1999) για να καταλήξει στη θέση του προέδρου του τμήματος διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων του δεύτερου μεγαλύτερου ιδιωτικού τραπεζικού ομίλου της χώρας, του Bradesco! Ο κατάλληλος άνθρωπος στην κατάλληλη θέση!

Τα πρώτα μέτρα με την κατά 17% αύξηση της τιμής των εισιτηρίων στα λεωφορεία (από 1 σε περίπου 1.2 ευρώ, σε μια χώρα με μέσο μηνιαίο μισθό τα 750 ευρώ) συνάντησε οργισμένες αντιδράσεις με χιλιάδες διαδηλωτές να συγκρούονται με την αστυνομία το Γενάρη στο Σάο Πάολο. Τώρα αναμένεται η συνέχεια.

Η αποκάλυψη του λαδώματος κρατικών αξιωματούχων της κρατικής πετρελαϊκής εταιρίας Petrobras και πολιτικών κάνει ακόμα πιο προκλητική τη στάση της Ρούσεφ που ζητά θυσίες από το λαό την ίδια στιγμή που 54 στελέχη (μεταξύ των οποίων και του κόμματός της) κατηγορούνται ότι τσέπωσαν περί τα 800 εκατομμύρια δολάρια από διάφορες κατασκευαστικές εταιρίες προκειμένου αυτές να πάρουν έργα από την Petrobras. Την προηγούμενη Παρασκευή (6/3/15), το Ανώτατο Δικαστήριο άναψε το πράσινο φως για την διεξαγωγή έρευνας για 47 απ' αυτούς.

Μεταξύ των κατηγορουμένων είναι ένας πρώην πρόεδρος, καθώς και οι πρόεδροι και των δύο σωμάτων του Κογκρέσου, αλλά η Ρούσεφ, που κατείχε τη θέση της προέδρου της Petrobras για επτά συναπτά έτη, τη βγάζει καθαρή, καθώς –όπως ειπώθηκε από τη Γενική Εισαγγελία- δεν υπάρχουν στοιχεία σε βάρος της (τουλάχιστον για την ώρα). Αμα θέλετε το πιστεύετε, βέβαια!

στο ψαχνό

Το παλιό ντύνεται νέο

Ο ΣΥΡΙΖΑ έκανε εκλογές με ένα πακέτο αντιμνημονιακών ψευδών και κατάφερε να νικήσει άνετα και με διαφορά εκμεταλλευόμενος το μπούχτισμα, την απογοήτευση και την ηττοπάθεια της εργαζόμενης κοινωνίας.

Λόγω αυτής της συνθήκης, λόγω του εμπόριου ελπίδων που διεξήγαγε προεκλογικά, μετεκλογικά έπρεπε να δώσει ένα σόου «σκληρής διαπραγμάτευσης» με τους ιμπεριαλιστές δανειστές.

Μολονότι ο χρόνος του σόου τελειώνει, καθώς τρέχουν δάνεια που πρέπει να πληρωθούν, ενώ έχει «καθήσει» και η ελληνική καπιταλιστική αγορά, προστίθενται συνεχώς νέα επεισόδια στο σίριαλ, έστω και χωρίς να άπτονται των διαπραγματεύσεων με τους δανειστές (π.χ. γερμανικές επανορθώσεις).

Στόχος του σόου είναι, όταν «επέλθει το μοιραίο», αυτό να παρουσιαστεί ως αναπόφευκτο, ως αποτέλεσμα εξάντλησης όλων των μέσων της σκληρής διαπραγμάτευσης.

Αυτή είναι η μοναδική διαφορά της σημερινής συγκυβέρνησης από την προηγούμενη, η οποία έδωσε μόνο προεκλογικές υποσχέσεις, ενώ μετεκλογικά επέλεξε τη μέθοδο της άμεσης υποταγής, χωρίς σόου.

Βλέπουμε, δηλαδή, την κατάσταση να παραμένει ίδια οικονομικά και κοινωνικά, αλλά διαφοροποιημένη πολιτικά. Αυτό δεν πρόκειται να κρατήσει πολύ. Οταν οι εργάτες και οι εργαζόμενοι διαπιστώσουν ότι δεν επήλθε καμιά ουσιαστική αλλαγή στην κατάσταση που βιώνουν την τελευταία πενταετία και ιδιαίτερα όταν αρχίσουν να έρχονται τα νέα μέτρα, τα οποία θα συμπληρώσουν τη «μνημονιακή» πολιτική και θα ολοκληρώσουν την κινεζοποίηση, οι αμφιβολίες της σημερινής περιόδου θα εξαφανιστούν. Ολοι θα δουν καθαρά τη νέα πραγματικότητα να παραμένει ίδια με την παλιά σε όλα τα επίπεδα.

Ας μην περιμένουμε, όμως, πως αυτόματα ο κόσμος θα ξαναβγεί στο δρόμο, πιο μαχητικά και με λιγότερες αυταπάτες σε σχέση με το παρελθόν. Η ακόμη πιο βαθιά απογοήτευση καραδοκεί συχνά σε τέτοιες περιστάσεις. Ας θυμηθούμε τι συνέβη τη διετία 2012-2014.

Είναι λοιπόν απαραίτητο -ίσως περισσότερο απ' όσο ήταν στο πρόσφατο παρελθόν- να οργανωθεί από τώρα η πιο πλατιά αποκαλυπτική ζύμωση γι' αυτά που συμβαίνουν και γι' αυτά που πρόκειται να συμβούν. Πρέπει να «ξετιναχτεί» όλη η πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ, για να φανεί καθαρά η ουσία της. Να αποδειχτεί πως όποιος αναλαμβάνει να διαχειριστεί πολιτικά τον ελληνικό καπιταλισμό θα συνεχίσει αναγκαστικά τη μνημονιακή πολιτική και τις σχέσεις υποτέλειας έναντι των ιμπεριαλιστών δανειστών.

Μόνον έτσι μπορεί να ξεκινήσει μια διαδικασία ταξικής συνειδητοποίησης και αντικαπιταλιστικού-κομμουνιστικού προσανατολισμού, χωρίς την οποία δεν μπορεί να υπάρξει ταξική ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος.

Μόνον έτσι μπορεί να υπάρξουν ξανά εργατικοί και κοινωνικοί διεκδικητικοί αγώνες, χωρίς τους οποίους δεν υπάρχει περίπτωση ούτε στοιχειώδους βελτίωσης της κατάστασης.

Ο απόλυτος διαχωρισμός από τους απατεώνες κυβερνώντες και η πλήρης ρήξη με το αστικό πολιτικό σύστημα και τη συνδικαλιστική του γραφειοκρατία αποτελούν όρους εκ των ων ουκ άνευ για την περίοδο που διανύουμε. Εστω και μειοψηφικό, είναι απαραίτητο να υπάρξει ένα πολιτικό ρεύμα που θα εργαστεί συστηματικά σ' αυτή την κατεύθυνση, σπάζοντας τις σάπιες δομές της νέας συναίνεσης.

Η φωτογραφία δημοσιεύτηκε στο twitter του Τσίπρα, για να ενημερώσει τον ελληνικό λαό ότι «συνεδρίασε το Κυβερνητικό Συμβούλιο για την οικονομική πολιτική». Ελα, όμως, που ο πρωθυπουργός δεν είναι μέλος αυτού του οργάνου και δεν προεδρεύει αυτού. Σύμφωνα με την Πράξη 3 του υπουργικού Συμβουλίου (ΦΕΚ 24Α), πρόεδρος αυτού του Κυβερνητικού Συμβουλίου είναι ο αντιπρόεδρος της κυβέρνησης και μέλη του οι υπουργοί Οικονομίας Υποδομών Ναυτιλίας και Τουρισμού (Σταθάκης), Παραγωγικής Ανασυγκρότησης Περιβάλλοντος και Ενέργειας (Λαφαζάνης), Οικονομικών (Βαρουφάκης) και οι αναπληρωτές υπουργοί Εξωτερικών (Τσακαλώτος) και Οικονομικών (Βαλαβάνη και Μάρδας). Ο Λαφαζάνης έλειπε στο εξωτερικό, ο δε Κοτζιάς, που επίσης φαίνεται στη φωτογραφία να παρίσταται, δεν είναι μέλος αυτού του οργάνου. Το ίδιο και κάποιοι άλλοι που δεν τους αναγνωρίσαμε. Τα παιδία παίζει. Οι άλλοτε θεσμολάγνοι του ΣΥΡΙΖΑ δεν τηρούν ούτε αυτά που οι ίδιοι έχουν θεσπίσει. Θα μπορούσαν να μιλήσουν για άτυπη σύσκεψη υπουργών υπό τον πρωθυπουργό. Προτίμησαν να τη βαφτίσουν συνεδρίαση του Κυβερνητικού Συμβουλίου για την οικονομική πολιτική, για λόγους ενίσχυσης του προφίλ του Τσίπρα. Κι ας κουρελιάζουν την ίδια τη θεσμική λειτουργία της αστικής δημοκρατίας.

ΚΟΝΤΡΕΣ

Υπάλληλοι κι αφεντικά

Συνηθισμένη στο υπαλληλίκι (υψηλών καθηκόντων) η κα Παναρίτη, είπε να υπηρετήσει το νέο αφεντικό της (Μπαρουφάκη), με την ίδια ζέση που υπηρετούσε το παλιό (Γιωργάκη). Εκανε, λοιπόν, μια δήλωση «αποκαλύπτοντας» ότι η κυβέρνηση του ΓΑΠ έστελνε νομοσχέδια για έγκριση στη γερμανική κυβέρνηση. Δεν αμφιβάλλουμε ότι γινόταν έτσι, όμως η τελευταία που «δικαιούται για να ομιλεί» είναι η Παναρίτη που ψήφιζε τα μνημόνια και με τα δυο χέρια (έχει άλλωστε προϋπηρεσία στο... δημοκρατικό Περού, του ματοβαμμένου δικτάτορα και καταδικασμένου για διαφθορά Αλμπέρτο Φουχιμόρι).

Από πλευράς ΓΑΠ δεν έμειναν, φυσικά, με σταυρωμένα χέρια. Το ΚΙΔΗΣΟ την κάλεσε να πει «ποια νομοσχέδια εστάλησαν και πότε ακριβώς στο γερμανικό υπουργείο Οικονομικών, πριν ή μετά από τη συμφωνία με τους θεσμικούς δανειστές;», συμπληρώνοντας: «Οσο η κυρία Παναρίτη, σύμβουλος του υπουργού Οικονομικών, δεν παρέχει συγκεκριμένα στοιχεία, παραμένει έκθετη και "φλερτάρει" με το πνεύμα που διακατέχει τον κοινό συκοφάντη».

Κλητήρας

Ενα άλλο αστέρι του παπανδρεϊσμού, η Λούκα Κατσέλη, είδε κι έπαθε μέχρι να διοριστεί στη θέση της προέδρου (όχι διευθύνουσας συμβούλου) της Εθνικής Τράπεζας. Διετέλεσε βουλευτίνα, πανίσχυρη υπουργός Οικονομίας και μετά Εργασίας, γκεσέμι του «αντιμνημονιακού» ΠΑΣΟΚ, προνομιακή συνομιλήτρια του Τσίπρα και τώρα πρέπει να βολευτεί με την προεδρία μιας τράπεζας. Από δήμαρχος κλητήρας;

Δεν πρέπει να είναι και τόσο «δευτεράντζα» το συγκεκριμένο πόστο. Φαίνεται πως η Κατσέλη έχει επιλέξει τον τραπεζικό κλάδο για να συνεχίσει την καριέρα της. Μάλλον ονειρεύεται να γίνει η επόμενη διοικήτρια της ΤτΕ, πόστο για το οποίο θα πρέπει να περιμένει μερικά χρόνια, μέχρι να λήξει η θητεία του Στουρνάρα. Εκτός αν υπάρχει σχέδιο εξώθησης του τελευταίου σε παραίτηση.

Συνέπεια

Εμείς δεν είχαμε πρόχειρα τα σχετικά στοιχεία στο αρχείο μας, αλλά φρόντισε το ΠΑΣΟΚ να μας βγάλει από τον κόπο του ψαξίματος. Με το που διάβασαν το non paper με τις μεταρρυθμίσεις που η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου προτείνει στην τρόικα και είδαν ότι υπάρχει το μέτρο της νομιμοποίησης-αδειοδότησης του διαδικτυακού τζόγου, ανέσυραν από τα κιτάπια τους οργισμένη ομιλία του Τσίπρα στα Χανιά το 2011, όταν κατήγγειλε την κυβέρνηση ΓΑΠ ότι ετοιμάζεται να νομιμοποιήσει το διαδικτυακό τζόγο «έτσι ώστε ό,τι μαύρο χρήμα δεν μπορεί να ξεπλυθεί σήμερα να ξεπλένεται μέσα από τα διαδικτυακά καζίνα» και με καταστροφικά αποτελέσματα «σε μια κοινωνία βυθισμένη στην κρίση». Ελεγε ο Τσίπρας: «Μιλάμε πρώτα από όλα για την αναισχυντία τού να ικανοποιείς επιχειρηματικά συμφέροντα κάθε είδους. Με το επιχείρημα ότι μπορείς να φορολογήσεις κάτι παραπάνω»!

Αλλο ένα δείγμα πολιτικής, κοινωνικής και ηθικής συνέπειας του ΣΥΡΙΖΑ.

Φτηνιάρα

«Απέναντί μου είχα από την αρχή όλο το υπηρεσιακό προσωπικό του υπουργείου, όλους τους φοροτεχνικούς με τους οποίους μίλησα, ακόμη και τη φορολογική επιτροπή του ΣΥΡΙΖΑ. Ολοι μου έλεγαν ότι είναι λάθος. Δεν συνάντησα κανέναν που να ήταν υπέρ στο κούρεμα κεφαλαίου. Εγώ εξακολουθώ να θεωρώ ότι έπρεπε να γίνει. Σκέφτηκα όμως: όταν μιλάμε για δημοκρατία και όλοι έχουν διαφορετική άποψη από τη δικιά μου, είναι σωστό να επιμείνω;».

Πόσο φτηνιάρα είσαι, μωρή Βαλαβάνη; Πότε τη θυμήθηκες τη δημοκρατία; Οταν παρενέβη η τρόικα και σου άλλαξε τα φώτα; Γιατί όλοι θυμόμαστε πολύ καλά, ότι την Τετάρτη 18 Φλεβάρη, μαζί με τον Στρατούλη και τον Μάρδα, έδωσες συνέντευξη Τύπου, στην οποία παρουσίασες τη ρύθμιση για τις 100 δόσεις, διαφημίζοντας κυρίως τη διαγραφή του 50% του κεφαλαίου σε περίπτωση εφάπαξ πληρωμής. Πού πήγε τότε ο... δημοκρατισμός σου; Αν πράγματι σου είχαν εκφράσει αντιρρήσεις «όλοι», τους έγραψες στα παλιά σου τα παπούτσια. Την κωλοτούμπα την έκανες μετά, διότι το απαίτησε η τρόικα.

Αδίστακτοι ψεύτες

«Εμείς με σαφήνεια το λέμε: **Ούτε νέο δάνειο θα πάρουμε** ούτε νέο Μνημόνιο». Νίκος Φίλης, κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ, πρωινάδικο ΣΚΑΙ, 9.3.2015.

*«Στόχος είναι η νέα συμφωνία τον Ιούνιο **να συνοδεύεται από μια νέα δανειακή σύμβαση** που δεν θα εμπεριέχει δεσμεύσεις και όρους (όπως η παρούσα) ετεροβαρείς ως προς τα συμφέροντα της χώρας». Non paper μεγάρου Μαξίμου, 1.3.2015.*

Οι άνθρωποι είναι αδίστακτοι ψεύτες. Το σημειώνουμε για μια ακόμη φορά, για να μην υπάρχει η παραμικρή ταλάντευση μπροστά σε όσα λένε. Να έχουμε στο νου μας τη γενική αλήθεια: θέλουν οπωσδήποτε να πάρουν και τις εναπομείνασες δόσεις του δεύτερου δανείου (γι' αυτό παζαρεύουν με την τρόικα το πρόγραμμα μέτρων που θα εφαρμόσουν) και ένα τρίτο δάνειο τον Ιούλιο (το οποίο, φυσικά, θα συνοδεύεται από τρίτο Μνημόνιο).

Καταλαβαίνουμε ότι κάποια άτομα σαν την Βαλαβάνη, που έχει μεγάλη ιδέα για τον εαυτό της, αισθάνονται άσχημα όταν χρησιμοποιούνται από τον Τσίπρα ως όχημα προπαγάνδας και μετά υποχρεώνονται σε κωλοτούμπα. Αυτό είναι δικό τους πρόβλημα. Είναι το τίμημα της εξουσίας. Ας σταματήσουν, όμως, να εκτίθενται με τέτοιο τρόπο. Δεν απευθύνονται σε ηλίθιους.

Μαυρογιαλουρισμού συνέχεια (1)

«Συνάντηση με τους βουλευτές Μαγνησίας, Πιερίας και Λάρισας του ΣΥΡΙΖΑ είχε ο Υπουργός Οικονομίας, Υποδομών, Ναυτιλίας και Τουρισμού Γιώργος Σταθάκης με αντικείμενο την πολιτική που θα ακολουθήσει η κυβέρνηση αναφορικά με τα διόδια και τους αυτοκινητόδρομους. Συγκεκριμένα συζητήθηκε η κατάργηση του νόμου Βορίδη-Ρέππα, που ποινικοποιεί την κοινωνική διαμαρτυρία. Στη συνάντηση έγινε, επίσης, λόγος για την αναγκαιότητα αλλαγής της τιμολογιακής πολιτικής των διοδίων, στην κατεύθυνση της εξυπηρέτησης των αναγκών της κοινωνίας, όπως είχε περιγραφεί και κατά τη συζήτηση στη Βουλή της τροποποίησης των συμβάσεων παραχώρησης (Νοέμβριος 2013). Στις προθέσεις της νέας κυβέρνησης είναι και η θέσπιση ηλεκτρονικών διοδίων (χρέωση ανάλογα με τη χρήση του δρόμου), καθώς και η καθιέρωση κοινωνικών τιμολογίων για τα διόδια, που θα εξυπηρετούν ευάλωτες ομάδες του πληθυσμού και τους πολίτες που ζουν κοντά σε περιοχές με διόδια. Από το Γραφείο Τύπου».

Οι βουλευτές δεν κάνουν πια ερωτήσεις και επίκαιρες ερωτήσεις στους υπουργούς. Αν είναι βουλευτές της συμπολίτευσης, κανονίζουν ένα ραντεβού με τον αρμόδιο υπουργό, καταγράφουν τις παπάρες του και μετά πηγαίνουν στους ψηφοφόρους του νομού τους να τις σερβίρουν, ως κομματάρχες της δεκαετίας του '50. Φυσικά, συγκεκριμένες δεσμεύσεις και σαφές χρονοδιάγραμμα υλοποίησης δεν υπάρχουν. Ολα «συζητιούνται» και «εξετάζονται», οι δε υπουργοί εκφράζουν «προθέσεις»...

Ετσι, ο λαός μιας περιοχής παίρνει το μήνυμα: θέλεις να έχεις ελπίδες για επίλυση κάποιου προβλήματος; Ο μόνος τρόπος είναι να περάσεις από το γραφείο του τοπικού ΣΥΡΙΖΑ!

Μαυρογιαλουρισμού συνέχεια (2)

Οσοι βουλευτές δεν είχαν καταλάβει από την πρώτη στιγμή πώς παίζεται το παιχνίδι του μαυρογιαλουρισμού, έσπευσαν έστω και με μικρή καθυστέρηση να πάρουν τη θέση τους στην πινακοθήκη των αδίστακτων ψηφοθήρων-νταβατζήδων. Σε νέα σύσκεψη με εκπροσώπους των τευτλοπαραγωγών και της Ομοσπονδίας των εργαζόμενων στην Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης, που οργάνωσαν ο Λαφαζάνης με τον Αποστόλου, η ομάδα των βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ που παρευρέθηκαν ήταν διευρυμένη σε σχέση με την πρώτη σύσκεψη. Εκτός από την Αμμανατίδου (Θεσσαλονίκης) και τη Γκαρή (Εβρου), πήραν μέρος και οι Λαπαβίτσας (Ημαθίας) και Τζάκρη (Πέλλας).

Ο τίτλος του σχετικού δελτίου Τύπου που εξέδωσε το ΥΠΑΝΕΠ ήταν: «Αμεση αποπληρωμή των τευτλοπαραγωγών και ανακοίνωση των τιμών τεύτλων για τις καλλιέργειες του 2015». Και περιέγραφε πώς θα γίνει αυτή η διαδικασία.

Σύννεφο το δούλεμα

Σύννεφο πάει το δούλεμα από τη λεγόμενη «αριστερή πλατφόρμα» του ΣΥΡΙΖΑ (Λαφαζανικοί), που λειτουργούν ως μηχανισμός συγκέντρωσης και εκτόνωσης των εσωκομματικών αντιδράσεων. Μόλις έκλεισε, στο Eurogroup της περασμένης Δευτέρας, η συμφωνία για επιστροφή της τρόικας ώστε να ολοκληρώσει την αξιολόγηση, να σου το άρθρο στην ιστοσελίδα Iskra, το ανεπίσημο όργανο των αριστεροπλατφορμιστών. Μεταξύ των άλλων διαβάσαμε και τα εξής: *«Εντύπωση προκάλεσαν οι δηλώσεις Βαρουφάκη μετά το Eurogroup, οι οποίες, με την επιφύλαξη ότι απεδόθησαν σωστά, κάνουν λόγο για αποφυγή από την Ελλάδα μονομερών ενεργειών».*

Σε ποιον πλανήτη ζούσατε το τελευταίο δεκαπενθήμερο, ρε μάγκες; Δε διαβάσατε τη συμφωνία της 20ής Φλεβάρη, που γράφει φαρδιά-πλατιά αυτό που απλώς επανέλαβε την περασμένη Δευτέρα ο Βαρουφάκης; Φυσικά και ξέρουν πολύ καλά τι γράφει η συμφωνία του Eurogroup, όμως συνεχίζουν το δούλεμα, για τον «κακό» Βαρουφάκη που παραβιάζει τις κυβερνητικές αποφάσεις.

Είναι γλυκό το μέλι της εξουσίας

Μπορεί ο Τσίπρας να κάλεσε (καθαρά υποκριτικά, ως Πόντιος Πιλάτος) τους βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ να αρνηθούν να πάρουν βουλευτικό αυτοκίνητο, όμως μόλις τρεις από τους νεοεκλεγέντες βουλευτές άκουσαν την προτροπή του. Οι υπόλοιποι πήραν κανονικότατα τις αμαξάρες που για λογαριασμό τους νοικιάζει η Βουλή. Πιο προκλητικός, όμως, υπήρξε ο Ν. Φίλης, που έχει φουσκώσει από την αλαζονεία της εξουσίας και γυρίζει με ένα υφάκι όλο τσαντίλα στα κανάλια. Αυτός, λοιπόν, υποστήριξε ότι είναι και άλλοι συριζαίοι βουλευτές που δεν πήραν αυτοκίνητο, αλλά «από σεμνότητα δε θέλησαν να δημοσιοποιηθεί το όνομά τους». Πόσοι; Με το γνωστό υφάκι απάντησε πως «ούτε ο ίδιος ούτε ο ΣΥΡΙΖΑ θα μπει στη διαδικασία ονοματολογίας, που έχει στοιχεία λαϊκισμού και ανθρωποφαγίας»!!!

Ο ηλίθιος και το δάχτυλο*

Μπορεί κανείς να δείξει κατανόηση για την κατάσταση ενός υποψήφιου βουλευτή του «κινήματος» του ΓΑΠ (το γαρ πολύ της θλίψεως...). Οταν, όμως, ο περί ου ο λόγος τυχαίνει να είναι πρόεδρος της ΠΕΔΔΥ (Πανελλήνια Ενωση Δασολόγων Δημοσίων Υπαλλήλων) και παρεμβαίνει με την ιδιότητα του δασολόγου σε μια συζήτηση που αφορά ζητήματα προστασίας του δάσους, πρέπει να κριθεί ως τέτοιος και όχι ως θλιμμένο ναυάγιο της κοινοβουλευτικής διαδικασίας.

Η «Κόντρα» έδωσε και εξακολουθεί να δίνει έναν αγώνα για την υπεράσπιση ενός πανέμορφου πευκοδάσους. Κι αυτός ο αγώνας απέδωσε ήδη τους πρώτους καρπούς του, όπως γνωρίζουν οι αναγνώστες μας. Ο προϊστάμενος της Διεύθυνσης Δασών Κορίνθου μας κάλεσε να του υποδείξουμε τα σημεία παράνομης υλοτόμησης, πραγματοποίησε επιτόπια αυτοψία με τον συντάκτη της «Κόντρας» κι ένα σύντροφο μηχανικό, που είχε κάνει την αποτύπωση, και προχώρησε σε αποφάσεις για την προστασία του πευκοδάσους.

Εμείς δημοσιεύσαμε το έγγραφο του διευθυντή Δασών Κορίνθου, συνοδεύοντάς το με έναν σύντομο πρόλογο (στο φύλλο της 28ης Φλεβάρη). Το δημοσίευμα αναπαρήχθη ευρύτατα στο Διαδίκτυο. Μεταξύ αυτών που το αναπαρήγαγαν ήταν και ιστοσελίδα που ασχολείται με δασικά θέματα (www.dasarxeio.com). Αυτό δεν άρεσε καθόλου στον πρόεδρο της ΠΕΔΔΥ (και υποψήφιο με το «κίνημα» του ΓΑΠ) Νικόλαο Μπόκαρη, ο οποίος αντέδρασε μ' έναν τρόπο τόσο κομπλεξικό που κατόρθωσε να εκτεθεί ανεπανόρθωτα.

Στην ομάδα «Δασική Υπηρεσία» στο facebook, ο Ν. Μπόκαρης έγραψε το εξής εκπληκτικό σχόλιο (διατηρούμε τη σύνταξη και την ορθογραφία, ζητώντας συγνώμη γι' αυτό): *«Καλό πάλι και τούτο ...Αναφέρομαι στη διατύπωση "Αυτοψία της εφημερίδας Κόντρα με τη Δ/νση Δασών Κορινθίας"... Νόμιζα ότι έκανα λάθος, ότι δε διάβασα σωστά τέλος πάντων... Νομίζω πώς θα πρέπει κάποιοι συνάδελφοι στη σελίδα αυτοί να ειναι πιο προσεκτικοί στο πως διατυπώνουν, τι αποδίδουν νοηματικά και σε ποιους! Είμαι λάθος??».*

Οταν κάποιος του θύμισε τα πραγματικά περιστατικά και του έγραψε «μάλλον είσαι υπερβολικός», ο Ν. Μπόκαρης επανήλθε... δριμύτερος: *«Καθόλου υπερβολικός δεν ειμαι Π... Δεν και την ουσία (περιγραφή) της είδησης ... εμένα με ενοχλεί πάντως αυτή η προσέγγιση, είτε πρωτογενώς της κόντρας, είτε του τρόπου με τον οποίο μεταφέρθηκε δευτερογενώς και αποδόθηκε στην πολύ καλή, κατά τα λοιπά και χρήσιμη ιστοσελίδα»* (εννοεί το www.dasarxeio.com).

Αν δεν τον τύφλωνε η εχθρότητα προς την «Κόντρα», θα έβλεπε ότι ο ίδιος ο προϊστάμενος της Διεύθυνσης Δασών Κορίνθου, στο έγγραφό του γράφει ότι *«πραγματοποιήσαμε στις 6-2-2015, κοινή αυτοψία με τον καταγγέλλοντα κ. Λιόντο Γεράσιμο, παρουσία και του μηχανικού Περάκη Πέτρου»*. Και πώς αλλιώς να χαρακτηρίσει κανείς μια πράξη κατά την οποία κλιμάκιο της Δασικής Υπηρεσίας, με επικεφαλής τον ίδιο τον προϊστάμενό της, επισκέπτεται ένα δάσος παρουσία δύο στελεχών μιας εφημερίδας, τα οποία έχουν κάνει έρευνα, έχουν κάνει δημοσιεύματα και υποδεικνύουν τα σημεία που είχε εντοπίσει η έρευνά τους; Κοινή αυτοψία λέγεται στην ελληνική γλώσσα. Θα πήγαινε πολύ, άραγε, να απαιτούσαμε από τον κ. Μπόκαρη να γνωρίζει, ως δασολόγος του Δημοσίου, πως όταν δέχονται καταγγελίες οι δασικές υπηρεσίες είναι υποχρεωμένες να πραγματοποιούν κοινή αυτοψία με τον καταγγέλλοντα;

Αν επρόκειτο μόνο για τον συμπλεγματικό τρόπο αντίδρασης του Ν. Μπόκαρη, το πιθανότερο είναι να μην γράφαμε τίποτα. Θα το διασκεδάζαμε απλώς. Ομως εν προκειμένω εγείρεται ένα σημαντικότερο ζήτημα. Από τον πρόεδρο της ΠΕΔΔΥ θα περίμενε κανείς να καταπιεί την προσωπική του πίκρα (ένας πασόκος του ΓΑΠ δεν είναι εύκολο να αποδεχτεί το ρόλο ενός κομμουνιστικού εντύπου) και να δώσει συγχαρητήρια στην «Κόντρα» για την έρευνά της και στον προϊστάμενο της Διεύθυνσης Δασών Κορίνθου για την ανταπόκρισή του στις αποκαλύψεις-καταγγελίες της εφημερίδας. Γιατί η ουσία στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι ο αγώνας για την προστασία του δάσους. Από τον πρόεδρο της ΠΕΔΔΥ θα περιμέναμε να καλέσει κάθε ενδιαφερόμενο (ιδιαίτερα τις πολυάριθμες περιβαλλοντικές ομάδες και οργανώσεις, αλλά και απλούς πολίτες) να κάνει αυτό που έκανε η «Κόντρα»: να εντοπίσει καταστροφές στα δάση και να πιέσει τις δασικές υπηρεσίες να παρέμβουν και να πάρουν μέτρα, εξαντλώντας κάθε μέσο σ' αυτή την κατεύθυνση.

Ας απαντήσει ευθέως ο Ν. Μπόκαρης: ως πρόεδρος της ΠΕΔΔΥ με ποιον είναι, μ' αυτούς που δίνουν αγώνα για την υπεράσπιση του δάσους ή με τους ποικίλους καταστροφείς του;

** Οταν το δάχτυλο έδειχνε το φεγγάρι, ο ηλίθιος κοίταζε το δάχτυλο. Παλιά κινέζικη παροιμία.*

Υπ' ατμόν

Οταν ένας υπουργός κλαψουρίζει ότι τον υπονομεύουν διάφορες σκοτεινές δυνάμεις και το πρωθυπουργικό επιτελείο αναγκάζεται να κάνει δηλώσεις στήριξής του, τότε αυτός ο υπουργός έχει ήδη αρχίσει να μετράει αντίστροφα για την έξοδό του από την κυβέρνηση. Οταν αυτός ο υπουργός έχει τα χαρακτηριστικά ενός «ροκ σταρ», όπως ο Μπαρουφάκης (περί αυτού πρόκειται), τότε η τελική έξοδός του μπορεί να έχει στοιχεία εντυπωσιακά, όμως η ουσία δεν αλλάζει.

Μια μέρα πριν ο ιρλανδός υπουργός Οικονομικών Μάικλ Νούναν πετάξει την «παρόλα» περί Δραγασάκη, προσερχόμενος στο Eurogroup της 9ης του Μάρτη, ο ίδιος ο Μπαρουφάκης έστειλε (κυριακάτικα μάλιστα) δελτίο Τύπου για να παραπονεθεί πως τις τελευταίες μέρες οι απόψεις του διαστρεβλώνονται συστηματικά από ΜΜΕ. Αφορμή ήταν τα όσα περί δημοψηφίσματος δημοσίευσε η «Κοριέρε ντε λα Σέρα», στο πλαίσιο συνέντευξης που ο ίδιος έδωσε σε δημοσιογράφο της. Του προσέθεσαν –είπε- αναφορά σε δημοψήφισμα για το ευρώ, την οποία δεν είχε κάνει.

Την άλλη μέρα, έγινε το «επεισόδιο» με τον Νούναν, ο οποίος είπε στους δημοσιογράφους ότι η ελληνική διαπραγματευτική ομάδα θα έχει επικεφαλής τον αντιπρόεδρο Γιάννη Δραγασάκη. Η δήλωση του ιρλανδού υπουργού αναπαρηχθη εν ριπή οφθαλμού από όλα τα μεγάλα ευρωπαϊκά δίκτυα και το Μαξίμου, έχοντας προφανώς δεχτεί και διαμαρτυρίες από τον Μπαρουφάκη, που αισθάνεται πανταχόθεν βαλλόμενος, ήταν αναγκασμένο να κάνει δήλωση στήριξης και να βάλει και τον Φλαμπουράρη να πει δυο λόγια, για να φανεί πιο πιστευτή η στήριξη. Δήλωση στήριξης του Μπαρουφάκη έκανε και ο Δραγασάκης!

Ο Μπαρουφάκης αφιέρωσε μεγάλο μέρος της συνέντευξης Τύπου που έδωσε μετά τη λήξη του Eurogroup στο προσωπικό του πρόβλημα! Αντί να παραπέμψει στην ανακοίνωση του υπουργείου την προηγούμενη μέρα, καθόταν και εξηγούσε με κάθε λεπτομέρεια τι είπε στον δημοσιογράφο της ιταλικής εφημερίδας, ποιος είναι ο ρόλος του Δραγασάκη και τα συναφή, σημάδι του ότι αισθάνεται πλέον απόλυτα ανασφαλής.

Αλλωστε, ξέρει πολύ καλά ότι ο Νούναν δεν πέταξε τυχαία την κουβέντα περί Δραγασάκη, ούτε λειτούργησε σαν προβοκάτορας. Ο Δραγασάκης έχει πάρει μέχρι τώρα μέρος σε δύο Eurogroup, καπελώνοντας τον Μπαρουφάκη. Στις 11 Φλεβάρη ήταν αυτός που υπέγραψε το σχέδιο ανακοίνωσης, για ν' αναγκαστεί στη συνέχεια από τον Τσίπρα (με ρουφιανιά Μπαρουφάκη;) να πάρει πίσω την υπογραφή του. Στις 16 Φλεβάρη δεν πήγε στο Eurogroup (η αποτυχία ήταν προδιαγεγραμμένη), πήγε όμως στις 20 Φλεβάρη, για να διασφαλίσει ότι δε θα γίνει καμιά στραβή. Ο δε Μπαρουφάκης έμαθε ότι θα έχει και πάλι καπέλο τον Δραγασάκη από τους δημοσιογράφους στο αεροδρόμιο, που είχαν δει τον αντιπρόεδρο της κυβέρνησης να μπαίνει στο αεροπλάνο της γραμμής.

Πριν τις τελευταίες εξελίξεις, είχαμε γράψει ότι ο Μπαρουφάκης θα είναι ο πρώτος που θα πάρει πόδι από τη συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου, μόλις σφίξουν τα γάλατα κι αρχίσει να φουντώνει η εσωτερική κρίση. Τώρα που το συνειδητοποιεί και ο ίδιος, είναι βέβαιο πως θα ετοιμάσει μια έξοδο αντάξια ενός ροκ σταρ: σαν «ροκ όπερα» επιπέδου Καρβέλα-Βίσση.

Εδώ θα είμαστε και θα τις ζήσουμε αυτές τις σκηνές ροκ, όμως επί του παρόντος πρέπει να σημειώσουμε ότι ο Μπαρουφάκης, μολονότι με το στιλ και τη συνεχή επιδίωξη αυτοπροβολής ενοχλεί πολλούς συριζαίους (σκάνε επειδή δε διαθέτουν το ίδιο υποκριτικό ταλέντο), εντούτοις τους κάνει μια χαρά τη δουλειά. Με τα σταριλίκια και τα καραγκιοζιλίκια, με το αναμφισβήτητο υποκριτικό ταλέντο και την εξάσκησή του να λέει με το πιο φυσικό ύφος τα πιο τερατώδη ψέματα, καταφέρνει και σκορπάει σύγχυση στον κόσμο. Αυτό, βέβαια, δεν μπορεί να διαρκέσει πολύ. Ηδη βρισκόμαστε πολύ κοντά στο ν' αρχίσει η αντίστροφη μέτρηση, καθώς ο κόσμος θέλει έργα και όχι λόγια.

Θάλαμοι νοσηλείας ή κελιά βασανισμού;

Την Τρίτη 11 Μάρτη, οι γιατροί Λίνα Βεργοπούλου και Σπύρος Σακκάς επισκέφτηκαν τους απεργούς πείνας στη φυλακή Γ τύπου του Δομοκού και αφού τους εξέτασαν, σύστησαν τη μεταφορά δύο απ' αυτούς, του Δημήτρη Κουφοντίνα και του Γιώργου Σοφιανίδη (είναι ο κρατούμενος που ξεκίνησε απεργία πείνας τρεις μέρες πριν από τους υπόλοιπους), στο νοσοκομείο. Οι λόγοι που οδήγησαν τους γιατρούς σ' αυτή τη σύσταση εκτέθησαν αναλυτικά στις ιατρικές γνωματεύσεις τους, οι οποίες έχουν ως εξής:

«Ιατρική Γνωμάτευση

Δομοκός 11/3/2015

Οι παρακάτω υπογράφοντες ιατροί βεβαιώνουμε ότι στις 11/3/2015, μετά από τις προβλεπόμενες υπηρεσιακές διαδικασίες, εξετάσαμε τον κ. Δημήτριο Κουφοντίνα κρατούμενο στις φυλακές υψίστης ασφαλείας (τύπου Γ) Δομοκού, απεργό πείνας από 2/3/2015 ως και σήμερα.

Μετά από τη μελέτη του ιατρικού του φακέλου, λήψη λεπτομερούς ιστορικού, κλινικής και παρακλινικής εξέτασης (ΗΚΓ), διαπιστώνουμε απώλεια βάρους 6 κιλών, έντονη αδυναμία, εύκολη κόπωση στην ελάχιστη προσπάθεια (βάδιση ολίγων μέτρων), δύσπνοια προσπάθειας, ωχρότητα δέρματος και βλεννογόνων, αδυναμία κάτω άκρων ως και αναφερομένη ζάλη και έντονη κεφαλαλγία .

Επίσης διαπιστώθηκε υπόσφαγμα δεξιού οφθαλμού, αναφερόμενο θάμβος όρασης και αύξηση ενδοφθάλμιας πίεσης (δακτυλική μέτρηση, διάγνωση ιατρού κ. Μάνη οφθαλμιάτρου, εκτελούσας χρέη αγροτικού γιατρού στις φυλακές Δομοκού).

Εκ του αναφερόμενου ιστορικού, αναφέρονται παρελθούσες πολυήμερες απεργίες πείνας, που είχαν σαν αποτέλεσμα την καταπόνηση του οργανισμού του.

Αναμένοντας τα αποτελέσματα των εργαστηριακών εξετάσεων και με δεδομένο τη συνέχιση της απεργίας πείνας του κ. Κουφοντίνα Δ., εκτιμούμε ότι τις προσεχείς μέρες θα γίνει έκδηλη η απορρύθμιση του οργανισμού του, ως αποτέλεσμα ηλεκτρολυτικών και μεταβολικών διαταραχών, απορρύθμιση που ενδέχεται να οδηγήσει σε καταστάσεις απειλητικές για την οργανική, διανοητική και ψυχική του υγεία, ακόμα και για την ίδια του τη ζωή.

Για τους παραπάνω λόγους συνιστούμε την άμεση διακομιδή του σε Γενικό Νοσοκομείο για περαιτέρω έλεγχο, παρακολούθηση και υποστήριξη των βασικών του λειτουργιών.

...εξετάσαμε τον κ. Σοφιανίδη Γεώργιο κρατούμενο στις φυλακές υψίστης ασφαλείας (τύπου Γ) Δομοκού, απεργό πείνας από 27/2/2015 ως και σήμερα.

Μετά από τη μελέτη του ιατρικού του φακέλου, λήψης λεπτομερούς ιστορικού, κλινικής και παρακλινικής εξέτασης (ΗΚΓ), διαπιστώνουμε απώλεια βάρους 6,5 κιλών, έντονη αδυναμία, εύκολη κόπωση στην ελάχιστη προσπάθεια (βάδιση ολίγων μέτρων), δύσπνοια προσπάθειας, ωχρότητα δέρματος και βλεννογόνων, ικτερική χροιά, αδυναμία κάτω άκρων, ως και αναφερομένη ζάλη.

Ακόμα από τη μελέτη του ιατρικού του φακέλου διαπιστώσαμε έντονη υπερουριχαιμία, ως και αναφερομένη μέλαινα διαρροϊκή κένωση προ εβδομάδας.

Αναμένοντας τα αποτελέσματα των εργαστηριακών εξετάσεων και με δεδομένη τη συνέχιση της απεργίας πείνας του κ. Σοφιανίδη, εκτιμούμε ότι τις προσεχείς μέρες θα γίνει έκδηλη η απορρύθμιση του οργανισμού του, ως αποτέλεσμα ηλεκτρολυτικών και μεταβολικών διαταραχών, απορρύθμιση που ενδέχεται να οδηγήσει σε καταστάσεις απειλητικές για την οργανική, διανοητική και ψυχική του υγεία, ακόμα και για την ίδια του τη ζωή.

Για τους παραπάνω λόγους συνιστούμε την άμεση διακομιδή του σε Γενικό Νοσοκομείο για περαιτέρω έλεγχο, παρακολούθηση και υποστήριξη των βασικών του λειτουργιών.

Οι γνωματεύοντες Ιατροί

Π. ΒΕΡΓΟΠΟΥΛΟΥ – Σ. ΣΑΚΚΑΣ»

Οι δυο κρατούμενοι μεταφέρθηκαν στο Γενικό Νοσοκομείο Λαμίας, υποβλήθηκαν σε εξετάσεις και μεταφέρθηκαν στους ειδικά διαμορφωμένους θαλάμους κρατουμένων. Το προσωπικό του νοσοκομείου έστρωσε τα κρεβάτια και από όλους θεωρούνταν δεδομένο ότι οι δύο απεργοί πείνας θα παραμείνουν εκεί. Μάλιστα, έφεραν και ορούς και ζήτησαν να τους βάλουν, όμως οι απεργοί πείνας αρνήθηκαν, δηλώνοντας ότι αυτό θα παραβίαζε την απεργία πείνας που πραγματοποιούν.

Σε λίγη ώρα, οι απεργοί πείνας ενημερώθηκαν ότι θα επιστρέψουν στη φυλακή! Από πού ήρθε η εντολή; Σίγουρα την απόφαση δεν την πήρε η φυλακή, ούτε το νοσοκομείο. Ξέρουμε πολύ καλά πως σ' αυτές τις περιπτώσεις οι εντολές έρχονται από «πολύ ψηλά». Στη συγκεκριμένη περίπτωση από το υπουργείο Δικαιοσύνης. Ο Ν. Παρασκευόπουλος επιλέγει την τακτική των προκατόχων του να μετατρέπουν τις απεργίες πείνας σε βασανιστήριο για τους κρατούμενους.

Δεν γνωρίζουμε τι έδειξαν οι εξετάσεις του Γ. Σοφιανίδη, όμως στον Δ. Κουφοντίνα οι γιατροί ανέφεραν πως έχει αυξημένο ουρικό οξύ και κετόνες (στοιχεία που αφορούν τη νεφρική λειτουργία), ενώ του σύστησαν να προσέχει την καρδιά του, γιατί διαπίστωσαν παλαιότερο ισχαιμικό επεισόδιο! Παρά ταύτα, τον γύρισαν στη φυλακή.

Τα όσα μας κατήγγειλε σε τηλεφωνική επικοινωνία μας ο Δ. Κουφοντίνας (που δε συνηθίζει να μιλάει πολύ, γι' αυτό και όταν μιλάει τα λεγόμενά του έχουν κύρος) οδηγούν στο συμπέρασμα ότι οι θάλαμοι-κελιά στο νοσοκομείο της Λαμίας θυμίζουν περισσότερο κελιά βασανιστηρίων παρά νοσοκομειακά δωμάτια κι έχουν γίνει έτσι με σκοπό να κάνουν τον ασθενή κρατούμενο να ζητάει την επιστροφή του στη φυλακή το δυνατόν συντομότερο.

Από ιατρικής πλευράς οι θάλαμοι αυτοί έχουν τα απαραίτητα. Ομως, η εσωτερική τουαλέτα δεν έχει πόρτα. Το σημαντικότερο είναι πως υπάρχει ένας φεγγίτης ψηλά, ο οποίος είναι φραγμένος με μεταλλική σίτα, αλλά δεν έχει τζάμι! Το αποτέλεσμα είναι να μπαίνει παγωμένος αέρας και ο θάλαμος να θυμίζει ψυγείο. Το ρεύμα του αέρα ενισχύεται από το γεγονός ότι κλειδώνουν το θάλαμο με την καγκελόπορτα, αλλά αφήνουν ανοιχτή την εξωτερική μεταλλική πόρτα. Οπως μας περιέγραψε, προσπάθησε να ξαπλώσει για λίγο στο κρεβάτι, φορώντας ακόμη και την κουκούλα του μπουφάν του, όμως το κρύο ήταν αβάσταχτο. Εβαλε τις φωνές, ήρθαν και άνοιξαν ένα κλιματιστικό, αλλά τα πράγματα έγιναν ακόμη χειρότερα, καθώς δεχόταν διαδοχικά ρεύματα ψυχρού αέρα από τον ανοιχτό φεγγίτη και θερμού από το κλιματιστικό. Επιστρέφοντας στη φυλακή και συζητώντας με συγκρατούμενους που είχαν νοσηλευτεί εκεί, πληροφορήθηκε πως τους βαριούς μήνες του χειμώνα η παραμονή σ' αυτούς τους θαλάμους ισοδυναμεί με εφιάλτη.

Αρχισε η αξιολόγηση από την τρόικα, αναμένονται τα μέτρα

Ο Ντεϊσελμπλούμ είναι αυτό που στην καθομιλουμένη λέμε… κουφαλίτσα. Το απέδειξε εκφράζοντας δημόσια την απορία του: δεν μπορώ να καταλάβω γιατί έπρεπε να χάσουμε δύο εβδομάδες για να ξεκινήσουμε τις διαπραγματεύσεις ανάμεσα στην ελληνική κυβέρνηση και τους θεσμούς με τα τεχνικά τους κλιμάκια. Το έλεγε και γελούσαν και τα κατσαρά τσουλούφια του.

Αλλοι υπουργοί της Ευρωζώνης αποφάσισαν πως είναι κουραστικό να χρησιμοποιούν την πεντασύλλαβη λέξη «institutions» (θεσμοί), αντί της τρισύλλαβης και πιο ευκολοπρόφερτης «troika». Ετσι, η λέξη τρόικα επανήλθε στο λεξιλόγιό τους, σα να θέλουν να πάρουν την εκδίκησή τους για την ταλαιπωρία που έχουν υποστεί σε τέσσερα διαδοχικά Eurogroup ν΄ακούνε τη βαρετή φλυαρία του Μπαρουφάκη, λες και είναι πρωτοετείς φοιτητές σε οικονομικό τμήμα κολλεγίου του Τέξας, αντί να έχουν μια έκθεση της τρόικας, συμφωνημένη με την ελεγχόμενη κυβέρνηση, και επ' αυτής ν' αποφασίζουν χωρίς πολλά-πολλά.

Οι υπουργοί είχαν μείνει με την εντύπωση πως το δικό τους μέρος ολοκληρώθηκε με τη συμφωνία στο Eurogroup της 20ής του Φλεβάρη και με τη «λίστα Βαρουφάκη», τρεις μέρες μετά, την οποία ενέκριναν με τηλεδιάσκεψη, αφού προηγουμένως την είχε μελετήσει και εγκρίνει η τρόικα. Θα έπρεπε, όμως, να αντιληφθούν πως στην Ελλάδα είχε πάρει παράταση μερικών ακόμη επεισοδίων το σίριαλ «σκληρή διαπραγμάτευση», χωρίς το οποίο ο ΣΥΡΙΖΑ και η κυβέρνηση των τσιπροκαμμένων δεν μπορεί να διαχειριστεί τον ελληνικό λαό και να περάσει ως «αξιοπρεπή συμβιβασμό» την πλήρη υποταγή της στις απαιτήσεις της μνημονιακής πολιτικής. Δεν είμαστε καθόλου σίγουροι ότι δεν το είχαν αντιληφθεί, έδειξαν όμως το ιμπεριαλιστικό τους πρόσωπο, αδιαφορώντας για τις εσωτερικές πολιτικές ανάγκες μιας φρέσκιας κυβέρνησης.

Την προηγούμενη εβδομάδα γράφαμε πως δεν είναι δυνατόν να γίνει συζήτηση στο Eurogroup με βάση τους «έξι άξονες μεταρρυθμίσεων», που είχε δώσει στη δημοσιότητα με non paper στις 2 Μάρτη το Μαξίμου. Αμφιβάλλουμε αν έστειλαν ποτέ τέτοιο κείμενο στις Βρυξέλλες. Το βέβαιο είναι πως ο Μπαρουφάκης έστειλε επιστολή στον Ντεϊσελμπλούμ στις 6 Μάρτη, στην οποία επισύναψε τον «κατάλογο των επτά πρώτων μεταρρυθμίσεων που προτείνει η ελληνική κυβέρνηση». Στην επιστολή, όπως έλεγε το non paper του Παππά, αναφέρεται ότι είναι απαραίτητο να ξεκινήσουν οι συζητήσεις μεταξύ της Ελλάδας και των θεσμών, ώστε οι συγκεκριμένες μεταρρυθμίσεις να αποτελέσουν μια πρώτη δέσμη συμφωνίας ενόψει της ολοκλήρωσης της συμφωνίας τον Απρίλιο. Παράλληλα, η ελληνική κυβέρνηση πρότεινε να ξεκινήσουν σε υψηλό επίπεδο οι συζητήσεις με τους θεσμούς σχετικά με την πιθανή επόμενη συμφωνία, όπως προβλέπει η συμφωνία του Eurogroup της 20ής Φλεβάρη.

Από τις επτά μεταρρυθμίσεις οι πέντε ήταν τα γνωστά ευχολόγια περί καταπολέμησης της φοροδιαφυγής και μόνον οι δύο ήταν συγκεκριμένες. Η μία αφορούσε την «πώληση αδειών σε παρόχους ηλεκτρονικών τυχερών παιχνιδιών σε εύλογη/δίκαιη τιμή», με την επισήμανση ότι, «βάσει εύλογων υπολογισμών, τα πρόσθετα Δημόσια Εσοδα από τη φορολόγηση των αδειοδοτημένων ηλεκτρονικών τυχερών παιγνίων μπορεί να ξεπεράσουν τα 500 εκατ. ευρώ ετησίως». Η άλλη μεταρρύθμιση ήταν αυτή για τις νοικοκυρές και τις τουρίστριες που θα μετατρέπονται σε Ράμπο εντοπισμού φοροφυγάδων, που προκάλεσε ασυγκράτητα χάχανα στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Ο Μπαρουφάκης έστειλε τη συγκεκριμένη επιστολή στον Ντεϊσελμπλούμ μετά την ολοκλήρωση του EuroWorkingGroup, που είναι αυτό που κάνει όλη την τεχνική δουλειά, ώστε οι υπουργοί στο Eurogroup να μπορούν να περνούν τα θέματα σύντομα, με συμφωνία ή διαφωνία. Φυσικά, αυτό έγινε σκόπιμα. Ο Μπαρουφάκης ήθελε να παρακάμψει και την τρόικα και το EuroWorkingGroup, για να ισχυρίζεται ότι αυτός κάνει **μόνο πολιτική διαπραγμάτευση** σε επίπεδο Eurogroup και δεν μιλά με τους τεχνοκράτες.

Ο Ντεϊσελμπλούμ, φυσικά, δεν τσίμπησε. Απάντησε αμέσως στον Μπαρουφάκη. Προσερχόμενος ο τελευταίος σε συνέδριο στη Βενετία, την επομένη, δήλωσε ότι «ο πρόεδρος του Eurogroup κ. Ντεϊσελμπλούμ έχει απαντήσει στην επιστολή μου». Δεν είπε, όμως, τι περιλαμβάνει η απάντηση. Κατέληξε, όμως, με νόημα σ' αυτή τη σύντομη δήλωσή του: «Η επεξεργασία και η αξιολόγηση του προγράμματος μεταρρυθμίσεων της ελληνικής κυβέρνησης θα συζητηθεί από τεχνικά κλιμάκια που θα συνέλθουν σύντομα στις Βρυξέλλες». Ο Παππάς συνέχισε το βιολί του, διαρρέοντας μια σιβυλλική είδηση: με την επιστολή του ο Ντεϊσελμπλούμ ανταποκρίνεται θετικά στον έλληνα ΥΠΟΙΚ και επισημαίνει την ανάγκη να συνεχιστούν οι συνομιλίες τόσο στο Euroworking Group όσο και ανάμεσα στα τεχνικά κλιμάκια προκειμένου να υλοποιηθεί η απόφαση της 20ης Φεβρουαρίου».

Την επιστολή ούτε αυτός την έδωσε στη δημοσιότητα. Φρόντισε να το κάνει ο ίδιος ο Ντεϊσελμπλούμ, διαρρέοντάς την στο Reuters. Ο Ντεϊσελμπλούμ ξέκοψε κάθε πιθανότητα συζήτησης στο Eurogroup και είπε στον Μπαρουφάκη ότι «τα μέτρα που περιγράφονται στην πρότασή σας **πρέπει να συζητηθούν περαιτέρω με τους θεσμούς**». Και προσέθεσε με νόημα: «Επιτρέψτε μου να διευκρινίσω ότι στην πορεία της τρέχουσας **αξιολόγησης** οι θεσμοί θα χρειαστεί να έχουν μια ευρεία άποψη, καλύπτοντας όλους τους τομείς πολιτικής». Μ' άλλα λόγια, παρέπεμψε για την αξιολόγηση στην τρόικα, συμπληρώνοντας ότι η τρόικα δε θ' αρκεστεί στα όσα θα της πει ο Μπαρουφάκης μέσω Χουλιαράκη και Θεοχαράκη, αλλά θα χρειαστεί να κάνει απανωτές… κολονοσκοπήσεις σε όλα τα υπουργεία που σχετίζονται με την υλοποίηση του Μνημόνιου. Γιατί η εφαρμογή του Μνημόνιου αξιολογείται, όχι κάτι άλλο. Η συμφωνία της 20ής του Φλεβάρη το λέει καθαρά και δεν χρειάζεται να επαναλάβουμε τα ίδια.

Στο μεταξύ, ο Γιούνκερ έβαλε πάγο στον Τσίπρα που προσπάθησε να τον εκμεταλλευτεί, επιδιώκοντας μια συνάντηση μαζί του πριν από το Eurogroup. Ενώ το Μαξίμου είχε διαρρεύσει ότι επίκειται συνάντηση Τσίπρα-Γιούνκερ πριν το Eurogroup, ο παμπόνηρος Λουξεμβούργιος αρνήθηκε αυτή τη συνάντηση και έκλεισε στον Τσίπρα ραντεβού μετά την ολοκλήρωση του Eurogroup και αφού στο μεταξύ η τρόικα θα έχει πιάσει δουλειά. Ετσι, ο Τσίπρας πρώτα πήγε στο Παρίσι για να δώσει εξετάσεις ενώπιον του Ανχελ Γκουρία του ΟΟΣΑ και μετά πήρε το αεροπλάνο για τις Βρυξέλλες για να συναντηθεί με τον Γιούνκερ. Στο μεταξύ, είχε γίνει η συνάντηση με την τρόικα στις Βρυξέλλες και είχαν καταφθάσει στην Αθήνα τα τεχνικά κλιμάκια για τις… κολονοσκοπήσεις.

Ο Ντεϊσελμπλούμ φρόντισε να διαρρεύσει ότι στο Eurogroup ξεπέταξαν το ελληνικό ζήτημα σε είκοσι λεπτά. Ψεκάστε, σκουπίστε, τελειώσατε. Αλλωστε, δεν είχαν να πουν και πολλά: περάστε από την τρόικα να σας αξιολογήσει και τα ξαναλέμε. Στην καθιερωμένη συνέντευξη μετά το τέλος της συνεδρίασης, ο Ντεϊσελμπλούμ υπήρξε σαφής και αρκούντως δηκτικός: «Οι διαπραγματεύσεις των ελληνικών Αρχών με τους θεσμικούς εκπροσώπους (σ.σ. επίσημα τηρεί τους τύπους, μόνο στους ολλανδούς δημοσιογράφους μιλάει για τρόικα) θα αρχίσουν την Τετάρτη στις Βρυξέλλες». Απνευστί προσέθεσε ότι θα υπάρξουν και κάποιες αποστολές τεχνικών κλιμακίων στην Αθήνα.

Ακολούθησε τραγέλαφος. Στην Αθήνα ο Παππάς (που κερδίζει επάξια τον τίτλο του Γκέμπελς των τσιπροκαμμένων) έλεγε πως «οι κοινές συζητήσεις με τους θεσμούς θα γίνονται αποκλειστικά στις Βρυξέλλες και όχι στην Αθήνα». Στις Βρυξέλλες ο Μπαρουφάκης έλεγε πως εμείς είμαστε φιλόξενος λαός και θα υποδεχτούμε τα τεχνικά κλιμάκια στην Αθήνα!

Σημασία, όμως, έχουν δυο ακόμη επισημάνσεις του Ντεϊσελμπλούμ. Εμμεσα κατηγόρησε την Αθήνα ότι καθυστέρησε με αποτέλεσμα να χαθεί ένα δεκαπενθήμερο («το κεντρικό μήνυμα που θέλω να στείλω είναι ότι σπαταλήσαμε δύο εβδομάδες συζητώντας ποιος θα συναντήσει ποιον και πού και αυτό είναι καθαρό χάσιμο χρόνου»). Τα χρονικά περιθώρια αρχίζουν να στενεύουν, πρόσθεσε. Στόχος είναι να εκπονηθούν σύντομα οι αξιολογικές εκθέσεις των εκπροσώπων των θεσμών. Τέλος, επανέλαβε αυτό που είχε πει παλαιότερα στους Financial Times: «Αν συμφωνήσουμε στις μεταρρυθμίσεις **και αρχίσει η εφαρμογή τους**, θα μπορούσε να υπάρξει χρηματοδότηση σε φάσεις».

Φυσικά, όταν ο πρόεδρος του Eurogroup και εκπρόσωπος των Γερμανών μιλά για μεταρρυθμίσεις, δεν εννοεί νοικοκυρές-Ράμπο της εφορίας ή διακηρύξεις-ευχολόγια για ενίσχυση του φοροεισπρακτικού μηχανισμού. Εννοεί συγκεκριμένα πράγματα στους τρεις βασικούς μνημονιακούς άξονες που τίθενται αυτή την περίοδο: φορομπηξία, με αιχμή τον ΦΠΑ, ασφαλιστικό, με αιχμή τη λεγόμενη πρόωρη συνταξιοδότηση, και ιδιωτικοποιήσεις, με αιχμή μάλλον τα 14 περιφερειακά αεροδρόμια, που έχει «χτυπήσει» η γερμανική Fraport.

Ποιο είναι το εργαλείο πίεσης των δανειστών; Το μαρτύριο της σταγόνας στο οποίο υποβάλει τον ελληνικό καπιταλισμό η ΕΚΤ. Αμέσως μετά το Eurogroup και την έναρξη της διαπραγμάτευσης με την τρόικα, στην Αθήνα άρχισαν να κυκλοφορούν φήμες περί χαλάρωσης της θηλιάς από τον Ντράγκι. Ομως, στην καθιερωμένη τηλεδιάσκεψη του ΔΣ της ΕΚΤ την Πέμπτη, αποφασίστηκε να συνεχιστεί το μαρτύριο της σταγόνας. Μόλις 600 εκατ. ευρώ ήταν το ποσό που αποφασίστηκε να «τσονταριστεί» στον ELA της ΤτΕ. Ισα-ίσα για να πληρωθούν οι δυο δόσεις των περίπου 300 εκατ. ευρώ η καθεμιά προς το ΔΝΤ (Παρασκευή και Τρίτη).

Ετσι, οι τράπεζες εξακολουθούν να είναι στεγνές από ρευστό (δανείζονται από τον ELA προκειμένου να «ρολάρουν» τα έντοκα γραμμάτια που κατέχουν, καθώς καταθέσεις δεν επιστρέφουν στα ταμεία τους) και η καπιταλιστική οικονομία έχει παγώσει. Οι προμηθευτές του εξωτερικού ζητούν από τις ελληνικές καπιταλιστικές επιχειρήσεις-πελάτες τους πληρωμή σε μετρητά, οι τράπεζες δεν έχουν μετρητά να δανείσουν παρά μόνο τις πολύ μεγάλες επιχειρήσεις, η αγορά δεν κινείται, ο κόσμος δεν ψωνίζει και η γκρίνια έχει αρχίσει. Αυτή τη γκρίνια περιμένει η συγκυβέρνηση για να κάνει το επόμενο βήμα, δηλαδή να συμφωνήσει σε συγκεκριμένα μέτρα με την τρόικα. Θα είναι η δικαιολογία της για να παρουσιάσει τα συγκεκριμένα μέτρα ως αναπόφευκτα, προκειμένου να μην καταρρεύσει η οικονομία. «Η Ελλάδα ξεμένει από χρόνο, χρήματα και φίλους» ήταν ο τίτλος ανάλυσης που δημοσίευσε το Bloomberg την περασμένη Τετάρτη.

Στο μεταξύ, το ρολάρισμα των εντόκων γραμματίων που λήγουν κάθε βδομάδα γίνεται με καθαρά τοκογλυφικούς όρους. Στη δημοπρασία της Τετάρτης το επιτόκιο των εξάμηνων εντόκων γραμματίων εκτινάχτηκε στο 2,7% έναντι 2,5% που ήταν στις 11 Φλεβάρη. Μέσα σ' ένα μήνα το επιτόκιο αυξήθηκε ποσοστιαία κατά 8%!

Πόσο θα τραβήξει ακόμη το σόου της «σκληρής διαπραγμάτευσης»; Δεν μπορούμε να πούμε με σιγουριά, όμως υπάρχει η καταληκτική ημερομηνία του τέλους Απρίλη που πρέπει να έχει ολοκληρωθεί η αξιολόγηση από την τρόικα. Το πιο πιθανό είναι τα μέτρα να αρχίσουν να παίρνονται πιο πριν, γιατί η κατάσταση ασφυξίας στην οποία έχει περιέλθει ο ελληνικός καπιταλισμός δεν μπορεί να συνεχιστεί για πολύ ακόμη. Σε κάθε περίπτωση, το πλαίσιο της αξιολόγησης από την τρόικα περιγράφεται στην απόφαση του Eurogroup στις 20 του Φλεβάρη και οι άξονες των «μεταρρυθμίσεων» (των νέων μέτρων δηλαδή) έχουν αποτυπωθεί στη «λίστα Βαρουφάκη». Αυτά είναι τα μόνα δεσμευτικά κείμενα, που δεσμεύουν τη νέα συγκυβέρνηση και όχι την παλιά. Η έκταση των μέτρων θα εξαρτηθεί από το δημοσιονομικό κενό που θα προσδιορίσει η τρόικα.

ΥΓ. Την περασμένη Τετάρτη, ενόσω παιζόταν η κολοκυθιά μεταξύ Αθήνας και Βρυξελλών για το αν πρέπει ή δεν πρέπει να έρθουν τα τεχνικά κλιμάκια στην Αθήνα, ο εκπρόσωπος του ΔΝΤ, επικαλούμενος το καταστατικό του, κατέστησε σαφές ότι δεν πρόκειται να κάνει καμιά εκταμίευση αν οι ελεγκτές του δεν κάνουν επιτόπιο έλεγχο στην Αθήνα. Η κυβερνητική πλευρά έκανε γαργάρα αυτή την προειδοποίηση. Βλέπετε, παρουσιάζει το ΔΝΤ ως… φίλο που διαφωνεί με τη Γερμανία. Εμείς θυμίζουμε απλά ότι το Μνημόνιο με το ΔΝΤ συνεχίζεται κανονικά μέχρι το 2016 που λήγει και ότι το ΔΝΤ δεν κάνει την παραμικρή κίνηση για να διαφοροποιηθεί από το Eurogroup και την ΕΚΤ. Αλλωστε η Λαγκάρντ ήταν παρούσα στο Eurogroup της 20ής του Φλεβάρη.

Με εγκύκλιο Μάρδα

Ετοιμάζουν πυρετωδώς το Μεσοπρόθεσμο 2016-2019, κατά το μνημονιακό πρότυπο

Με **εξαιρετικά επείγουσα** εγκύκλιο, ο αναπληρωτής υπουργός Οικονομικών Δ. Μάρδας παραγγέλλει σε όλα τα υπουργεία, τους φορείς και τις επιχειρήσεις του στενού και του ευρύτερου δημόσιου τομέα να συμπληρώσουν φόρμες με τα στοιχεία για το Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2016-2019.

Οπως ο ίδιος γράφει στην εγκύκλιο, η μέθοδος κατάρτισης του νέου Μεσοπρόθεσμου διαφοροποιείται σε σχέση με το παρελθόν ως προς το εξής: το υπουργείο τους δίνει το ταβάνι των δαπανών και το πλαίσιο του βασικού σεναρίου, ενώ τα υπουργεία, οι φορείς και οι επιχειρήσεις μπορούν να διαφοροποιήσουν το σενάριο, με την προϋπόθεση ότι οι προτάσεις τους θα είναι ποσοτικοποιημένες. Πόσος δημοκρατισμός υπάρχει σε μια διαδικασία κατά την οποία το ανώτατο όριο είναι καθορισμένο και οι υφιστάμενοι μπορούν απλώς να «παίξουν» με συνδυασμούς μέσα σ' αυτό το πλαίσιο;

Γιατί ο Μάρδας έδωσε εξαιρετικά επείγοντα χαρακτήρα σε μια εγκύκλιο που αφορά κάτι που πρέπει να γίνει το επόμενο φθινόπωρο; Το είπε ο ίδιος σε ραδιοφωνική του συνέντευξη: η κατάρτιση του νέου Μεσοπρόθεσμου σχετίζεται με τη διαπραγμάτευση για νέα συμφωνία με τους δανειστές στις αρχές του καλοκαιριού. Μ' άλλα λόγια, και το νέο Μεσοπρόθεσμο (όπως και τα προηγούμενα, που άρχισαν να καταρτίζονται από το 2010) θα το εγκρίνει η τρόικα (ή όποιο ελεγκτικό σχήμα διαμορφώσουν οι δανειστές).

Δεν είναι τυχαίο ότι η εγκύκλιος Μάρδα έχει ημερομηνία 6.3.2015, αλλά δόθηκε στη δημοσιότητα την περασμένη Τετάρτη, μέρα που επέστρεψε η τρόικα στο ελεγκτικό της έργο και έγινε η πρώτη συνάντηση με το υπουργείο Οικονομικών στις Βρυξέλλες. Οπως δεν είναι τυχαίο ότι την επομένη της πρώτης συνάντησης με την τρόικα δόθηκε σε «διαβούλευση» το νομοσχέδιο για τις ληξιπρόθεσμες οφειλές, σε νέα εκδοχή, την οποία προφανώς ενέκρινε η τρόικα.

Η εγκύκλιος Μάρδα αναφέρεται στη γραφειοκρατική διαδικασία με την οποία τα υπουργεία, οι φορείς και οι εταιρίες του Δημοσίου θα συμπληρώσουν τις φόρμες με τους προϋπολογισμούς τους για την τετραετία 2016-2019, όμως το ενδιαφέρον βρίσκεται στους πίνακες που τη συνοδεύουν. Ο χρόνος δεν μας επέτρεψε μια συστηματική μελέτη αυτών των πινάκων, που παρουσιάζουν το «ταβάνι» στις δαπάνες για τα επόμενα χρόνια, όμως από μια γρήγορη ματιά βγαίνει αβίαστο το συμπέρασμα ότι θα έχουμε **συνέχιση της σκληρής δημοσιονομικής λιτότητας**.

Ως βάση χρησιμοποιείται ο προϋπολογισμός του 2015 και τα ποσά επαναλαμβάνονται στο βασικό σενάριο των προϋπολογισμών των επόμενων ετών. Το ίδιο ισχύει και για τις μισθολογικές δαπάνες, οι οποίες σε κάποιες περιπτώσεις εμφανίζονται μειωμένες! Αυτό σημαίνει ότι δεν μπορούμε να περιμένουμε ούτε αυξήσεις μισθών ούτε νέες προσλήψεις.

Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων έχει εγγραφές μόνο για το 2015 και τα κονδύλια είναι χαμηλότερα απ' αυτά του 2014. Η περιβόητη «επανεκκίνηση της οικονομίας» ακόμη δεν αποτυπώνεται στο χαρτί!

Το Brussels Group και η τρόικα που έγινε κουαρτέτο

Τους πήρε κάνα τριήμερο, αλλά τελικά βρήκαν την ονομασία. Brussels Group θα ονομάζεται πλέον η τρόικα. Ελληνική η πατέντα της ονομασίας. Ούτε το Eurogroup χρησιμοποίησε μέχρι τώρα αυτή την ονομασία, ούτε η Κομισιόν, ούτε η ΕΚΤ, ούτε το ΔΝΤ. Αντίθετα, ακούμε τους υπουργούς του Eurogroup να εγκαταλείπουν πλέον το «θεσμοί» και να χρησιμοποιούν τον όρο «τρόικα» ή «πρώην τρόικα», προσπαθώντας να τη σπάσουν στην ελληνική κυβέρνηση, στέλνοντάς της το μήνυμα ότι θα παίξουν το παιχνίδι των λέξεων μόνο αν συνοδεύεται από ουσιαστικά βήματα στην κατεύθυνση της ολοκλήρωσης της αξιολόγησης (και της υλοποίησης των μέτρων που αυτή θα απαιτήσει). «Οι Ελληνες ασχολούνται με ορισμούς όπως τρόικα και θεσμοί, ενώ εμένα αυτό δεν με ενδιαφέρει», δήλωσε στους ολλανδούς δημοσιογράφους ο Ντεϊσελμπλούμ.

Στο μεταξύ, οι τροϊκανοί έγιναν ήδη κουαρτέτο, αφού στους Ρίσι Γκογιάλ (ΔΝΤ), Ντέκλαν Κοστέλο (Κομισιόν) και Κλάους Μαζούχ (ΕΚΤ) προστέθηκε και ένας εκπρόσωπος των EFSF/ESM, του οποίου το όνομα ακόμη δε μάθαμε. Δε νομίζουμε πως η διεύρυνση της ελεγκτικής ομάδας έγινε για να πάψει να είναι τρόικα. Η προσθήκη εκπροσώπου των EFSF/ESM πρέπει να έχει να κάνει με την προσπάθεια της ΕΕ να δημιουργήσει ένα δικό της ελεγκτικό μηχανισμό, ώστε να μην χρειάζεται την τεχνογνωσία του ΔΝΤ.

Αφού συμφώνησαν ότι επαναρχίζει ο έλεγχος-αξιολόγηση από την τρόικα, άρχισε ένα γαϊτανάκι για το πού θα γίνεται ο έλεγχος. Δε θέλουμε την τρόικα στην Αθήνα ήταν το μήνυμα που πήγε να περάσει στο Eurogroup ο Βαρουφάκης. Αν θέλετε να φύγετε από το ευρώ, κανένα πρόβλημα, φέρεται να του απάντησε ο Ντεϊσελμπλούμ. Ετσι, πριν ακόμη τελειώσει η συνεδρίαση, μέσα στο εικοσάλεπτο που συζητήθηκε το ελληνικό θέμα, η ελληνική ανακοίνωση περί μη έλευσης της τρόικας στην Αθήνα ανακλήθηκε. Στη συνέντευξη Τύπου που έδωσε μετά τη λήξη του Eurogroup ο Βαρουφάκης συμπεριφέρθηκε σαν πραγματικός μπαρουφάκης, παραπέμποντας στην ελληνική φιλοξενία και τον τουρισμό! «Η Ελλάδα είναι φιλόξενη χώρα. Θα καλωσορίσουμε όλα τα μέλη των θεσμών για να κάνουν τη δουλειά που πρέπει». Στην ίδια δήλωση είπε πως «θα προσπαθήσουμε να δώσουμε στους θεσμούς όλες τις πληροφορίες που χρειάζονται».

Οι «θεσμοί» συναντήθηκαν το απόγευμα της Τετάρτης με την πολυπληθή (γύρω στα 20 άτομα) αντιπροσωπία της κυβέρνησης, όμως δεν έδωσαν καμιά σημασία στα στοιχεία που τους παρουσίασαν οι ανώτεροι υπηρεσιακοί παράγοντες που είχαν πάρει στις Βρυξέλλες οι Χουλιαράκης, Θεοχαράκης και Παναρίτη. Απαίτησαν να κάνουν έλεγχο οι δικοί τους άνθρωποι, τα περιβόητα τεχνικά κλιμάκια. Ετσι, το μέγαρο Μαξίμου αναγκάστηκε να κάνει γαργάρα τα non paper του Παππά, σύμφωνα με τα οποία όλες οι διαπραγματεύσεις θα γίνονταν στις Βρυξέλλες και να συμφωνήσει ότι την Πέμπτη θα καταφθάσουν οι ελεγκτές της τρόικας, τα περιβόητα «τεχνικά κλιμάκια», προκειμένου να κάνουν φύλλο και φτερό τους λογαριασμούς στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους.

Οπότε άρχισε άλλο γαϊτανάκι. Θα έρθουν μεν στην Αθήνα για ένα «on site exchange of facts» (επιτόπια ανταλλαγή στοιχείων θα πει αυτό), αλλά δε θα διαβούν την πόρτα του ΓΛΚ. Θα συναντηθούν με τους ανώτερους υπηρεσιακούς παράγοντες σε… ουδέτερο έδαφος. Δηλαδή, θα πάνε σε κάποιο ξενοδοχείο οι παράγοντες του ΓΛΚ, θα συνδεθούν on line με το κεντρικό υπολογιστικό σύστημα και οι ελεγκτές της τρόικας θα ελέγξουν ό,τι θέλουν να ελέγξουν, θα καταγράψουν τα στοιχεία και θα τα μεταφέρουν στους προϊσταμένους τους στις Βρυξέλλες. Θα κάνουν δηλαδή ό,τι έκαναν και μέχρι τώρα, με τη διαφορά ότι θα το κάνουν διακριτικά, για να μην ξαναβγούν φωτογραφίες τους να προσέρχονται στο υπουργείο Οικονομικών. Τις επόμενες μέρες μπορεί να πάνε και επιτόπου στο ΓΛΚ, όταν κανένας δε θ' ασχολείται με την παρουσία τους στην Αθήνα, όμως την πρώτη φορά αυτή η επίσκεψη έπρεπε πάση θυσία ν' αποφευχθεί, γιατί θα ήταν στημένοι απέξω οι φωτορεπόρτερ και οι φωτογραφίες κρίθηκε ότι θα έκαναν ζημιά στο «ίματζ» της συγκυβέρνησης.

Αυτή η διαδικασία του συνωμοτισμού θα κάνει ενδεχομένως λίγο πιο δύσκολη και λίγο πιο χρονοβόρα τη δουλειά για την τρόικα και τα τεχνικά της κλιμάκια, όμως τη δουλειά που πρέπει να κάνουν θα την κάνουν. Και θα είναι οι τροϊκανοί που θα υπαγορεύσουν τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν για να κλείσει το δημοσιονομικό κενό (αφού πρώτα προσδιοριστεί). Το αν θα τα υπαγορεύσουν απευθείας στους υπουργούς ή θα τα λένε στο… Brussels Group, για να τα μεταφέρουν οι Χουλιαράκης και Θεοχαράκης στην κυβέρνηση, δεν αφορά την ουσία αλλά την εικόνα. Πολιτική διαπραγμάτευση σε επίπεδο υπουργών, πάντως, αποκλείεται να γίνει. Οι υπουργοί στο Eurogroup θ' αποφασίσουν να εκταμιεύσουν τη δόση (ή μέρος της δόσης σε πρώτη φάση) μόνο όταν θα έχουν θετική αξιολόγηση (μερική ή τελική) από την τρόικα. Το πολύ-πολύ να έχει λίγη δουλειά παραπάνω ο Ντεϊσελμπλούμ, που ως πρόεδρος είναι αναγκασμένος να κάνει τον ταχυδρόμο.

Μια επίσκεψη με προεκτάσεις

«Μετά από πρόσκληση του υπουργού Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων, Αριστείδη Μπαλτά, η κα Μαριέττα Γιαννάκου, πρώην υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, επισκέφθηκε τον υπουργό στο γραφείο του σήμερα το απόγευμα.

Η συζήτηση που ακολούθησε έγινε **σε θερμό κλίμα αμοιβαίας εκτίμησης**, ενώ στη διάρκειά της υπήρξε **γόνιμη ανταλλαγή απόψεων** γύρω από θέματα Παιδείας και εκπαιδευτικής πολιτικής.

Η συνάντηση ολοκληρώθηκε σε ιδιαίτερα φιλικό πνεύμα και **με τη βεβαιότητα ότι αποτελεί παρακαταθήκη για μελλοντική επαφή και προβληματισμό** γύρω από τα φλέγοντα θέματα της γνώσης και της διδασκαλίας της, της επιστημονικής έρευνας και **των οργανωτικών θεμάτων ολόκληρου του εκπαιδευτικού συστήματος**» (Δελτίο Τύπου υπουργείου Παιδείας 3/3/2015. Οι υπογραμμίσεις δικές μας).

Το παραπάνω δελτίο Τύπου μας βάζει χιλιάδες ψύλλους στ' αυτιά σε σχέση με τις αλλαγές που θα προωθήσει η συγκυβέρνηση στην τριτοβάθμια κυρίως εκπαίδευση, καθώς και στον τρόπο εισαγωγής στα ΑΕΙ-ΤΕΙ.

Τι «φώτα», αλήθεια, θα δώσει η Μαριέττα Γιαννάκου στη νέα πολιτική ηγεσία του υπουργείου που διατυμπανίζει σ' όλους τους τόνους (τουλάχιστον αυτό έκανε προεκλογικά) ότι θα ξαναστήσει το δημόσιο Πανεπιστήμιο στα πόδια του; Δυστυχώς, για τον συριζαίο υπουργό Παιδείας ακόμη δεν χάσαμε τη μνήμη μας.

Η Μαριέττα Γιαννάκου υπήρξε η υπουργός που έστρωσε το δρόμο για τις μεγάλες ανατροπές στο δημόσιο Πανεπιστήμιο, ανοίγοντας διάπλατα τα παράθυρα με το νόμο-πλαίσιο στη θεσμοθέτηση όλων των κατευθύνσεων που καθόριζε η κακόφημη Διακήρυξη της Μπολόνια. Η Διαμαντοπούλου στη συνέχεια απλά άνοιξε και τις πόρτες και «έχτισε» πάνω στα θεμέλια που έβαλε η Γιαννάκου.

Ηταν αυτή που στο νόμο πλαίσιο, τον οποίο πέρασε με τη φωτιά και το σίδερο, παρά τις μεγάλες κινητοποιήσεις του μαχητικού φοιτητικού κινήματος, έστησε όλα τα αγκωνάρια της αντινεολαιίστικης, αντιεκπαιδευτικής επίθεσης. Στο νόμο πλαίσιο της Γιαννάκου προβλέπεται ουσιαστικά η κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου, αφού αυτό περιορίζεται αποκλειστικά στα κτίρια (στους χώρους διδασκαλίας και έρευνας) και η άδεια για να μπουκάρουν στους πανεπιστημιακούς χώρους οι δυνάμεις καταστολής παραχωρείται στο Πρυτανικό Συμβούλιο και παίρνεται με απλή πλειοψηφία. Στον ίδιο νόμο υπάρχουν οι εκδικητικές απέναντι στη νεολαία και φασιστικές εν κατακλείδι διατάξεις για τους «αιώνιους φοιτητές» και τα προαπαιτούμενα μαθήματα και οι αυταρχικές διατάξεις για τα Ιδρύματα που τα σπρώχνουν με γοργούς ρυθμούς στην επιχειρηματική λειτουργία, όπως τα τετραετή αναπτυξιακά προγράμματα, η εξαρτώμενη από αυτά χρηματοδότηση των Ιδρυμάτων, η τοποθέτηση μάνατζερ.

Η Μαριέττα Γιαννάκου ήταν αυτή που εκβίαζε τα Πανεπιστήμια να δεχθούν την αξιολόγησή τους προκειμένου να λάβουν την πενιχρή χρηματοδότηση, ενώ χειρίστηκε με σκληρό τρόπο τη μεγαλειώδη απεργία των έξι εβδομάδων των δασκάλων και καθιέρωσε τη βάση του «10» για να πλήξει αποφασιστικά την τάση της εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακή μόρφωση. Θυμίζουμε επίσης ότι απετέλεσε μέλος της κυβέρνησης Καραμανλή, που στην αναθεώρηση του συντάγματος πολέμησε (ανεπιτυχώς έπειτα από το πισωγύρισμα του Γιωργάκη, τότε προέδρου του ΠΑΣΟΚ) να αναθεωρήσει το άρθρο 16 για να καθιερώσει τα ιδιωτικά πανεπιστήμια στη χώρα μας και εισήγαγε το δόγμα «της μηδενικής ανοχής» απέναντι στις λαϊκές κινητοποιήσεις. Επί των ημερών της δε, επινοήθηκε το σόφισμα του διαχωρισμού της αναγνώρισης των επαγγελματικών δικαιωμάτων από την αναγνώριση των πανεπιστημιακών πτυχίων, ώστε να ανοίξει ο δρόμος για την ουσιαστική ισοτίμηση των κολλεγίων με τα δημόσια Πανεπιστήμια.

Τα έργα και οι ημέρες, λοιπόν, της Μαριέττας Γιαννάκου στον υπουργικό θώκο του Παιδείας, δεν αφήνουν κανένα περιθώριο για κανέναν από κοινού «προβληματισμό γύρω από τα φλέγοντα θέματα της γνώσης και της διδασκαλίας της, της επιστημονικής έρευνας και των οργανωτικών θεμάτων ολόκληρου του εκπαιδευτικού συστήματος», όπως αναφέρει το Δελτίο Τύπου του υπουργείου Παιδείας.

Αντίθετα, μας προϊδεάζει για πονηρές εξελίξεις που θα έχουμε στα Πανεπιστήμια, όσον αφορά στις αλλαγές που προετοιμάζονται. Είναι τυχαίο, άλλωστε, που το υπουργείο Παιδείας μετεκλογικά δεν μιλά για κατάργηση του Ν.4009/2011 (νόμος Διαμαντοπούλου), αλλά για «αλλαγή μετά από διάλογο»; Δεν έχει σημαίνουσα σημασία το γεγονός ότι ο Τσίπρας στις προγραμματικές δηλώσεις αναφέρθηκε μόνο στην κατάργηση των Συμβουλίων διοίκησης, ενώ «παρέλειψε», ας πούμε, να αναφέρει την επαναφορά του πανεπιστημιακού ασύλου; Δεν έχουν τη σημασία τους οι θολές δηλώσεις του υπουργού Παιδείας για τους «αιώνιους φοιτητές», ενώ προεκλογικά τα αρμόδια στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ υπόσχονταν σ' όλους τους τόνους την άμεση κατάργηση του ν+2 (ανώτατος χρόνος σπουδών);

Σκιώδης υπουργός Παιδείας;

Η κα Νίκη Κεραμέως, άγνωστο μέχρι πρότινος όνομα στην πολιτική σκηνή, φυτεύτηκε από τον Σαμαρά στην τρίτη θέση-παρακαλώ- του ψηφοδέλτιου επικρατείας της ΝΔ και εξελέγη βουλευτής. Οπως πληροφορούμαστε από το διαδίκτυο είναι δικηγόρος Αθηνών και Νέας Υόρκης και εταίρος στη Δικηγορική Εταιρία «ΚΕΡΑΜΕΥΣ & ΣΥΝΕΤΑΙΡΟΙ», που εδρεύει στην Αθήνα και μέλος του «Μη Κερδοσκοπικού Σωματείου Δεσμός».

Από την ιστοσελίδα δε, της Εταιρίας μαθαίνουμε τα εξής: «Στους πελάτες της Εταιρείας περιλαμβάνονται ενδεικτικά χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, εταιρείες στον τομέα της ενέργειας, της τεχνολογίας, της εκμετάλλευσης ακινήτων, της ναυτιλίας, της αεροπλοΐας, των κατασκευών, του εμπορίου, των ασφαλίσεων, της βιομηχανίας και του τουριστικού κλάδου. Η πλειοψηφία των πελατών της Εταιρείας είναι διεθνείς».

Οπως αντιλαμβανόμαστε πίσω από τη συγκεκριμένη κυρία υπάρχει δύναμη κεφαλαίου, που της παρέχει τη δυνατότητα να στήνει ατομικό μηχανισμό. Τελευταία, η βουλευτής της ΝΔ φιλοδοξεί να πάρει πάνω της το σκιώδες χαρτοφυλάκιο του υπουργείου Παιδείας, απ' ό,τι φαίνεται από τις συχνές ερωτήσεις που κάνει στον υπουργό Παιδείας, στο πλαίσιο του κοινοβουλευτικού ελέγχου. Ετσι κι αλλιώς η ΝΔ δεν έχει άλλο στέλεχος, έπειτα από τον παραγκωνισμό και τη μη εκλογή του Αρβανιτόπουλου.

Το περιεχόμενο των ερωτήσεων της Νίκης Κεραμέως φέρει έντονα το άρωμα της επιχειρηματικής αντίληψης στην Παιδεία. «Ανταγωνιστικότητα», «αποτελεσματικότητα», «μετρήσιμα κριτήρια απόδοσης», σύμφωνα με τις ανάγκες της αγοράς, προφανώς είναι το πιστεύω της.

Η Νίκη Κεραμέως ανησυχεί μήπως και υπάρξει κατάργηση όλου του θεσμικού πλαισίου της αξιολόγησης των εκπαιδευτικών, η οποία –κατ' αυτήν- «αποσκοπεί στη βελτίωση της ποιότητας του εκπαιδευτικού και του διοικητικού έργου των εκπαιδευτικών», μήπως υπάρξει κατάργηση της αυτοαξιολόγησης της σχολικής μονάδας, καθώς και κατάργηση της συμμετοχής «της χώρας μας στο Πρόγραμμα για τη Διεθνή Αξιολόγηση Μαθητών (διαγωνισμός PISA) του ΟΟΣΑ, δεδομένου ότι έχει ολιγωρήσει η προετοιμασία της πιλοτικής φάσης του διαγωνισμού».

Παιδική χαρά

Την περασμένη Τρίτη, μια κουστωδία αποτελούμενη από τον πρέσβη του Αζερμπαϊτζάν Ρ. Μουσταφάγεφ, δύο υψηλόβαθμα στελέχη της SOCAR (Νασίροφ και Μαμάντοφ) και τον αντιπρόεδρο της BP για τον TAP Τζο Μέρφι επισκέφτηκε διαδοχικά τους υπουργούς Γ. Σταθάκη και Π. Λαφαζάνη, προκειμένου να να συζητήσει θέματα «αμοιβαίου ενδιαφέροντος».

Από τον αστικό Τύπο σχολιάστηκε το γεγονός ότι οι Αζέροι δεν ενδιαφέρονται πια για την αγορά της ΔΕΣΦΑ, γι' αυτό και το συγκεκριμένο θέμα απουσίαζε εντελώς από την ατζέντα των συσκέψεων με τους δυο υπουργούς. Εμείς, όμως, θέλουμε να μείνουμε σε άλλο θέμα. Αναρωτιόμαστε, καταρχάς, γιατί δεν έγινε κοινή σύσκεψη με τους δύο υπουργούς, αλλά δυο χωριστές συσκέψεις; Την απάντηση μας τη δίνουν τα δελτία Τύπου που εκδόθηκαν από τα δύο υπουργεία, τα οποία δείχνουν όχι μόνο ότι η κυβέρνηση δεν έχει ενιαία θέση, αλλά και ότι οι υπουργοί συμπεριφέρονται σα να βρίσκονται σε παιδική χαρά.

Το δελτίο Τύπου του Σταθάκη ξεκινά με έναν ενθουσιώδη χαρακτηρισμό, κάνοντας λόγο για «εποικοδομητική συζήτηση», χωρίς να παραλείψει να σημειώσει ότι «ο υπουργός ενημερώθηκε για την πορεία και το χρονοδιάγραμμα υλοποίησης του έργου καθώς και για τις θετικές επιπτώσεις που θα μπορούσε να έχει στην ελληνική οικονομία». Σε ό,τι δε αφορά τις κυβερνητικές θέσεις, σημειώνει: *«Επίσης συζητήθηκε ο τρόπος με τον οποίο θα μεγιστοποιηθούν τα* ***οφέλη για τις τοπικές κοινότητες*** *από τις οποίες θα περνά ο αγωγός φυσικού αερίου»*.

Το δελτίο Τύπου του Λαφαζάνη είναι λιγότερο ενθουσιώδες. Δεν παραλείπει να μιλήσει για «εποικοδομητικό διάλογο» και για «στήριξη της κυβέρνησης στον αγωγό», όταν όμως φτάνει στις κυβερνητικές θέσεις, σημειώνει: *«Παράλληλα [ο υπουργός] υπογράμμισε με ιδιαίτερη έμφαση την αναγκαιότητα να υπάρξουν* ***αντισταθμιστικά οφέλη*** *για την Ελλάδα,* ***πέραν αυτών που αφορούν τις τοπικές κοινωνίες*** *από όπου θα διέρχεται ο αγωγός»*.

Ο ένας υπουργός περιορίζεται στα «οφέλη για τις τοπικές κοινότητες» (που είναι θέση της κοινοπραξίας του TAP, για να λέμε τα πράγματα ως έχουν) και ο άλλος ζητά και επιπλέον «αντισταθμιστικά οφέλη»! Μιλάμε στην κυριολεξία για παιδική χαρά. Ο ένας υπουργός εμφανίζεται ρεαλιστής και προσγειωμένος, ο άλλος έτοιμος για ένα ακόμη φιλολαϊκό σόου.

Παιχνίδια προπαγάνδας

Μπορεί ακόμη να μην έχει ορκιστεί ως αναπληρώτρια υπουργός, όμως από τη στιγμή που ξεπέρασε το σκόπελο της κρίσης με τον Πανούση, τον οποίο καπέλωσε (την πλήρωσε τελικά ο υψηλόβαθμος μπάτσος, στον οποίο φόρτωσαν την ευθύνη, βγάζοντάς τον προβοκάτορα του Σαμαρά), η Τ. Χριστοδουλοπούλου αποφάσισε να βγει από την αφάνεια. Τα Μέσα του συγκροτήματος Χατζηνικολάου-Κουρή είναι αυτά που ανέλαβαν την προβολή της.

Και βέβαια, δε θα μπορούσε η... άτυπη υπουργός ν' αποτελέσει εξαίρεση από τον κανόνα της άκοπης και αχαλίνωτης δημοκοπίας που ακολουθούν οι συριζαίοι υπουργοί και ιδιαίτερα εκείνοι που έχουν κάποιο αριστερό παρελθόν και διατηρούν δεσμούς με τον «ΣΥΡΙΖΑ του 4%», αντλώντας απ' αυτούς πολιτική δύναμη.

Η κα Χριστοδουλοπούλου γνωρίζει, στοιχειωδώς τουλάχιστον, τις βασικές πλευρές του Μεταναστευτικού. Οταν, λοιπόν, βγαίνει και δίνει την «είδηση» ότι για να φιλοξενηθούν οι αιτούντες άσυλο στη χώρα μας θα ενοικιαστούν άδεια ξενοδοχεία, άδειες ιδιωτικές κλινικές, άδεια κοινοτικά κτίρια και ξενοίκιαστα διαμερίσματα, χαρακτηρίζοντας τη συγκεκριμένη λύση άμεση και ευέλικτη, καθώς η κατασκευή νέων δομών φιλοξενίας θα απαιτούσε χρόνο, κλείνοντας ταυτόχρονα το μάτι στους ιδιοκτήτες (θα εξασφαλίσετε εισόδημα από ενοίκια), ξέρει πολύ καλά πως παραπληροφορεί (είναι ο επιεικέστερος χαρακτηρισμός).

Η ίδια είπε πως για να γίνει αυτό θα πρέπει να εξασφαλιστεί η όσο το δυνατόν μεγαλύτερη απορρόφηση των σχετικών ευρωπαϊκών κονδυλίων. Αρα, πρόκειται μόνο για το «χαρτζιλίκι» που δίνει η ΕΕ προκειμένου η Ελλάδα να λειτουργεί ως συνοριοφύλακας και ανθρωποφύλακάς της. Υπάρχει περίπτωση να αυξηθούν αυτά τα κονδύλια-ψίχουλα; Καμία. Το δοκίμασε και ο Δένδιας και εισέπραξε ένα ξεγυρισμένο όχι, οπότε δεν επανήλθε.

Πόσοι αιτούντες άσυλο μπορούν να στεγαστούν μ' αυτά τα ψίχουλα; Οχι περισσότεροι απ' αυτούς που κλείστηκαν στα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Το πολύ το 1% των αλλοδαπών χωρίς χαρτιά που έχουν εγκλωβιστεί στην Ελλάδα. Ισα-ίσα για να δημιουργηθεί μια βιτρίνα και να την επιδεικνύει η Χριστοδουλοπούλου ως αλλαγή πολιτικής.

Τι θα γίνει με τις διαδικασίες χορήγησης ασύλου; Τι θα γίνει με τους μετανάστες που έχουν χρόνια χωρίς χαρτιά στην Ελλάδα, αλλά δεν μπορούν να πάρουν άδεια διαμονής, γιατί αυτή η δυνατότητα έκλεισε το 2004; Μούγκα η κα Χριστοδουλοπούλου. Υπάρχουν δεσμεύσεις έναντι της ΕΕ, τις οποίες ο ΣΥΡΙΖΑ δεν σκοπεύει να αθετήσει. Και στο μεταναστευτικό παίζει και θα συνεχίσει να παίζει παιχνίδια προπαγάνδας, με ανθρώπους «από τα μέσα».

Να πάψει να κρύβεται ο Π. Λαφαζάνης

Εδώ και τώρα, να καταργηθεί ο Ν. 4277/2014

Την Παρασκευή 6 Μάρτη, συζητήθηκαν στην Ολομέλεια του ΣτΕ οι αιτήσεις ακυρότητας του δήμου Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας και 17 πολιτών κατά του άρθρου 42 του νόμου 4277/2014, με το οποίο παραχωρούνται 6 στρέμματα από το Αλσος της Ν. Φιλαδέλφειας, προκειμένου να υλοποιήσει τα επιχειρηματικά του σχέδια (υπό τον μανδύα της ΑΕΚ) ο μεγαλοκαπιταλιστής Δ. Μελισσανίδης. Εχουμε κατ' επανάληψη αποδείξει ότι με την προκλητική αυτή διάταξη νόμου ουσιαστικά νομιμοποιείται το περιβόητο «σχέδιο Γρανίτσα», το οποίο τρεις φορές κρίθηκε αντισυνταγματικό από το ΣτΕ και ακυρώθηκε (αναλυτικά γράψαμε στο φύλλο στις 22.11.2014).

Από τη νομική σύμβουλο που εκπροσωπούσε το υπουργείο Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας (υπηρετεί στο Γραφείο Νομικού Συμβούλου του ΝΣΚ στο ΥΠΑΠΕΝ) υποβλήθηκε αίτημα αναβολής της εκδίκασης της υπόθεσης, το οποίο απορρίφθηκε. Η υπόθεση συζητήθηκε και τοποθετήθηκαν κατά σειρά οι συνήγοροι του Δήμου, των 17 κατοίκων, της ΑΕΚ και της «Δικέφαλος 1924» ΑΕ (κοινή εκπροσώπηση) και η Νομική Σύμβουλος.

Δε θα σχολιάσουμε προς το παρόν τις απόψεις των συνηγόρων του δήμου και των 17 πολιτών.

Ο συνήγορος της ΑΕΚ και της «Δικέφαλος 1924» ΑΕ ανέπτυξε τις γνωστές απόψεις της πλευράς Μελισσανίδη. Σημειώνουμε πως, πέραν του ότι με το άρθρο 42 του Ν. 4277/2014 επιχειρείται να νομιμοποιηθεί το «σχέδιο Γρανίτσα», υπάρχει και άλλο μείζον πρόβλημα, το οποίο σηματοδοτείται και από την κοινή εκπροσώπηση ενός αθλητικού σωματείου (ΑΕΚ) και μιας κερδοσκοπικής ανώνυμης εταιρίας («Δικέφαλος 1924»). Το αθλητικό σωματείο ΑΕΚ δεν μπορεί ούτε να παραχωρήσει το οικόπεδο στην ανώνυμη εταιρία «Δικέφαλος 1924» ούτε να χτίσει το ίδιο επαγγελματικό γήπεδο ποδοσφαίρου, γιατί το οικόπεδο των 26,6 στρεμμάτων παραχωρήθηκε **κατά χρήση** (και όχι κατά κυριότητα) στην ΑΕΚ για την ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού των προσφύγων (αναλυτικά γράψαμε στα φύλλα στις 23.1.2015 και στις 20.2.2015).

Ιδιαίτερα πρέπει να σταθούμε στις απόψεις που διατύπωσε η Νομική Σύμβουλος του ΥΠΑΠΕΝ, που ανήκει στο Γραφείο Νομικού Συμβούλου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, το οποίο υπάγεται άμεσα στον υπουργό Παναγιώτη Λαφαζάνη, αφού θυμίσουμε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και προσωπικά ο Π. Λαφαζάνης, καταψήφισαν συνολικά το νόμο 4277/2014 (και το άρθρο 42, το οποίο αρχικά είχαν ζητήσει να αποσυρθεί) και δεσμεύτηκαν ότι θα τον καταργήσουν.

Τοποθετούμενη επί της αίτησης ακυρότητας των 17 κατοίκων, η Νομική Σύμβουλος υποστήριξε ότι η προσφυγή στρέφεται κατά του νόμου και όχι κατά διοικητικής πράξης και γι' αυτό πρέπει να κηρυχτεί απαράδεκτη. Υποστήριξε, όμως, ότι απαράδεκτη πρέπει να κηρυχτεί και η προσφυγή του Δήμου, γιατί στρέφεται κατά εγγράφου που δεν αποτελεί διοικητική πράξη! Εφτασε στο σημείο να απευθύνει, εμμέσως πλην σαφώς, νουθεσίες προς το Δήμο, ότι θα του δοθεί η δυνατότητα να κάνει προσφυγή, όταν θα εγκριθούν η Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων και η Οικοδομική Αδεια για την κατασκευή του ποδοσφαιρικού γηπέδου, παραβλέποντας προκλητικά το γεγονός ότι ο Δήμος έκανε προσφυγή επειδή εμποδίζεται να υλοποιήσει την ανάπλαση του Αλσους. Η αρμόδια υπηρεσία της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής τον προστάζει να αφαιρέσει από τη μελέτη ανάπλασης τα 6 στρέμματα που βάσει του άρθρου 42 του Ν. 4277/2014 αποκόπτονται από το Αλσος και παραχωρούνται για την ανέγερση του γηπέδου. Εμείς έχουμε υποστηρίξει ότι όχι μόνο προσφυγή έπρεπε να κάνει ο Δήμος, αλλά έπρεπε να καταθέσει και αίτηση αναστολής (αναλυτικά γράψαμε στις 17.1.2015).

Δεν έμεινε, όμως, μόνο στα νομικίστικα τερτίπια η Νομική Σύμβουλος του ΥΠΑΠΕΝ, αλλά μπήκε και στην ουσία, παρουσιάζοντας μια άκρως προκλητική επιχειρηματολογία. Συγκεκριμένα, υποστήριξε πως είναι ορθή η τροποποίηση ρυμοτομικού σχεδίου με τυπικό νόμο! Το επιχείρημα αυτό δεν αντέχει σε στοιχειώδη νομική κριτική, καθώς έρχεται σε αντίθεση και με την ισχύουσα νομοθεσία για τις τροποποιήσεις ρυμοτομικών σχεδίων και με τη νομολογία του ΣτΕ, βάσει της οποίας ακυρώθηκε και το «σχέδιο Γρανίτσα» (αναλυτικά γράψαμε στις 22.11.2014).

Εκεί, όμως, που «έδωσε ρέστα» η εν λόγω κυρία, ήταν όταν αναφερόμενη στο δασικό χαρακτήρα των 6 στρεμμάτων που αποκόπτονται από το Αλσος για να δοθούν για τη μπίζνα του Μελισσανίδη, είπε το εξής αμίμητο, υιοθετώντας απόψεις άλλων: η έκταση αυτή **δεν είναι ούτε το 1% της συνολικής έκτασης του άλσους!**

Η προκλητική παρέμβαση της Νομικής Συμβούλου του ΥΠΑΠΕΝ έγινε δεκτή με ουρανομήκεις ζητωκραυγές από το στρατό των δημοσιογραφο-παπαγάλων του Μελισσανίδη. «Το υπουργείο στηρίζει τη νομοθετική ρύθμιση για το γήπεδο» ήταν το κοινό μότο στα διαδικτυακά και έντυπα «αθλητικά» Μέσα.

Δημιουργείται, λοιπόν, **μείζον πολιτικό πρόβλημα**, που δεν πρέπει να περάσει έτσι. **Απαιτείται να δοθούν άμεσες απαντήσεις από την πολιτική ηγεσία του ΥΠΑΠΕΝ, δηλαδή από τον Π. Λαφαζάνη**. Για να τελειώνουμε μια και καλή μ' αυτή τη δυσώδη υπόθεση, πρέπει **εδώ και τώρα να καταργηθεί ο νόμος 4277/2014**. Αλλιώς, ο Π. Λαφαζάνης και ο ΣΥΡΙΖΑ θα βγουν σε ένα ακόμη ζήτημα ψεύτες.

Φυσικά, η τοποθέτηση της Νομικής Συμβούλου του ΥΠΑΠΕΝ δεν προδικάζει τίποτα για την απόφαση του ΣτΕ. Μιλώντας για την ουσία του θέματος (ανεξάρτητα από τις συγκεκριμένες δύο προσφυγές που έχουν κατατεθεί και συζητούνται), το ΣτΕ θα πρέπει να πετάξει στα σκουπίδια την ίδια τη νομολογία του (και όχι μόνο) για να φτάσει να επικυρώσει το προδήλως αντισυνταγματικό άρθρο 42 του Ν. 4277/2014.

Μια μικρή πρόγευση αυτού που μόλις αναφέραμε δόθηκε με τις ερωτήσεις που υπέβαλε ο Σύμβουλος Γεώργιος Παπαγεωργίου (μ' αυτές έκλεισε η συζήτηση της υπόθεσης). Απευθυνόμενος στους συνηγόρους, ο Σύμβουλος του ΣτΕ ζήτησε να του διευκρινίσουν αν τα 6 στρέμματα του Αλσους προορίζονται μόνο για ποδοσφαιρικό γήπεδο ή και για άλλα αθλήματα. Ακόμη, αν προορίζονται για επαγγελματικό ή για ερασιτεχνικό αθλητισμό. Τέλος, ζήτησε να αναφέρουν **ποιες είναι οι επαγγελματικές δραστηριότητες** που θα αναπτυχθούν στο γήπεδο. Παρατηρήσαμε πως την ώρα που ο Σύμβουλος υπέβαλλε αυτές τις ερωτήσεις, στα πρόσωπα των εκπροσώπων της εταιρίας που κάθονταν στα μπροστινά έδρανα αποτυπώθηκαν έντονα η αγωνία και ο σκεπτικισμός. Γνωρίζουν προφανώς πως όχι μόνο δεν επιτρέπεται να δοθούν για το γήπεδο-εμπορική επιχείρηση του Μελισσανίδη τα 6 στρέμματα του Αλσους, αλλά δεν επιτρέπεται να παραχωρηθούν ούτε τα 26,6 στρέμματα του αρχικού οικοπέδου για να χτιστεί ποδοσφαιρικό γήπεδο-εμπορική επιχείρηση.

ΥΓ. Εντύπωση προκάλεσε η άρνηση του συνηγόρου του Δήμου να συνταχθεί με το αίτημα για αναβολή της συζήτησης, που στην ουσία υποβλήθηκε από την πολιτική ηγεσία του ΥΠΑΠΕΝ. Ο συνήγορος των 17 κατοίκων συντάχθηκε με το αίτημα για αναβολή και η τοποθέτησή του σχολιάστηκε πικρόχολα από υψηλά ιστάμενο παράγοντα του Δήμου που βρισκόταν στο ακροατήριο. Εμείς αναρωτιόμαστε: καλά, δεν υπήρξε καμία συνεννόηση Δήμου και πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου για κοινή στάση στη δίκη;

Υπέρ του Αλαφούζου η πρόταση του Γενικού Επιτρόπου

Θα επιχειρήσει την πρόκληση το Ελεγκτικό Συνέδριο;

Να γίνει δεκτή η αίτηση αναθεώρησης που κατέθεσε η πλευρά Αλαφούζου και να κριθεί σύννομη η σύμβαση με την οποία η Περιφέρεια Αττικής προτίθεται να χαρίσει 7 εκατ. ευρώ σ' έναν μεγαλοκαπιταλιστή του επαγγελματικού ποδόσφαιρου, πρότεινε ο Γενικός Επίτροπος του Ελεγκτικού Συνέδριου, προς τη Μείζονα Επταμελή Σύνθεση του ανώτατου δημοσιονομικού δικαστήριου, η οποία εξέτασε την υπόθεση τη Δευτέρα 9 Μάρτη.

Η επιχειρηματολογία του Επιτρόπου ήταν ταυτόσημη με αυτή της πλευράς Αλαφούζου και παρέβλεψε τα ουσιαστικά σημεία της απόφασης του VI Τμήματος, την αναθεώρηση της οποίας ζητά ο Αλαφούζος. Συγκεκριμένα, επικαλέστηκε το γεγονός ότι η υλοποίηση της διπλής ανάπλασης παρατάθηκε και έφτασε τα δέκα χρόνια. Η συγκεκριμένη διάταξη προστέθηκε με υπουργική τροπολογία της τελευταίας στιγμής (εκπρόθεσμη μάλιστα), σ' έναν από τους τελευταίους νόμους που ψήφισε η προηγούμενη Βουλή, στην προτελευταία συνεδρίασή της. Συγκεκριμένα, με την παρ. 22 του άρθρου 10 του νόμου 4315/2014 (ΦΕΚ 269Α, 24.12.2014) προβλέφτηκε η πενταετία για την ολοκλήρωση της διπλής ανάπλασης και του γκρεμίσματος του γηπέδου του ΠΑΟ να γίνει δεκαετία.

Αυτό, όμως, καλύπτει μόνο μία πλευρά της επιχειρηματολογίας του VI Τμήματος, περισσότερο τυπική, η οποία μάλιστα έγινε με νόμο μεταγενέστερο, ο οποίος δεν ίσχυε όταν η Περιφέρεια υπέγραφε τη σύμβαση που το ΕΣ δυο φορές μέχρι τώρα έχει κρίνει μη σύννομη. Υπάρχουν άλλες, ουσιαστικότερες πλευρές στην επιχειρηματολογία των δύο προηγούμενων αποφάσεων του ΕΣ, στις οποίες ο Επίτροπος δεν αναφέρθηκε. Για να γίνει αντιληπτό αυτό, παραθέτουμε ένα σύντομο ιστορικό της υπόθεσης.

Το Ε' Κλιμάκιο του ΕΣ, με μια νομικά εμπεριστατωμένη απόφασή του, έκρινε ότι πέραν του ότι είναι απαράδεκτο σε περίοδο κρίσης να δίνονται λεφτά για επέκταση ενός γηπέδου που πρόκειται να γκρεμιστεί, εγείρεται και «χοντρό» συνταγματικό κώλυμα, διότι η αρμοδιότητα κατασκευής αθλητικών έργων ανήκει στην κεντρική διοίκηση (γενική γραμματεία Αθλητισμού), η οποία μπορεί μεν να τη μεταβιβάσει στις περιφέρειες, αλλά μόνο υπό τον όρο ότι μεταφέρει και τους αναλογούντες πόρους προκειμένου να ασκηθεί αυτή η αρμοδιότητα, όπως επιτάσσει το Σύνταγμα.

Το VI Τμήμα, που έκρινε την υπόθεση σε δεύτερο βαθμό, μετά από προσφυγή του Αλαφούζου, έκανε πίσω απ' αυτή την τοποθέτηση. Προκειμένου να βγάλει λάδι το νόμο 4258/2014, έκρινε –κατά πλειοψηφία- συμβατή με το σύνταγμα τη μεταβίβαση στις περιφέρειες αυτής της αρμοδιότητας, χωρίς τους αναγκαίους πόρους, καταφεύγοντας σε μια προδήλως αβάσιμη ερμηνεία: χαρακτηρίζει τα αθλητικά έργα που χρηματοδοτούν οι περιφέρειες τοπικά! Η αθλητική πολιτική, όμως, είναι εθνική, όχι τοπική. Και όπως σωστά επισημαίνει η μειοψηφία του VI Τμήματος, αν η πολιτική χρηματοδότησης αθλητικών έργων χαρακτηριστεί τοπική, τότε θα προκύψουν ανισότητες, κάποιοι θα είναι ευνοημένοι και κάποιοι αδικημένοι.

Μολονότι έκανε πίσω στο συγκεκριμένο ζήτημα, το VI Τμήμα δεν ενέκρινε τη σύμβαση Περιφέρειας-Αλαφούζου, γιατί προσκρούει στον ίδιο το νόμο 4258/2014, η σχετική διάταξη του οποίου (άρθρο 25) προβλέπει ρητά ότι σκοπός της είναι *«η επιχορήγηση, μεταξύ άλλων, των αθλητικών σωματείων για την επίτευξη του σκοπού τους, ήτοι **την ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού**»*. Εδώ, όμως, πρόκειται για ένα γήπεδο που ανήκει μεν σε ένα ερασιτεχνικό σωματείο, η χρήση του όμως έχει παραχωρηθεί εξ ολοκλήρου σε μια ανώνυμη εταιρία, η οποία το χρησιμοποιεί για τους αγώνες της επαγγελματικής ποδοσφαιρικής της ομάδας. Αν θέλουν οι ΠΑΕ να βελτιώσουν τις εγκαταστάσεις τους, ώστε ν' ανταποκρίνονται στα στάνταρ που τίθενται για τις εθνικές και διεθνείς διοργανώσεις, αυτό *«αποτελεί υποχρέωση των ιδίων και **δεν συνιστά λόγο δημοσίου συμφέροντος που δικαιολογεί αποκλίσεις** από την αρχή της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης»*, αποφάνθηκε το VI Τμήμα. Αναφέρει ακόμη στο σκεπτικό της απόφασής του, ότι οι διατάξεις του ίδιου νόμου *«προτάσσουν ως επιλογή τη μετεγκατάσταση των μεγάλων αθλητικών υποδομών που βρίσκονται εντός των πόλεων»*.

Επιπλέον, το VI Τμήμα έκρινε (με μειοψηφία της προέδρου) ότι ο ν. 4117/2013 *«ρυθμίζει εξαντλητικά και περιοριστικά όχι μόνο τα ζητήματα που αφορούν στην ομαλή λειτουργία του Προγράμματος Διπλής Ανάπλασης, αλλά και το ζήτημα της νόμιμης λειτουργίας και βελτίωσης του γηπέδου»* και γι' αυτό υπερισχύει –ως ειδικός νόμος- του ν. 4258/2014, που αφορά κάθε αθλητική ποδοσφαιρική εγκατάσταση. Γι' αυτό, *«οι σκοπούμενες μέσω της σύναψης της επίμαχης Προγραμματικής Σύμβασης εργασίες βελτίωσης των γηπεδικών υποδομών **δεν είναι νόμιμες** στο μέτρο που, κάνοντας χρήση της δυνατότητας των προβλεπόμενων στο ν. 4258/2014 παρεκκλίσεων από το υφιστάμενο πολεοδομικό καθεστώς, συνεπάγονται υπέρβαση του όγκου του γηπέδου τελώντας, κατά τούτο, σε ευθεία αντίθεση με τις διατάξεις του ν. 4117/2013»*.

Για να το πούμε απλά και χωρίς νομικούς όρους, ακόμη και αν κρίνει (κακώς) ότι επειδή η κατεδάφιση του γηπέδου παρατάθηκε για πέντε χρόνια, δεν υπάρχει πρόβλημα, η Μείζων Επταμελής Σύνθεση του ΕΣ δεν μπορεί να ξεπεράσει τα δυο άλλα σημαντικά ζητήματα που έχει θέσει με την απόφασή του το VI Τμήμα. 1) Δεν μπορεί να δίνεται κρατικό χρήμα για την επέκταση ενός γηπέδου που δεν έχει καμιά σχέση με τον ερασιτεχνικό αθλητισμό, όπως προβλέπει ο νόμος. 2) Δεν μπορεί να γίνουν πολεοδομικές παρεκκλίσεις σε ένα γήπεδο που με νόμο έχει απλώς πάρει προσωρινή παράταση λειτουργίας. Δηλαδή, δεν μπορεί από τη μια να λες ότι το γήπεδο επιβαρύνει την περιοχή και πρέπει να κατεδαφιστεί για να γίνει πράσινο και από την άλλη να μεγαλώνεις τον όγκο του (παρά τη ρητή πρόβλεψη του σχετικού νόμου) και μάλιστα με κρατικό χρήμα.

Αν το ΕΣ, στην τρίτη (και τελεσίδικη) κρίση του κλείσει τα μάτια του σ' αυτές τις παρανομίες, η απόφασή του θα ισοδυναμεί με πραξικόπημα. Θα το κάνει; Περιμένουμε να δούμε την απόφαση.

ΥΓ. Για τις πλάτες που εξακολουθεί να κάνει η Δούρου στον Αλαφούζο, μην παρεμβαίνοντας υπέρ του νόμου, δεν χρειάζεται να πούμε τίποτα καινούργιο. Η συμπεριφορά τσιρακιού συνεχίζεται.

αντιΚΥΝΩΝΙΚΑ

Τηρώντας τη μακρά ενημερωτική παράδοση της στήλης, οφείλουμε να γνωστοποιήσουμε στο φιλοθεάμον κοινό ότι την προσεχή Παρασκευή έχει τα γενέθλιά της η ατιμώρητα χαστουκισμένη (με δικαστική βούλα) Γαρυφαλλιά –κατά κόσμον Λιάνα- Κανέλλη, που κλείνει αισίως τα 61 χρόνια της (όπως θα καταλάβατε, η στήλη είναι αντίθετη στην αστική συνήθεια απόκρυψης ή έστω μη δημοσιοποίησης της ηλικίας των γυναικών).

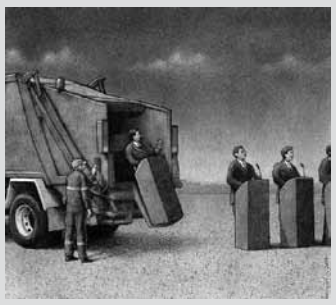

«Πενήντα μέρες για το Πάσχα και τη νέα επαφή του πρωθυπουργού με την εκκλησία (στοίχημα;) που θα μας δώσει υλικό για τη συνέχεια, στο δρόμο της οικοδόμησης του σοσιαλισμού». Αυτό γράφαμε πριν από τρεις βδομάδες, μα φαίνεται πως ο Αλέξης δεν κρατιέται. Κι έτσι, δεν αρνήθηκε την πρόταση Τζερόνιμο (ποιοι Απάτσι ρε;) για δείπνο στην αρχιεπισκοπική κατοικία την προηγούμενη βδομάδα. Μεσούσης της σαρακοστής (που έχει 48 μέρες, όσες και η πεντηκοστή! Χρόνια περιμένουμε μια εξήγηση, μαθηματική, μεταφυσική ή ό,τι άλλο...), ήταν φυσικό να μην μάθουμε τι περιελάμβανε το μενού, πλην από ένα αόριστο «νηστίσιμα λόγω και της Σαρακοστής», που μπορεί να περιλαμβάνει από κεφαλόποδα και μαλάκια μέχρι ηγιασμένους ιχθύες και άλλα τινά. Μάθαμε όμως ότι «συζητήθηκε ο κοινωνικός ρόλος της αρχιεπισκοπής στην αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης». Μάθαμε επίσης ότι «ο κ. Τσίπρας εμφανίστηκε στην αρχιεπισκοπή στις 20.30 και συζητούσε με τον αρχιεπίσκοπο σε εξαιρετικά καλό κλίμα επί δυο και πλέον ώρες», καθώς και ότι «ο πρωθυπουργός ενημέρωσε τον αρχιεπίσκοπο για όλες τις ενέργειες που γίνονται όλες αυτές τις μέρες, για τις συζητήσεις με τους δανειστές μας και ευρύτερα θέματα κοινωνικού και θρησκευτικού ενδιαφέροντος». Και δεν κρύβουμε ότι πολύ και πολλοί θα θέλαμε να ακούσουμε τον... άθεο Αλέξη να συζητά «θέματα θρησκευτικού ενδιαφέροντος».

«Δεν έχει σημασία ποιος κατέχει την εξουσία, αρκεί η ιεραρχική δομή να παραμένει πάντα η ίδια» (George Orwell).

Δεν έχουν τέλος οι κατασχέσεις παράνομα αλιευμένων ή ακατάλληλων για ανθρώπινη κατανάλωση οστράκων στη Θράκη, γεγονός που –αν μη τι άλλο- θα έπρεπε να προκαλεί σάλο και να ζητούνται επίμονα εξηγήσεις. Κι όμως, ουδείς ποτέ ασχολήθηκε! Κι ας πιάνονται τόσοι τόνοι κάθε λίγο! Μετά από επίμονη προσπάθεια, λάβαμε κάποιες πρώτες, εξόχως ενδεικτικές απαντήσεις για όσους έχουν απορίες... Μετά από διήμερη προσπάθεια και από μερικές παραπομπές από τηλέφωνο σε τηλέφωνο, καταφέραμε να μιλήσουμε με το τμήμα Αλιείας του Λιμεναρχείου Αλεξανδρούπολης. Παραθέτουμε αυτούσια την περιγραφή που μας δόθηκε: «Είναι κάποια όστρακα που δεν γνωρίζουμε από ποια περιοχή έχουν αλιευτεί, γι' αυτό κατάσχονται και η Κτηνιατρική Υπηρεσία τα βγάζει ακατάλληλα για ανθρώπινη κατανάλωση. Συνήθως είναι και υπολειπόμενων (μικρών) διαστάσεων, κάτι που απαγορεύει την εμπορία τους. Αλλά και λόγω της μεταφοράς, αφού δεν γίνεται με ψυγεία και σπάει η ψυκτική αλυσίδα». Προσθέτοντας ότι «υπάρχουν συγκεκριμένες περιοχές απ' όπου μπορούν να αλιευθούν τα όστρακα» και απαντώντας ολιγόλογα σε μακροσκελείς ερωτήσεις, ο συνομιλητής μας λέει: «Τι να πω για τις ποσότητες που πιθανόν δεν πιάνονται; Εμείς τα κατάσχουμε και γίνεται δικογραφία. Η ποινική διαδικασία είναι αυτόφωρη, πηγαίνει σε ακροατήριο». Η πρώτη επαφή με τη «σκοτεινή» υπόθεση, έκλεισε με ένα... λαμπρό επιστέγασμα. Αφού δεν μας δόθηκε απάντηση για το αν υπάρχει οργανωμένο κύκλωμα, δόθηκε μια άλλη, απείρως καλύτερη. Ιδού ο διάλογος που έκλεισε τη συνομιλία μας: - Ποιοι τα διακινούν; - Συνήθως είναι τα ίδια άτομα. - Και πώς το ξανακάνουν; - Καθένας είναι υπεύθυνος και υπόλογος των πράξεών του. Πάντως είναι εύλογη η ανησυχία του κόσμου από τη στιγμή που πιάνονται τέτοιες ποσότητες. Τα συμπεράσματα δικά σας...

«Εχει φτάσει λοιπόν η ώρα να σταματήσουμε να φλυαρούμε σχετικά με τις διαφορές και την πόλωση του παρελθόντος, για να ξεκινήσουμε να σκεφτόμαστε πάνω σ' αυτά που μας ενώνουν ως εκμεταλλευόμενους και καταπιεσμένους, ακολουθώντας μια νέα αντίληψη αντιιεραρχικής οργάνωσης και τακτικής για να πετύχουμε ό,τι επιθυμούμε. Ας τελειώνουμε με το σεχταρισμό και το πνεύμα του που συντηρούν αυτοί που -με πρόφαση την υπεράσπιση αρχών- θέλουν να διατηρήσουν τη μικροεξουσία τους, καθυστερώντας την επαναστατική ενότητα που θα αντιμετωπίσει στην πράξη τα πραγματικά προβλήματα των λαών μας» (Louis Vitale).

Κοκκινοσκουφίτσα

Παραμύθια της Χαλιμάς και ρεφορμιστική κερδοσκοπία

«Η *αυτοδιαχείριση* ***μπορεί να μας παρέχει τα μέσα για την επιβίωσή μας με αξιοπρέπεια και ελευθερία, δημιουργώντας ταυτόχρονα*** *εκείνα τα δίκτυα αλληλεγγύης και οριζόντιας αμεσοδημοκρατικής διασύνδεσης που θα αποτελέσουν το πραγματικό έδαφος κοινωνικής χειραφετικής κίνησης και δημιουργίας των δικών μας κοινών».* Από άρθρο του Κώστα Χαριτάκη στο 170 τεύχος του περιοδικού ΒΑΒΥΛΩΝΙΑ, 28/2/15, (http://www.alterthess.gr/content/poioi-kai-giati-ehthreyontai-tin-aytodiaheirisi-toy-kosta-haritaki).

«Για να έχουμε, ωστόσο, και μια αίσθηση για το τί μιλάμε, πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι ο μισθός για το προσωπικό της ΒΙΟΜΕ, ***στην καλύτερη των περιπτώσεων, θα προσεγγίσει το ύψος του επιδόματος ανεργίας, ήτοι κάτι κοντά στα περίπου 350 ευρώ το μήνα****. Ενίοτε δε, συμπληρώνεται και με τρόφιμα, είτε ως απότοκο ανταλλακτικής οικονομίας, αφού η διανομή προϊόντων της ΒΙΟΜΕ γίνεται μέσω καναλιών και στεκιών κοινωνικής αλληλεγγύης, είτε από προσφορές άλλων κοινωνικών ομάδων, οι οποίες στηρίζουν τον αγώνα τους».* Από άρθρο με τίτλο «Μπορούν οι εργάτες να τρέξουν ένα εργοστάσιο;» (01/03/2015 http://news247.gr/eidiseis/weekend-edition/mporoun-oi-ergates-na-treksoyn-ena-ergostasio.3328237.html).

Τα δύο άρθρα από τα οποία δανειστήκαμε τα αποσπάσματα (οι υπογραμμίσεις είναι δικές μας) αναδημοσιεύονται χωρίς σχόλια στην ιστοσελίδα του Σωματείου της ΒΙΟΜΕ (http://biom-metal.blogspot.gr/2015/02/blog-post_28.html και http://biom-metal.blogspot.gr/2015/03/blog-post_38.html), γεγονός που δείχνει ότι το σωματείο κατά κάποιο τρόπο τα αποδέχεται (ιδιαίτερα τα στοιχεία που παρουσιάζονται στο δεύτερο άρθρο). Το πρώτο άρθρο γράφτηκε από τον Κ. Χαριτάκη που υπογράφει ως μέλος της Σ.Ε. ΒΙΟΜΕ, ενώ το δεύτερο από δημοσιογράφο που επισκέφτηκε το κατειλημμένο εργοστάσιο και συνομίλησε με τους εργαζόμενους.

Το ερώτημα που τίθεται αβίαστα διαβάζοντας τα παραπάνω αποσπάσματα είναι πώς είναι δυνατόν η αυτοδιαχείριση, που στην περίπτωση της ΒΙΟΜΕ συμπληρώνει ήδη τα δύο χρόνια να θεωρείται ότι παρέχει τα μέσα επιβίωσης –με αξιοπρέπεια μάλιστα!- όταν στην καλύτερη των περιπτώσεων ο μισθός των εργαζόμενων δεν ξεπερνά τα 350 ευρώ το μήνα (χωρίς ασφάλιση), ενώ οι εργαζόμενοι αναγκάζονται να επιβιώνουν από τα τρόφιμα που μοιράζουν τα στέκια κοινωνικής αλληλεγγύης και κατ' εξαίρεση ορισμένοι ευαίσθητοι παπάδες όπως ο Παρθένιος της ενορίας του Αγίου Κωνσταντίνου και Ελένης Ηλιουπόλεως, ο οποίος –όπως μας πληροφορούν οι ίδιοι- τους προμήθευσε με 25 δέματα με τρόφιμα! Δεν είναι τυχαίο πως από τους 42 εργάτες που ξεκίνησαν, τώρα έχουν μείνει οι μισοί.

Ψιλά γράμματα για όσους έχουν επενδύσει ιδεολογικά σε έναν τρόπο παραγωγής που διαφημίζεται ως ο «νέος δρόμος» που θα πρέπει να ακολουθήσει το εργατικό κίνημα, σε αντιδιαστολή με την «παλιού τύπου κομματοκεντρική και κρατικά εστιασμένη πολιτική» του κομμουνιστικού κινήματος, από την εποχή του Λένιν κιόλας, που θεωρείται (από το συντάκτη του πρώτου άρθρου) χρεοκοπημένη!

Πέρα όμως από αυτούς που προτιμούν τα παραμύθια της Χαλιμάς με «ελευθεριακό» ιδεολογικό περιτύλιγμα, υπάρχουν και οι πιο πρακτικοί άνθρωποι. Οπως τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ.

Πριν από δύο χρόνια, σε εκδήλωση του Δικτύου Επισφαλώς Εργαζομένων είδαμε τους εκπροσώπους του ΣΥΡΙΖΑ να αποθεώνουν την αυτοδιαχείριση. Ελεγαν μάλιστα ότι αυτό που λείπει είναι μια κυβέρνηση που θα στηρίξει αυτά τα εγχειρήματα και θα συμβάλλει στην *«προσπάθεια αλλαγής του τρόπου παραγωγής πλέον όχι στην κατεύθυνση της ανταλλαγής για το κέρδος αλλά στην κατεύθυνση της κάλυψης των αναγκών»*! (βλ. http://www.eksegersi.gr/issue/731/Εργατικά/19304.Αριστερά-καπέλα-σε-ροζ-απόχρωση). Τα ίδια είπε και ο ίδιος ο Τσίπρας όταν επισκέφτηκε το εργοστάσιο της ΒΙΟΜΕ το Φλεβάρη του 2013, χαρακτηρίζοντας ως «πιλοτικό εγχείρημα» την απόφαση του Συλλόγου Εργαζομένων να καταλάβει και να επαναλειτουργήσει το εργοστάσιο (http://www.syriza.gr/article/OMILIA-TOY-PROEDROY-THS-K.O.-TOY-SYRIZA-EKM-AL.-TSIPRA-STOYS-ERGAZOMENOYS-THS-BIOME.-STH-ThESSALONIKH.html#.VPdbPC5kCOg).

Τώρα που η πολιτική κερδοσκοπία από τους θιασώτες του ρεφορμισμού στα αυστηρά πλαίσια των «θεσμών» και των «εταίρων» απέδωσε τους καρπούς της, ανεβάζοντάς τους στην εξουσία, ήρθε η ώρα ν' αρχίσει η αντίστροφη μέτρηση για την αποκάλυψη των ψεμάτων τους.

Ηδη, οι καπιταλιστές της ΒΙΟΜΕ έπεσαν στα μαλακά από την αστική δικαιοσύνη. Στη δίκη που έγινε σε δεύτερο βαθμό η ποινή τους μειώθηκε από 123 μήνες φυλάκιση σε 43 μήνες με αναστολή για την κατηγορία της μη καταβολής των δεδουλευμένων τεσσάρων ετών! Ούτε σ' αυτό το επίπεδο (της παραδειγματικής τιμωρίας των καπιταλιστών) δεν φαίνεται φως, πόσο μάλλον στο... σοσιαλιστικό μετασχηματισμό μέσω της «αυτοδιαχείρισης»!

Πριν από πάνω από έναν αιώνα, η ηρωίδα του γερμανικού κομμουνιστικού κινήματος Ρόζα Λούξεμπουργκ έγραφε στο έργο της *«Μεταρρύθμιση ή επανάσταση»* για τα αυτοδιαχειριστικά εγχειρήματα (παραγωγικούς συνεταιρισμούς τα ονόμαζε), ότι *«αντιμετωπίζουν την αντιφατική ανάγκη να αυτοκυβερνούνται με όλο τον αναγκαίο απολυταρχισμό, να παίζουν απέναντι του εαυτού τους το ρόλο του καπιταλιστή επιχειρηματία»*. Ακόμα όμως κι αν σε τέτοια εγχειρήματα έλειπε ο απολυταρχισμός, η ουσία θα ήταν η ίδια. Η αντίφαση παραμένει. Κι αυτή η αντίφαση *«θα καταστρέψει τον παραγωγικό συνεταιρισμό που ή μεταβάλλεται σε καπιταλιστική επιχείρηση ή διαλύεται, αν τα συμφέροντα των εργατών είναι ισχυρότερα»*.

Αυτά γράφονταν το 1898 σε απάντηση στον θεωρητικό της σοσιαλδημοκρατίας Εντουαρντ Μπερνστάιν. Ο Μπερνστάιν διακήρυττε τον «νέο δρόμο» που «ανακάλυψαν» ξανά σήμερα οι θιασώτες της αυτοδιαχείρισης. Κι η Ρόζα είχε την «τύχη» να δολοφονηθεί βάναυσα από μία σοσιαλδημοκρατική κυβέρνηση.

Πρόκριμα για τη δίκη των νεοναζί;

Κάποιοι έχουν λόγο να εκφράζουν απλώς κάποια δυσφορία για τη δικαστική απόφαση που αθώωσε τον Κασιδιάρη για το on air ξυλοκόπημα της Λ. Κανέλλη, χωρίς να προχωρούν παραπέρα. Ακόμη και ο Περισσός δεν προχώρησε σε σκληρή καταγγελία, ανάλογη της πρόκλησης. Εμείς, όμως, δεν έχουμε κανένα λόγο να μασήσουμε τα λόγια μας, επειδή ξέρουμε πολύ καλά ότι στις ποινικές υποθέσεις με πολιτικό υπόστρωμα η αστική Δικαιοσύνη **αποφασίζει πολιτικά**. Οταν δε το απαιτεί η πολιτική σκοπιμότητα, τα δικαστήρια δε διστάζουν είτε να τσαλαπατήσουν ωμά τους ισχύοντες κανόνες Δικαίου είτε να εξαντλήσουν το κατασταλτικό μοντέλο στην ερμηνεία και την εφαρμογή των νομικών κανόνων.

Επομένως, η απόφαση απαλλαγής του Κασιδιάρη, μέσω της μεθόδου της μετατροπής της κατηγορίας σε ελαφρύτερη, που πλέον απαιτούσε έγκληση του παθόντος (η Κανέλλη δεν είχε υποβάλει), ήταν μια **καθαρά πολιτική απόφαση**. Ηθελαν να απαλλάξουν τον Κασιδιάρη και το έκαναν μ' αυτό το νομικό τρικ. Αν ήθελαν να τον δικάσουν, θα άφηναν την κατηγορία όπως ήταν ή θα τη μετέτρεπαν σε «απρόκλητη σωματική βλάβη», που επίσης διώκεται αυτεπάγγελτα.

Μετά απ' αυτό το δικαστικό χάδι στο πρωτοπαλίκαρο της νεοναζιστικής συμμορίας (που έχει απαλλαγεί και σε άλλες περιπτώσεις) εγείρεται το ερώτημα αν πρόκειται για πρόκριμα σε σχέση με τη μεγάλη δίκη των νεοναζί, που πρόκειται ν' αρχίσει στις 20 Απρίλη. Επειδή οι δικαστές σ' αυτές τις υποθέσεις σπανίως (αν όχι ποτέ) αποφασίζουν χωρίς προηγουμένως να «διαβουλευτούν» με κάποιους παραπάνω (είναι η καριέρα βλέπετε), αναρωτιόμαστε αν υπάρχει γενικότερα κάποια «γραμμή» να πέσουν στα μαλακά οι νεοναζί.

Περιττεύει να πούμε ότι η προκλητική συμπεριφορά της Κωνσταντοπούλου ως προέδρου της Βουλής ευνοεί ξεκάθαρα αυτού του είδους τα σχέδια. Οι νομικισμοί και οι συνταγματικές ακροβασίες αποτελούν βούτυρο στο ψωμί εκείνων των κύκλων που θέλουν ελεύθερους τους χρυσαυγίτες, με το επιχείρημα ότι κόβουν ψήφους από τη ΝΔ.

Τέρμα πια στο παραμύθιασμα

Για μας ήταν αναμενόμενο ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα προσαρμοστεί πολύ γρήγορα στα μνημονιακά δεδομένα. Προέκυπτε από την οικονομική και πολιτική ανάλυση, το είχαμε γράψει, με αναλυτική επιχειρηματολογία.

Δεν ισχύει, όμως, το ίδιο για τον κόσμο -εργάτες και εργαζόμενους στην πλειοψηφία του- που ψήφισε τον ΣΥΡΙΖΑ, στηρίζοντας σ' αυτόν μικρές ή μεγάλες ελπίδες. Κάποιοι κάτι άρχισαν να καταλαβαίνουν, κάποιοι είναι ακόμη μπερδεμένοι, κάποιοι θεωρούν ότι όντως η νέα συγκυβέρνηση δίνει αγώνα ενάντια στους ιμπεριαλιστές δανειστές και μπορεί να φτάσει ακόμη και σε ρήξη μαζί τους.

Χρειάζεται αποκαλυπτικός αγώνας, χρειάζεται ζύμωση, χρειάζεται να καθοριστούν οι αιχμές αυτής της ζύμωσης. Για όλ' αυτά τα ζητήματα σκοπεύουμε να συζητήσουμε στην καθιερωμένη μηνιάτικη πολιτική εκδήλωση στα γραφεία της «Κόντρας». Σας περιμένουμε όλους και όλες την επόμενη Παρασκευή, 20 Μάρτη.

Διεκδίκηση γερμανικών επανορθώσεων

Θέ(α)μα για εσωτερική κατανάλωση

Στα χρόνια του Μνημόνιου, το χρονίζον ζήτημα των γερμανικών επανορθώσεων για τα εγκλήματα και τις καταστροφές που προκάλεσαν στη χώρα και το λαό μας οι ναζί απέκτησε ξεχωριστή επικαιρότητα, λόγω του ιδιαίτερου ρόλου που παίζει η Γερμανία στις ευρωπαϊκές υποθέσεις. Ετσι, οι κυβερνήσεις βρήκαν ένα θέμα που προσφέρεται για εσωτερική κατανάλωση.

Η προηγούμενη συγκυβέρνηση συγκρότησε Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή, για να μην μπορεί κανείς να την κατηγορήσει ότι παραιτήθηκε από την απαίτηση για γερμανικές επανορθώσεις. Ε, δεν μπορούσε να μην κάνει το ίδιο και η νέα συγκυβέρνηση, η οποία μάλιστα έχει τοποθετήσει ως πρόεδρο της Βουλής μια βουλευτίνα της με τις δικές της ξεχωριστές φιλοδοξίες. Δόθηκε, λοιπόν, το σχετικό σόου, με τη συμμετοχή και του ίδιου του Τσίπρα, που δεν ήθελε ν' αφήσει στην Κωνσταντοπούλου να του πάρει τη δόξα. Ασε που ο χρόνος που επιλέχτηκε πρόσφερε την ευκαιρία να γίνει ένας αντιπερισπασμός στη συμφωνία για την επιστροφή της τρόικας προκειμένου να ολοκληρώσει την αξιολόγηση και να συμφωνήσει με τη συγκυβέρνηση των τσιπροκαμμένων τα πρώτα νέα μνημονιακά μέτρα.

Ο αστικός Τύπος έκανε σημαία του τη δήλωση του υπουργού Δικαιοσύνης Ν. Παρασκευόπουλου, ότι είναι έτοιμος να υπογράψει την αναγκαστική απόφαση του Αρείου Πάγου για την αποζημίωση των συγγενών των θυμάτων του Διστόμου ακόμη και με κατάσχεση περιουσιακών στοιχείων του γερμανικού κράτους στην Ελλάδα (π.χ. το κτίριο του Ινστιτούτου Γκαίτε). Εθαψαν, όμως, την «ουρά» που είχε η τοποθέτηση του Παρασκευόπουλου. Ο υπουργός Δικαιοσύνης «διευκρίνισε», ότι το θέμα είναι νομικά περίπλοκο και συνδέεται με τη διαπραγμάτευση που βρίσκεται σε εξέλιξη, από την έκβαση της οποίας θα εξαρτηθεί η εκτέλεση της απόφασης.

Επειδή στα ΜΜΕ κυριάρχησε η μισή είδηση («έτοιμος να υπογράψει για τις κατασχέσεις γερμανικών περιουσιακών στοιχείων ο Παρασκευόπουλος») και οι Γερμανοί τα καταγράφουν αυτά, βγήκε την άλλη μέρα στον Real FM ο «ειδικών αποστολών» Φλαμπουράρης για να το «μαζέψει». Εξήγησε ότι εκείνο που επιδιώκει η κυβέρνηση είναι ν' αρχίσει μια συζήτηση με τους Γερμανούς, η οποία μπορεί να τραβήξει σε μάκρος. Ο ίδιος εξέφρασε τη βεβαιότητα ότι «δε θα πέσουμε σε τοίχο» και γι' αυτό δε θα χρειαστεί να ενεργοποιηθεί η απόφαση του Αρείου Πάγου με προσυπογραφή του υπουργού Δικαιοσύνης.

Η γερμανική κυβέρνηση δεν αφήνει τίποτα να πέσει κάτω. Την ώρα που οι φασισταράδες χριστιανοκοινωνιστές της Γερμανίας ανέβαιναν στα κάγκελα και σήκωναν τους εθνικιστικούς τόνους (αυτοί παίζουν πάντα αυτόν τον ρόλο), ο εκπρόσωπος της καγκελαρίας Στέφεν Ζάιμπερτ επαναλάμβανε ήρεμα και χωρίς ιδιαίτερους χρωματισμούς την πάγια γερμανική θέση: «Το ζήτημα των επανορθώσεων και αποζημιώσεων έκλεισε νομικά και πολιτικά». «Στο κεφάλαιο των επανορθώσεων συγκαταλέγεται και το ζήτημα του κατοχικού δανείου», συμπλήρωσε ο εκπρόσωπος του υπουργείου Οικονομικών.

Το σημαντικότερο είναι αυτό που συμπλήρωσε ο Ζάιμπερτ: δεν υπήρξαν κανενός είδους συνομιλίες με την ελληνική κυβέρνηση για ζητήματα επανορθώσεων. Δεν αποτέλεσαν θέμα συζήτησης είτε μεταξύ της καγκελαρίου Μέρκελ και του πρωθυπουργού Τσίπρα είτε μεταξύ των υπουργών Οικονομικών Σόιμπλε και Βαρουφάκη.

Το θέμα δεν έχει τεθεί από την ελληνική κυβέρνηση στη γερμανική, ούτε πρόκειται να τεθεί, για να μην εξοργίσει τους γερμανούς ιμπεριαλιστές. Πρόσφατα, επισκέφτηκε τη Γερμανία ο υπουργός Εξωτερικών Ν. Κοτζιάς και είχε συνάντηση με τον ομόλογό του (σοσιαλδημοκράτη) Φρανκ Βάλτερ Σταϊνμάγιερ. Στη συνέντευξη Τύπου ο Κοτζιάς είπε κάτι, με στόχο την εσωτερική κατανάλωση στην Ελλάδα, αλλά προσέχοντας τα λόγια του, για να μην παρεξηγηθεί από τους Γερμανούς: «Φυσικά θα μιλήσουμε και για το ζήτημα των επανορθώσεων. Είμαι αν θέλετε ο ταχυδρόμος από πλευράς Ελληνικού Κοινοβουλίου. Ξέρω ότι το θέμα αυτό τυγχάνει μεγάλης προσοχής στον Τύπο. Για εμάς είναι διαφορετική η ιεράρχηση των θεμάτων (σ.σ.: η κυβέρνηση έχει άλλες προτεραιότητες και όχι τις επανορθώσεις), αλλά παρ' όλα αυτά θα το αναφέρω». Το γερμανικό υπουργείο Εξωτερικών διαβεβαίωσε ότι μεταξύ των δύο υπουργών δεν έγινε καμιά συζήτηση περί πολεμικών επανορθώσεων και αποζημιώσεων. Ο δε Κοτζιάς, μιλώντας στους έλληνες δημοσιογράφους, που του θύμισαν ότι νομικά το θέμα των επανορθώσεων έκλεισε με την προσυπογραφή από την Ελλάδα (ως μέλους της ΔΑΣΕ) της Συνθήκης 2+4, αναρωτήθηκε: «Και τι έπρεπε να κάνουμε, να σταματήσουμε την επανένωση της Γερμανίας;»!

Πρόκληση Σκουρλέτη-μεγαλοξενοδόχων

Τι δουλειά έχει ο υπουργός Εργασίας να συζητάει με το συνδικάτο των μεγαλοξενοδόχων ζητήματα του κατώτατου μισθού και μεροκάματου της ΕΓΣΣΕ; Οι ξενοδοχοϋπάλληλοι δεν ανήκουν στους ανειδίκευτους εργάτες, έχουν δική τους συλλογική σύμβαση και (πρέπει να) πληρώνονται με βάση όσα προβλέπει αυτή η σύμβαση. Επομένως, το μόνο αντικείμενο συζήτησης ανάμεσα στον υπουργό και τους μεγαλοξενοδόχους θα μπορούσε να είναι η εφαρμογή της Κλαδικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας των ξενοδοχοϋπάλληλων.

Ο Σκουρλέτης συναντήθηκε με τον πρόεδρο του Συνδέσμου Ελληνικών Τουριστικών Επιχειρήσεων (ΣΕΤΕ) Ανδρέα Ανδρεάδη και μέλη του διοικητικού συμβουλίου του καπιταλιστικού συνδικάτου και η τελευταία παράγραφος της ανακοίνωσης που εξέδωσε το υπουργείο αναφέρει τα εξής εκπληκτικά (που όμως πέρασαν στο ντούκου): «Στη συνάντηση εκφράστηκε γενική συμφωνία για τη σταδιακή αύξηση του κατώτατου μισθού, αλλά και για την πρωτοβουλία επαναφοράς του θεσμικού πλαισίου που θα επιτρέψει τις ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις».

Στις δηλώσεις που έκανε ο Ανδρεάδης στους δημοσιογράφους είπε πως ο ΣΕΤΕ είναι θετικός στο να αυξηθεί ο κατώτατος μισθός σταδιακά στα 751 ευρώ, αλλά να μην αυξηθούν οι ασφαλιστικές εισφορές. Μ' άλλα λόγια, φόρα-παρτίδα, ενώπιον του υπουργού Εργασίας, οι μεγαλοξενοδόχοι παραδέχτηκαν -εμμέσως πλην σαφώς- ότι δεν εφαρμόζουν την Κλαδική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας, αλλά πληρώνουν το προσωπικό (όταν δεν το έχουν προσλάβει «μαύρα») με βάση τα κατώτατα της ΕΓΣΣΕ. Κι ο υπουργός, αντί να τους παραπέμψει κατευθείαν στο ΣΕΠΕ για τα περαιτέρω (επιβολή προστίμων και αποκατάσταση της νομιμότητας), διακόπτοντας κάθε συζήτηση μαζί τους, έβγαλε και ανακοίνωση για να πει ότι προτίθεται να αυξήσει σταδιακά τα κατώτατα της ΕΓΣΣΕ!

Επιβεβαιώνεται έτσι για μια ακόμη φορά αυτό που φωνάζουμε εδώ και καιρό. Οι καπιταλιστές έχουν πετάξει στα σκουπίδια τις κλαδικές και ομοιοεπαγγελματικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας και εφαρμόζουν (στην καλύτερη περίπτωση την ΕΓΣΣΕ). Και η κυβέρνηση, αντί να απαιτήσει την εφαρμογή των κλαδικών και ομοιοεπαγγελματικών συμβάσεων, που εξακολουθούν να ισχύουν (έστω και πετσοκομμένες), κάνει πλάτη στους καπιταλιστές και συζητά μαζί τους για τη σταδιακή αύξηση της ΕΓΣΕΕ, που τυπικά αφορά μόλις το 7,5% των εργατών και εργαζόμενων μισθωτών. Οι υπόλοιποι υπάγονται στις κλαδικές συμβάσεις.

Παράταση του Μνημονίου-2
ως γέφυρα προς το
ΜΝΗΜΟΝΙΟ-3

Συζήτηση
Παρασκευή 20/3,
στις 20.00

ΚΟΝΤΡΑ
Αγαθουπόλεως 65 & Αχαρνών
www.eksegersi.gr

Νέος κύκλος προβολών και συζητήσεων

Η ΣΤΡΑΤΕΥΜΕΝΗ ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΗ ΤΗΣ «ΟΜΑΔΑΣ ΤΖΙΓΚΑ ΒΕΡΤΟΦ»

«Κατά την προβολή μιας ιμπεριαλιστικής ταινίας, η οθόνη πουλά στο θεατή τη φωνή του Κράτους-Αφέντη: η φωνή κολακεύει, καταστέλλει ή ξυλοκοπεί. Κατά την προβολή μιας ρεφορμιστικής ταινίας, η οθόνη είναι απλώς το μεγάφωνο από το οποίο βγαίνει μια φωνή που κάποτε είχε την εντολή του λαού, αλλά δεν είναι πια η φωνή του λαού, καθώς ο λαός παρακολουθεί σιωπηλός το ίδιο του το πρόσωπο παραμορφωμένο. Κατά την προβολή μιας στρατευμένης ταινίας, η οθόνη δεν είναι παρά ένας μαυροπίνακας στον οποίο γράφονται οι εικόνες και οι ήχοι που παράγονται από τη συγκεκριμένη ανάλυση μιας συγκεκριμένης κατάστασης, δηλαδή της ταξικής πάλης. Μπροστά σε αυτή την οθόνη, ο λαός σκέφτεται, μαθαίνει, μάχεται, ασκεί κριτική και μεταμορφώνεται».

Ζαν-Λικ Γκοντάρ
για την Ομάδα Τζίγκα Βερτόφ
(περιοδικό Cinetique, Οκτώβρης 1969)

Η ΣΤΡΑΤΕΥΜΕΝΗ ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΗ
ΤΗΣ «ΟΜΑΔΑΣ ΤΖΙΓΚΑ ΒΕΡΤΟΦ»

ΓΑΛΛΙΑ | 1968-1974 | 4 ΔΟΚΙΜΙΑ

06/03
PRAVDA
(1969)

27/03
ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ
(1970)

13/03
BRITISH SOUNDS
(1970)

03/04
ΕΔΩ ΚΙ ΑΛΛΟΥ
(1974)

ΚΟΝΤΡΑ
Προβολές ταινιών & συζητήσεις τις Παρασκευές στις 8.30μμ
Αγαθουπόλεως 65 & Αχαρνών, Αθήνα | Ιουστινιανού 24, Θεσσαλονίκη
Είσοδος ελεύθερη | www.eksegersi.gr

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Η αύξηση των κρατικών εσόδων από την εισαγωγή νέων τυχερών παιχνιδιών είναι μέσα στη λίστα που έστειλε ο Μπαρουφάκης στους ευρωπαίους εταίρους. Οι εξελίξεις όμως στο θέμα της διαμάχης της ΟΠΑΠ ΑΕ και των πρακτόρων είναι πολύ πιθανό να οδηγήσουν σε νέα καθυστέρηση της εγκατάστασης των «κουλοχέρηδων», άρα και των εσόδων που φιλοδοξεί να βάλει η κυβέρνηση στα κρατικά ταμεία.

Με απόφαση της Επιτροπής Εποπτείας και Ελέγχου Παιγνίων (ΕΕΕΠ) δόθηκε παράταση στη διαβούλευση του σχεδίου «κανονισμού πρακτόρων». Η αρχική ημερομηνία της διαβούλευσης έληγε στις 10 Μάρτη, όμως μετά από τις διαμαρτυρίες των πρακτόρων η διαβούλευση θα λήξει στις 29/5. Αν και φαινομενικά δεν υπάρχει κάποια συσχέτιση ανάμεσα στον κανονισμό των πρακτόρων και την εγκατάσταση των «κουλοχέρηδων», στην πράξη μπορεί να υπάρξει σοβαρή εμπλοκή, αφού οι πράκτορες ζητούν να τηρηθούν οι όροι των σημερινών συμβάσεων και να τοποθετηθούν δυοτρεις «κουλοχέρηδες» σε κάθε πρακτορείο, ενώ η ΟΠΑΠ ΑΕ έχει αποφασίσει τη δημιουργία νέων καταστημάτων, των «Gaming Hall», σε καθένα από τα οποία θα εγκατασταθούν 25 μηχανήματα και θα λειτουργήσουν σαν μικρά καζίνο.

Το θέμα της εγκατάστασης των «κουλοχέρηδων», για το οποίο εκκρεμεί και η απόφαση της εκδίκασης των ασφαλιστικών μέτρων που κατέθεσαν οι πράκτορες κατά της ΟΠΑΠ ΑΕ, έχει φέρει σε δύσκολη θέση την κυβέρνηση. Ο Τσίπρας προεκλογικά είχε υποσχεθεί στους πράκτορες ότι συντάσσεται με τα αιτήματά τους και ότι θα επανεξεταστεί η ιδιωτικοποίηση του ΟΠΑΠ. Σήμερα υπάρχει η ανάγκη να μπουν φράγκα στα ταμεία, άρα η εγκατάσταση των «κουλοχέρηδων» θα πρέπει να γίνει άμεσα, συνεπώς το πιθανότερο είναι να έχουμε μια ακόμη κωλοτούμπα στις προεκλογικές «δεσμεύσεις» της κυβέρνησης. Επιπρόσθετα, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η ΟΠΑΠ ΑΕ είναι η μοναδική εταιρία που έχει καταθέσει προσφορά για τον Ιππόδρομο, ο οποίος από 1/4/2015, θα πρέπει να μπει σε καθεστώς εκκαθάρισης, αλλιώς υπάρχει κίνδυνος για καταλογισμό προστίμων από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, γεγονός που κάνει περισσότερο πιθανή την κωλοτούμπα ή, όπως λέμε στην καθομιλουμένη, να έχουμε μια ακόμη κυβερνητική κυβίστηση.

Παίζοντας με τα κουβαδάκια στην παραλία

Το παραμικρό επεισόδιο δε σημειώθηκε την περασμένη αγωνιστική του πρωταθλήματος της Super League. Το γεγονός ότι όλοι οι αγώνες έγιναν κεκλεισμένων των θυρών, χωρίς οπαδούς, είναι μια λεπτομέρεια που δεν μπορεί να μειώσει την επιτυχία του υφυπουργού αθλητισμού Σταύρου Κοντονή. Γεμάτος αυτοπεποίθηση και με νωπές τις δάφνες από την απόλυτη τάξη στα ελληνικά γήπεδα, ο έλληνας υφυπουργός συναντήθηκε την περασμένη Δεύτερα με τον πρόεδρο της ΟΥΕΦΑ Μισέλ Πλατινί και συζήτησε μαζί του το θέμα της βίας και τους τρόπους αντιμετώπισής της. Η συνάντηση ήταν άτυπη και από την πλευρά της ΟΥΕΦΑ δεν υπήρξε επίσημη ανακοίνωση, παρά την προσπάθεια της ελληνικής πλευράς.

Σύμφωνα με το καταστατικό της Ευρωπαϊκής Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας, ο πρόεδρός της δεν μπορεί να συναντηθεί με υπουργό ή επίσημο αξιωματούχο μιας κυβέρνησης, χωρίς να συμμετέχει στη συνάντηση και εκπρόσωπος της ποδοσφαιρικής ομοσπονδίας της εκάστοτε χώρας. Μάλιστα, από την πλευρά της ΟΥΕΦΑ τονίστηκε η δυσαρέσκεια για την επιλογή της ελληνικής πλευράς να ανακοινώσει τη συνάντηση και να δώσει αρκετές λεπτομέρειες γι' αυτά που συζητήθηκαν κατά την προετοιμασία της. Αγέρωχος ο έλληνας υφυπουργός, ακολουθώντας το στυλ Βαρουφάκη, τους ξεκαθάρισε ότι η ανάγκη ενημέρωσης της ελληνικής φίλαθλης γνώμης είναι πάνω από το καταστατικό της ΟΥΕΦΑ και για το λόγο αυτό ήταν αναλυτικός κατά τη διάρκεια της προετοιμασίας της συνάντησης. Προσέθεσε, ακόμη, ότι θα κάνει αναλυτική ενημέρωση για το αποτέλεσμα της συνάντησης.

Ετσι, ο Κοντονής ανακοίνωσε ότι «κατά τη συζήτηση, η οποία έγινε σε πνεύμα αλληλοκατανόησης, τονίστηκε για μια ακόμη φορά, ότι η ελληνική κυβέρνηση είναι αποφασισμένη να δώσει τέλος στις πολυετείς παθογένειες του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαίρου, κυρίως στη βία και στη φοροδιαφυγή, και μπροστά σε αυτήν την προοπτική εξετάζει το ενδεχόμενο της μη συμμετοχής των ελληνικών ομάδων στα ευρωπαϊκά πρωταθλήματα. Πράγμα το οποίο δηλώθηκε, ότι ούτε επιθυμούμε, ούτε επιδιώκουμε. Ακριβώς γι' αυτό το λόγο συστάθηκε η ομάδα εργασίας, η οποία μέχρι τις 30 Απριλίου θα έχει καταλήξει σε όλα τα ζητήματα που θα τεθούν».

Στην ομάδα εργασίας θα συμμετέχουν εκπρόσωποι της ΦΙΦΑ, της ΟΥΕΦΑ, της ΕΠΟ και της ελληνικής κυβέρνησης, και θα συναντηθούν στις 30 Μάρτη στην Αθήνα. Με βάση τα συμπεράσματα της ομάδας εργασίας, ο Κοντονής θα πρέπει μέχρι τις 30 Απρίλη να προτείνει συγκεκριμένα μέτρα για νομοθέτηση. Αν και η ελληνική πλευρά προσπάθησε να παρουσιάσει τη συνάντηση ως εποικοδομητική, η πραγματικότητα είναι πολύ διαφορετική και για το λόγο αυτό ο Κοντονής αναγκάστηκε στη δήλωσή του να αφήσει ανοιχτό το ενδεχόμενο να μη συμμετέχουν οι ελληνικές ομάδες στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις. Ο πρόεδρος της ΟΥΕΦΑ δεν είχε καμία δυσκολία να συμφωνήσει με τον έλληνα υφυπουργό για τους πιθανούς τρόπους καταπολέμησης της βίας και της διαπλοκής και προθυμοποιήθηκε να βοηθήσουν οι αρμόδιοι υπάλληλοι της ΟΥΕΦΑ την ελληνική κυβέρνηση, ξεκαθάρισε όμως ότι όλα θα πρέπει να γίνουν στη βάση του καταστατικού της ΦΙΦΑ και της ΟΥΕΦΑ και με απόλυτο σεβασμό στο αυτοδιοίκητο της ΕΠΟ. Μάλιστα για να μην υπάρχουν περιθώρια «δημιουργικής ασάφειας», ο Πλατινί ξεκαθάρισε στον Κοντονή ότι οποιαδήποτε αλλαγή στον τρόπο εκλογής του προέδρου και του ΔΣ της ΕΠΟ θα έχει σαν αποτέλεσμα σοβαρές κυρώσεις για τις ελληνικές ομάδες και κίνδυνο αποβολής τους από τις ευρωπαϊκές διοργανώσεις.

Είναι φανερό ότι ο πρόεδρος της ΟΥΕΦΑ προσέφερε πλήρη κάλυψη στην ΕΠΟ, την οποία όρισε εμμέσως πλην σαφώς ως θεματοφύλακα των αρχών της ΟΥΕΦΑ, τις οποίες θα πρέπει να σεβαστεί απόλυτα η ελληνική κυβέρνηση, αδειάζοντας τον Κοντονή και «τελειώνοντας» την επικοινωνιακή του τακτική. Μέχρι σήμερα, ο έλληνας υφυπουργός προσπαθούσε να το παίξει σκληρός απέναντι στους παράγοντες της ΕΠΟ και αποφασισμένος να «τελειώσει» την παντοδυναμία τους, αλλάζοντας καταρχάς τον τρόπο εκλογής τους. Μετά τη συνάντηση της Ντιζόν, κατάλαβε ότι με μια τέτοια ενέργεια θα βρεθεί αντιμέτωπος με την ΟΥΕΦΑ και τη ΦΙΦΑ, με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Και αυτό που συνεπάγεται είναι ο αποκλεισμός των ελληνικών ομάδων από τις ευρωπαϊκές διοργανώσεις. Σε απλά ελληνικά ο Πλατινί ξεκαθάρισε ότι η ελληνική κυβέρνηση μπορεί να πάρει τα «κουβαδάκια» της και να παίξει στην παραλία για να δείξει ότι προσπαθεί να λύσει τα θέματα του ποδοσφαίρου, όμως τους κανόνες του παιχνιδιού θα τους βάλει η ΟΥΕΦΑ και η οποιαδήποτε παρέκκλιση απ' αυτούς θα έχει ως αποτέλεσμα να τους πάρουν τα κουβαδάκια και να σταματήσει το παιχνίδι.

Μένει να δούμε αν η ελληνική κυβέρνηση θα σηκώσει το γάντι της πρόκλησης ή αν θα βάλει την ουρά στα σκέλια, που είναι και το πιο πιθανό. Αλλωστε, δεν μας έχουν συνηθίσει σε κάτι διαφορετικό οι αστικές κυβερνήσεις, ακόμα και αυτές που έχουν «αριστερό» πρόσημο. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, όμως, θα πρέπει να συνυπολογίσουμε δυο παραμέτρους που πιθανόν να οδηγήσουν την κυβέρνηση στην επιλογή της «ρήξης». Η συντριπτική πλειοψηφία των φιλάθλων δε θα είναι αρνητική στην απόφαση αποκλεισμού των ομάδων από τις ευρωπαϊκές διοργανώσεις, προκειμένου να αντιμετωπιστεί η οπαδική βία και τα φαινόμενα διαφθοράς. Αυτό το γεγονός, σε συνδυασμό με το γενικότερο πολιτικό και οικονομικό γίγνεσθαι, στο οποίο τα περιθώρια έχουν στενέψει και θα στενέψουν ακόμη περισσότερο με την κυβέρνηση να πρέπει να πάρει αντιλαϊκά μέτρα υπογράφοντας το Μνημόνιο-3, ίσως οδηγήσει σε επιλογή έκπληξη. Ως μοναδική επιλογή να μην ακολουθήσουμε τις εντολές των ευρωπαίων εταίρων μας, προκειμένου να αισθανθεί εθνικά υπερήφανος ο λαός, απομένει η «παραβίαση» του αυτοδιοίκητου του ποδόσφαιρου. Δε θα πρέπει λοιπόν να αποκλειστεί το ενδεχόμενο, για επικοινωνιακούς λόγους και για αποπροσανατολισμό του λαού, να επιλεγεί η ρήξη με την ΟΥΕΦΑ.

Κος Πάπιας

papias@eksegersi.gr

Απόλυτη επιβεβαίωση όσων υποστηρίζουν ότι ο έρωτας περνάει πρώτα από το στομάχι.

ΣΙΝΕΜΑ

ΡΙΤΣΑΡΝ ΓΚΛΕΙΖΕΡ, ΓΟΥΟΣ ΓΟΥΕΣΤΜΟΡΛΑΡΝΤ

Still Alice: Κάθε στιγμή μετράει

Η Αλις έχει μια πολύ καλόβολη ζωή. Πενηντάρα, καθηγήτρια γλωσσολογίας στο πανεπιστήμιο, μητέρα τριών παιδιών και σύζυγος επίσης καθηγητή πανεπιστημίου, με τον οποίο έχουν και εξαιρετική σχέση. Ξαφνικά, αρχίζει να ξεχνά πράγματα. Επισκέπτεται έναν νευρολόγο, ο οποίος της διαγιγνώσκει Αλτσχάιμερ, παρά το γεγονός ότι είναι πολύ νέα γι' αυτήν τη ασθένεια. Η ζωή της Αλις αλλάζει μέρα με τη μέρα. Πράγματα που στην καθημερινότητα θεωρούνται αυτονόητα και που ούτε καν μας περνούν από το μυαλό, όπως π.χ. η ανάγνωση, αρχίζουν τώρα να δυσκολεύουν, γιατί πολύ απλά στηρίζονται στη μνήμη. Η πιο τρομακτική όμως συνέπεια της ασθένειας δεν είναι οι δυσκολίες στην καθημερινή ζωή, αλλά η απώλεια της ίδιας της ταυτότητας.

Η συγκεκριμένη ταινία λειτουργεί σα μια ωραία αφορμή για να σκεφτεί κανείς τι σημαίνει Αλτσχάιμερ ή γενικότερα άνοια. Μάλιστα, η πρωταγωνίστρια είχε το υποστηρικτικό περιβάλλον και φυσικά την οικονομική δυνατότητα να παλέψει την ασθένεια με τους καλύτερους δυνατούς όρους. Στην πραγματικότητα, η κατάσταση είναι πολύ πιο δύσκολη για έναν οποιονδήποτε ασθενή.

Το σενάριο της ταινίας είναι βασισμένο στο ομώνυμο μυθιστόρημα ("Still Alice") της νευρολόγου Λίζα Γκένοβα. Οι σκηνοθέτες αποφεύγουν τους άσκοπους μελοδραματισμούς και εστιάζουν στο βίωμα της ασθένειας και τον καθημερινό αγώνα που αυτή απαιτεί. Η Τζούλιαν Μουρ στον πρωταγωνιστικό ρόλο έδωσε μια πολύ μετρημένη ερμηνεία.

ΔΙΟΝΥΣΗ ΓΡΗΓΟΡΑΤΟΥ

Fils de Grece: Τα παιδιά του εμφυλίου

Δε θα μπούμε στον κόπο να περιγράψουμε την υπόθεση της ταινίας, γιατί απλούστατα... δε θα τα καταφέρουμε! Το θέμα της είναι οι μετακινήσεις παιδιών κατά τη διάρκεια του εμφυλίου πολέμου, τόσο από το Δημοκρατικό Στρατό, εκτός Ελλάδας, σε Ιδρύματα Πολιτικών Προσφύγων, όσο και από τον μοναρχοφασιστικό στρατό προς τις «Παιδουπόλεις» της βασίλισσας Φρειδερίκης.

Γίνεται φανερό ότι για τον Γρηγοράτο σημασία έχει το τραύμα των παιδιών αυτών σε σχέση με την απώλεια της παιδικής τους ηλικίας. Από τη μια προσπαθεί να πείσει ότι τα παιδιά που μεταφέρθηκαν με ασφάλεια στις Λαϊκές Δημοκρατίες, για να γλιτώσουν από τους βομβαρδισμούς, την πείνα, την τρομοκρατία και το παιδομάζωμα του μοναρχοφασισμού, είχαν καλύτερη τύχη από αυτά των φρικτών «Παιδουπόλεων» της Φρειδερίκης, αλλά από την άλλη, στο ερώτημα που ο ίδιος θέτει «παιδομάζωμα ή παιδοσώσιμο» δε δίνει σαφή απάντηση (μολονότι η Ιστορία έχει αποφανθεί γι' αυτό, μέσα από τις διηγήσεις και τις τοποθετήσεις

Dixi et salvavi animam meam

Τσίπρα έχουνε, τσίπα δεν έχουνε

Το 'να δάνειο φέρνει τ' άλλο, και τα δυο την κινεζοποίηση

Χαρδούβελης – Αλ. Μητρόπουλος 1 – 1 (περί «πατρίδας» ο λόγος)

Ν. 4277/2014: Λαφαζάνη πες αλεύρι...

Ολα είναι μαγικά, μοιάζουν μαγικά και διαρκώς... ευρωαμερικάνικα

Στο ίδιο έργο θεατές

«Εξειδίκευση» μέτρων – περί μήκους ο λόγος

Ποινικοποιημένη, λοιπόν, η σχέση μάνας – παιδιού...

➤ Τη μέθοδο της «δημιουργικής ασάφειας» εφάρμοσε και ο Ν. Φίλης.

➤ «Κυβέρνηση της αριστεράς» ανακάλυψε η Α.Κ.Θ. και για να το χωνέψουν οι «εγχώριοι ιθαγενείς» διοργάνωσε και εκδήλωση.

➤ Στο μεταξύ ο «κατώτερος μισθός» έκανε φτερά και απ' ό,τι φαίνεται είναι μεγάλο το βάθος, χάσμα ολόκληρο που χωρίζει τον κατώτερο μισθό από τα (συγ)κυβερνητικά ενδιαφέροντα.

➤ Τω καιρώ εκείνω εγεννήθη κυβέρνησις της μιζανπλί αριστεράς με κατάμαυρους πάνους...

➤ Αραγε ο Μπαρούφ θα είναι η πρώτη θυσία;

➤ Για ποιον –ρητορική η ερώτηση- η «ύψιστη ασφάλεια»; Διότι, η αναβάθμιση του εγκλεισμού, και δη πολιτικών κρατουμένων, κάνει δύσκολο να καταπιεί κανείς το χάπι της «αριστερής κυβέρνησης». Αλλά, βέβαια, όπως εδηλώθη από συριζαίικα χείλη, υπάρχει «συνέχεια του κράτους», όπερ εστί μεθερμηνευόμενον, και στον τομέα του εγκλεισμού η συνέχεια θα είναι κατά βάση... ομαλή.

➤ Οι σιωνιστές συνεχίζουν το δολοφονικό έργο τους στη Γάζα (ΚΑΙ παλαιστίνιος ψαράς νεκρός, ΚΑΙ άρπαξαν και το μέσο κάποιου εισοδήματος των ψαράδων, ήτοι δύο ψαρόβαρκες).

➤ Στην Λέσβο μπήκε (επί κυβέρνησης «αριστεράς») νέος αστυνομικός διευθυντής το πλέον... κατάλληλο άτομο: ο επιχειρησιακός υπεύθυνος της άγριας καταστολής μιας ειρηνικής πορείας στις 6 Δεκέμβρη 2014 (όντως υπάρχει συνέχεια του κράτους...).

➤ Φορολογοαλληλοκάρφωμα.

➤ Για την πατρίδα, ρε γαμώτο!

➤ Οχι, παίζουμε...

➤ Ο φορολογούμενος, της εφορίας, την απόδειξη, ω χαφιέ.

➤ 25 άξονες πολιτικής του ΣΕΒ: δρεπανηφόρα άρματα ή άλλως, η επίθεση του κεφαλαίου συνεχίζεται.

➤ «Ευαγγέλιο» ΣΕΒ: black books για τους εργαζόμενους.

➤ Για μια δόση, όπως αυτή, πρέπει να δώσεις πολλά... (κατά το «για ένα κομμάτι ψωμί / πρέπει να δώσεις πολλά»).

➤ Ε(πι)μονές με τα κιγκλιδώματα: όταν γίνει της... το σιδηρούν κιγκλίδωμα θα δούμε...

➤ Ψιλοκρύο το ανέκδοτο Πανούση (Γιάννη με δύο νι...): «η αστυνομία να σεβαστεί τα δικαιώματα και τις ελευθερίες των πολιτών».

➤ Να τη και η «νέα» κινητικότητα στο Δημόσιο...

➤ Οι συζητήσεις που έγιναν Τετάρτη, 11-3-15, δεν έγιναν με την τρόικα αλλά με «τρεις βασικούς θεσμικούς οργανισμούς» - όταν το παιχνίδι των λέξεων δεν είναι αρκετό για να αποκρύψει την ουσία...

➤ Νόημα: «Η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ εκπαιδεύεται και προσαρμόζεται βήμα-βήμα στην πραγματικότητα» (ΤΟ ΒΗΜΑ ονλάιν, Νότης Παπαδόπουλος). Καλό σκυλάκι, μπράβο το καλό σκυλάκι (που εκπαιδεύεται, αν και το ίδιο δεν έχει αντίρρηση για τον ρόλο του...).

➤ «Ανυπακοή και ρήξη», λέει η «Αριστερή Πλατφόρμα» (μένοντας φυσικά στην κυβέρνηση...).

➤ Ο Ομπάμα πήρε μέρος στην πορεία – η πορεία, όμως, των δολοφονιών Αφροαμερικανών από μπάτσους στις ΗΠΑ συνεχίζεται (τρεις νεκροί από τα μπατσοπυρά από Παρασκευή 7 Μαρτίου έως Δευτέρα 9 Μαρτίου 2015). Law and order...

➤ 8 Μάρτη: Ιση αμοιβή για ίση δουλειά (στο σοσιαλισμό).

➤ «Ηθική και έντιμη διαπραγμάτευση», τουτέστιν την κάτσατε.

Βασίλης

Πυρά και από τον άλλο Μάριο

«Νομίζω ότι ο χρόνος για την ελληνική κυβέρνηση προκειμένου να παίζει παιχνίδια, ενδεχομένως με μια γνήσια ελπίδα να αλλάξει το πλαίσιο πολιτικής στην Ευρώπη τελειώνει. Τώρα είναι η ώρα συμμόρφωσης με τις προηγούμενες δεσμεύσεις, ενδεχομένως με κάποια ανοχή ως προς το χρονοδιάγραμμα της εφαρμογής των μέτρων».

Ο ένας Μάριο (Ντράγκι) εφαρμόζει το μαρτύριο της σταγόνας, ο άλλος Μάριο (Μόντι) διατυπώνει με σαφήνεια και λιτότητα, που θα τις ζήλευε κορυφαίος αμερικανός columnist, την ουσία του κακόγουστου σόου που ζούμε εδώ και 40 μέρες και υποδεικνύει στην ελληνική κυβέρνηση να ρίξει την αυλαία του σόου και να εκτελέσει άμεσα αυτό που έτσι κι αλλιώς θα κάνει.

Κατά διαβολική σύμπτωση, η συμπεριφορά των δύο ιταλών τεχνοκρατών-πολιτικών συνδέεται στενά με τη συριζαίικη προεκλογική παραμύθα. Τον Ντράγκι τον εμφάνιζαν ως έναν από τους βασικούς πυλώνες της «αντιμερκελικής» πολιτικής της Ευρώπης. Ο ίδιος ο Τσίπρας τον παρουσίαζε ως απτή απόδειξη του σλόγκαν «η Ευρώπη αλλάζει». Κι όταν τον ρωτούσαν «τι θα κάνετε αν οι δανειστές αρνηθούν να διαγράψουν το μεγαλύτερο μέρος του χρέους», επικαλούνταν τις συμμαχίες που θα έκλεινε ο ΣΥΡΙΖΑ, δείχνοντας τον Ντράγκι ως το κορυφαίο στέλεχος της Ευρωζώνης που θέλει να βάλει τέρμα στη λιτότητα.

Ο Μόντι, πρώην ιταλός τραπεζίτης, πρώην επίτροπος και μεταβατικός πρωθυπουργός της Ιταλίας την περίοδο της κρίσης (τον διαδέχτηκε ο Λέτα, τον οποίο εκπαραθύρωσε ο Ρέντσι), ήταν από τους συνδαιτυμόνες του Τσίπρα στο περίφημο συμπόσιο της Λέσχης Αμπροτσέτι, στις όχθες της λίμνης Κόμο. Ελεγε, λοιπόν, τότε η συριζοπροπαγάνδα πως κορυφαία πολιτικά στελέχη, όπως ο Μόντι και ο Πρόντι, άκουσαν με προσοχή τον Τσίπρα και όχι μόνο δε διαφώνησαν με όσα είπε, αλλά εξέφρασαν και τη συμφωνία τους στη βασική κατεύθυνση για το τέλος της λιτότητας.

Η δήλωση Μόντι, την οποία παραθέσαμε στην αρχή, δεν είναι επιθετική στο ύφος. Επί της ουσίας ξεμπροστιάζει τον ΣΥΡΙΖΑ.

των ίδιων των παιδιών, όταν μεγάλωσαν).

Ο Δ. Γρηγοράτος (του οποίου η πιο γνωστή δουλειά είναι η ταινία «Παράσταση για ένα ρόλο», 1978) επιδιώκει στην ταινία αυτή να μπλέξει στοιχεία ντοκιμαντέρ με στοιχεία μυθοπλασίας, σπάνιο αρχειακό υλικό, με ηθοποιούς και πρόσωπα που έχουν βιώσει τα γεγονότα. Εκτός από την κεντρική ιστορία, που αφορά μια κοπέλα της οποίας η γιαγιά ήταν πολιτική πρόσφυγας στην ΕΣΣΔ και την προσπάθειά της να ξαναενώσει μια παρέα χαμένων παιδιών, έχουμε μια ερωτική ιστορία, σχόλια και σκηνές του Δεκέμβρη του 2008 και ένα σωρό ακόμη στοιχεία που δημιουργούν μικρές παράλληλες ιστορίες, ενώ ταυτόχρονα βλέπουμε και πλάνα από άλλες ταινίες που αναφέρονται στην εποχή εκείνη.

Ο Γρηγοράτος έβαλε ένα δύσκολο στοίχημα και δεν το κέρδισε. Ταυτόχρονα όμως, πρόσθεσε άλλη μια φωνή στις συντηρητικές ερμηνείες και προσεγγίσεις των γεγονότων εκείνων που σημάδεψαν την ελληνική -και όχι μόνο- ιστορία.

STUDIO NEW STAR ART CINEMA

Αφιέρωμα στον Ακίρα Κουροσάβα

Η εταιρία διανομής New Star κάνει αφιέρωμα από την Πέμπτη 12/3 στον σπουδαίο ιάπωνα σκηνοθέτη, προβάλλοντας τις ταινίες «Σιωπηλή μονομαχία», «Ρασομόν», «Ran» και «Madadayo, ο πρώτος δάσκαλος». Είναι μια καλή ευκαιρία να δούμε ξανά ή για πρώτη φορά αυτές τις κλασικές πια ταινίες στη μεγάλη οθόνη.

Ελένη Π.

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ **DEREE The American College of Greece – Intitute of Diplomacy & Global Affairs - «Η Ουσία και το Παρασκήνιο της Διαπραγμάτευσης» - Ελενα Παναρίτη – Οικονομολόγος ειδικευμένη σε Διαρθρωτικές Αλλαγές, Πρώην Στέλεχος της Παγκόσμιας Τράπεζας – Πέμπτη 12 Μαρτίου 2015, 6:30μμ (διαδικτυακή ανάρτηση)**

Α, όλα κι όλα, η κα Παναρίτη είναι αντισυμβατική. Στη θέση της άλλος ή άλλη θα ανέφερε ως πρώτη ιδιότητα το «πρώην βουλευτής» και ως δεύτερη το «σύμβουλος του υπουργού Οικονομικών». Το «πρώην στέλεχος της Παγκόσμιας Τράπεζας» μπορεί και να το παρέλειπε. Διότι κάθε φιλόδοξος αστός πολιτικός προσπαθεί να κρύψει το παρελθόν του ως στέλεχος ενός ιμπεριαλιστικού μηχανισμού που έχει ως αποστολή του να ρουφάει το αίμα ολόκληρων λαών με το μπουρί της σόμπας. Η κα Παναρίτη, όμως, επαίρεται ακριβώς γι' αυτό. Οτι υπήρξε στέλεχος της Παγκόσμιας Τράπεζας στο Περού, όταν κυβερνούσε ο αιμοσταγής δικτάτορας Φουχιμόρι, στον οποίο έχει αφιερώσει ολόκληρο βιβλίο. Περιφρονεί τις άλλες ιδιότητές της και τονίζει την επαγγελματική της πλευρά: πρώην στέλεχος της ΠΤ, ειδικευμένη σε «διαρθρωτικές αλλαγές» που εφαρμόζονται σε μπανανίες. Υπ' αυτή την ιδιότητά της, προφανώς, την έκανε βουλευτή Επικρατείας ο... σοσιαλιστής Γιωργάκης. Υπό την ίδια ιδιότητα την έκανε σύμβουλό του ο... αριστερός Βαρουφάκης.

◆ **Γλέζο ρωσόφιλε ψώφα - ΟΑΚΚΕ (σύνθημα με κόκκινο σπρέι σε κτίριο του ΑΠΘ - διατηρούμε την ορθογραφία του)**

Οπαδός της ΟΑΚΚΕ στη Θεσσαλονίκη θα ήταν οπωσδήποτε είδηση. Γι' αυτό και υποψιαζόμαστε ότι το σύνθημα μπορεί να είναι και προβοκάτσια από κάποιον που ήθελε να σπάσει πλάκα, μεταφέροντας σε περισσότερους αυτά που διαβάζει ο ίδιος στο σάιτ της ΟΑΚΚΕ, που προσφέρει άφθονο γέλιο (αν και κάποιες φορές σου κόβεται η διάθεση για γέλιο και σε πιάνει η διάθεση για κλοτσιές).

◆ **Τσίπρας-Βαρουφάκης - Μάπα το καρπούζι - ΑΚΕΠ (χαρτοπανό)**

Κυκλοφορεί και αφίσα ανάλογου περιεχόμενου. Μια πράσινη καρπουζάρα ναααα (μετά συγχωρήσεως), το σλόγκαν «Μάπα το καρπούζι» και μερικοί στίχοι του Διονύσιου Σολωμού: «Δυστυχισμένε μου λαέ/ καλέ κι αγαπημένε/ πάντα ευκολόπιστε/ και πάντα προδομένε». Θα συμφωνήσετε ότι το σύνθημα είναι ευστοχότατο. Εντάξει, δεν οικοδομείς τακτική πάνω σ' αυτό, αλλά είναι σίγουρο πως η διαπίστωση έρχεται να ανταμώσει τα αισθήματα πολλών, που καθημερινά γίνονται περισσότεροι.

◆ **Ανοιχτή Συνέλευση – Θρυαλλίδα, Ηρακλειδών 11-13 Θησείο – Παρασκευή 13/3/2015 19.30 – V for Voucher-ades – Αξιοπρέπεια στην εργασία – Σταθερή δουλειά για όλους και όλες (αφίσες)**

Εκείνο που μας προξενεί εντύπωση είναι πως η συγκεκριμένη συλλογικότητα, η οποία ασχολείται με τα προβλήματα όσων συμμετέχουν στα κακόφημα προγράμματα των «ωφελούμενων» με τα περιβόητα voucher, έχει ρίξει όλο το βάρος της στην αντιπαράθεση με τους ιδιοκτήτες των ΚΕΚ (που παίρνουν τη μερίδα του λέοντος απ' αυτά τα προγράμματα) και σε αιτήματα όπως η έγκαιρη πληρωμή των «ωφελούμενων». Οχι πως δεν υπάρχουν αυτά τα προβλήματα, όχι πως δεν είναι σημαντικό να πάρουν όσοι και όσες συμμετέχουν σ' αυτά τα προγράμματα το «χαρτζιλίκι» έγκαιρα, γιατί είναι μια ανακούφιση για κάθε άνεργο/η, όμως η όλη υπόθεση μας θυμίζει λίγο την παροιμία με το γάιδαρο και το σαμάρι. Υπάρχει πλέον μια καινούργια πολιτική κατάσταση. Αυτοί που διαχειρίζονται σήμερα την κυβέρνηση έλεγαν και στο συγκεκριμένο θέμα μεγάλα λόγια προεκλογικά. Ελεγαν πως θα καταργήσουν αυτά τα προγράμματα και πως δε θα επιτρέψουν πλέον να υπάρχει αυτός ο ντροπιαστικός χαρακτηρισμός του «ωφελούμενου» και η υποαμειβόμενη και ανασφάλιστη εργασία που υποκρύπτει. Τι βλέπουμε, όμως; Βλέπουμε τα προγράμματα να συνεχίζονται κανονικότατα, όπως στο παρελθόν, με το πρόσχημα ότι «δεν πρέπει να χαθούν κοινοτικοί πόροι». Βλέπουμε να έχει ξεκινήσει ένα αλισβερίσι ανάμεσα στη νέα πολιτική ηγεσία (Αντωνοπούλου-Σκουρλέτης) και τους ιδιοκτήτες των ΚΕΚ, αρκετοί από τους οποίους πρέπει να έχουν φροντίσει να «αποκαταστήσουν δεσμούς» με τον ΣΥΡΙΖΑ από τότε που έγινε φανερό ότι αυτός θα κερδίσει τις εκλογές. Βλέπουμε να ετοιμάζεται κάποιο μερεμέτισμα στο όλο σύστημα, που θα διατηρήσει την ουσία του. Θα περίμενε κανείς από όσους χρησιμοποιούν το μότο «σταθερή δουλειά για όλους και όλες» να αναδείξουν πρωτίστως το μείζον πολιτικό ζήτημα.

οικονομική εξόρμηση για τη στήριξη της «Κ»

για τη στήριξη της ΚΟΝΤΡΑ

Οκτώβρης 2014-Φλεβάρης 2015

Αριθμός λογαριασμού ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

100/87804638

Τη δεύτερη εβδομάδα της συμπληρώνει η απεργία πείνας των πολιτικών κρατούμενων, στην οποία από την περασμένη Δευτέρα συμμετέχει και ο Γρηγόρης Σαραφούδης. Το Δίκτυο Αγωνιστών Κρατουμένων, στο οποίο συμμετέχει ο Γρ. Σαραφούδης, είχε ανακοινώσει ότι οι πολιτικοί κρατούμενοι που συμμετέχουν σ' αυτό θα μπαίνουν κλιμακωτά στην απεργία πείνας. Ετσι, από την ερχόμενη Δευτέρα αναμένεται να μπουν στην απεργία και άλλοι πολιτικοί κρατούμενοι.

Επίσης, από την περασμένη Τετάρτη ξεκίνησαν κυλιόμενη απεργία πείνας αλληλεγγύης και στήριξης στο σύνολο των αιτημάτων της απεργίας πείνας των πολιτικών κρατούμενων, οι πολιτικοί κρατούμενοι από την Τουρκία και το Κουρδιστάν.

Από κυβερνητικής πλευράς αυτές τις δύο πρώτες εβδομάδες έχουν περισσέψει τα λόγια, αλλά λείπουν παντελώς οι πράξεις που θα αντιστοιχίζονταν, στοιχειωδώς έστω με τα λόγια. Ο υπουργός Δικαιοσύνης Ν. Παρασκευόπουλος δεν έκανε ούτε μια πρώτη κίνηση καλής θέλησης: να καταθέσει τροπολογία για την κατάργηση του φασιστονόμου Αθανασίου για τις φυλακές Γ τύπου, τον οποίο δηλώνει ότι θέλει να καταργήσει.

Το επανέλαβε και σε συνέντευξη-αγιογραφία στην ΕφΣυν, στην οποία του τέθηκε σχετικό ερώτημα, χωρίς όμως ν' ακολουθήσει ένα δεύτερο ερώτημα, τουλάχιστον ως προς το χρόνο υλοποίησης της σχετικής δέσμευσης, δεδομένου ότι πλέον υπάρχει σε εξέλιξη μια απεργία πείνας. Και δε νομίζουμε πως είναι τυχαία η μη αναδημοσίευση της συνέντευξης του υπουργού στο σχετικό χώρο της ιστοσελίδας του υπουργείου. Είναι σα να δόθηκε μόνο για το αναγνωστικό κοινό της συγκεκριμένης εφημερίδας.

Αν ο υπουργός Δικαιοσύνης ήθελε να δείξει καλή θέληση, μπορούσε να εισάγει σχετική ρύθμιση στο νομοσχέδιο για την «αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης», που είναι ένα πολυνομοσχέδιο-κουρελού, οι περισσότερες διατάξεις του οποίου αφορούν ζητήματα οργάνωσης της κυβέρνησης. Κανείς δε θα μπορούσε να του πει τίποτα. Προτιμά, όμως, να βάζει τα παπαγαλάκια του να λένε δεξιά κι αριστερά ότι είχε τέτοια πρόθεση και αρνήθηκε η πρόεδρος της Βουλής.

Ο Ν. Παρασκευόπουλος δεν έκανε αυτή την κίνηση, γιατί δε θέλει να έρθει σε σύγκρουση με τον κοινωνικό συντηρητισμό, την ακροδεξιά και τους «μεγάλους συμμάχους». Επιλέγει και αυτός να «παίξει» με τη ζωή και την υγεία των απεργών πείνας, όπως έχουν κάνει σε αντίστοιχες περιπτώσεις όλες οι κυβερνήσεις στο παρελθόν. Βλέπετε, είναι άλλο πράγμα να είσαι ένας αστοφιλελεύθερος θεωρητικός του Δικαίου, όπως υπήρξε ως πανεπιστημιακός ο Ν. Παρασκευόπουλος, και άλλο να έχεις αναλάβει να διοικήσεις έναν από τους βασικούς πυλώνες του συστήματος καταστολής του αστικού κράτους.

Από τη στιγμή που δεν πέτυχε η αποστολή του στελέχους του ΣΥΡΙΖΑ Π. Λάμπρου και της βουλευτίνας Β. Λέβα, που προσπάθησαν να πείσουν τους πολιτικούς κρατούμενους για τις καλές προθέσεις της κυβέρνησης, είναι προφανές ότι πάρθηκε απόφαση για σκλήρυνση της κυβερνητικής στάσης έναντι των απεργών πείνας.

Τώρα περισσότερο από ποτέ οι πολιτικοί κρατούμενοι χρειάζονται την πιο πλατιά και ενεργή αλληλεγγύη. Η κινητοποίησή τους πρέπει να καταστεί κεντρικό πολιτικό γεγονός. Με όλα τα μέσα ζύμωσης και με κινητοποιήσεις στους δρόμους πρέπει να μεταφέρουμε στον ελληνικό λαό το μήνυμα των πολιτικών κρατούμενων, να ενεργοποιήσουμε τα αντανακλαστικά του, να πυκνώσουμε τις γραμμές των κινητοποιήσεων αλληλεγγύης, αναβιώνοντας τις καλύτερες παραδόσεις του κινήματος.

Στο πλαίσιο αυτής της κινητοποίησης η «Κόντρα» τύπωσε αφίσα με τα αιτήματα των απεργών πείνας, ενώ άρχισε και καμπάνια με την ανάρτηση αεροπανό σε κομβικά σημεία.

Ολοι την Τρίτη 17/3 στις 6μμ στην πορεία (από το Μοναστηράκι).

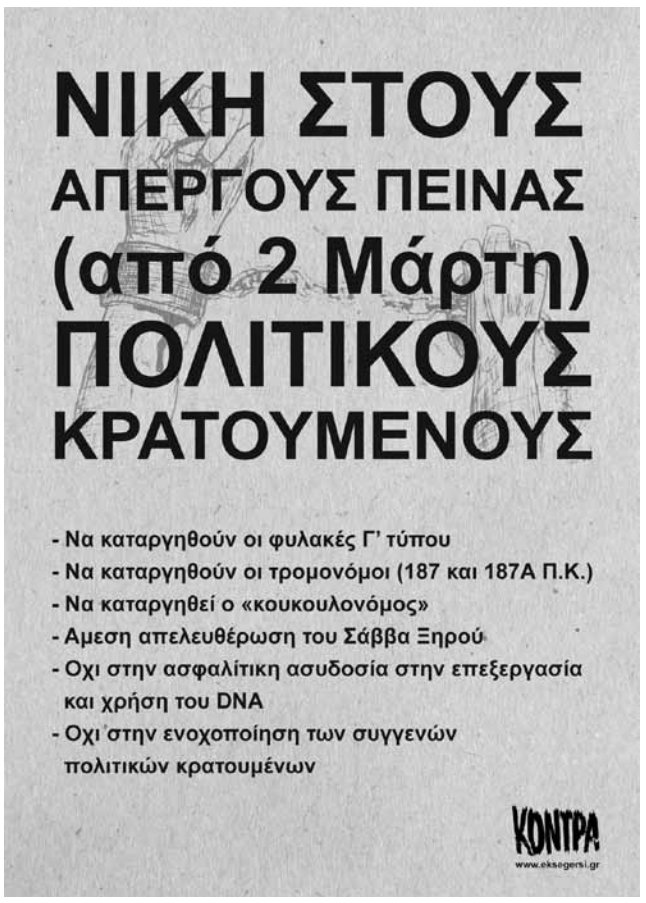

Δήλωση του Χρήστου Τσιγαρίδα

Η κατάσταση της υγείας μου δυστυχώς δεν μου επιτρέπει να συμμετάσχω στις εκδηλώσεις αλληλεγγύης στους απεργούς πείνας πολιτικούς κρατούμενους.

Ομως όλο μου το «είναι» βρίσκεται στο πλευρό των συντρόφων που με όπλο το ίδιο τους το σώμα διεκδικούν την ικανοποίηση δίκαιων αιτημάτων που χρονίζουν.

Θυμάμαι την απεργία πείνας στην οποία είχα συμμετάσχει και εγώ το 2004, με την οποία καταφέραμε να ανοίξουμε ένα άνοιγμα πάνω από τα προαύλια των ειδικών πτερύγων, για να δούμε ένα κομμάτι ουρανό.

Θυμάμαι τις κινητοποιήσεις που κατάφεραν να ακυρώσουν το σχέδιο μεταφοράς των πολιτικών κρατούμενων στην ειδική φυλακή που κατασκευάστηκε στη Λάρισα.

Θυμάμαι πολλούς αγώνες των φυλακισμένων αγωνιστών που κατέληξαν με μικρές ή μεγαλύτερες νίκες.

Στον ασίγαστο πόλεμο του δίκιου ενάντια στην καπιταλιστική βαρβαρότητα, ο μόνος χαμένος αγώνας είναι αυτός που δεν δόθηκε.

Στέλνω τους πιο θερμούς επαναστατικούς χαιρετισμούς μου στους συντρόφους απεργούς πείνας πολιτικούς κρατούμενους.

Στηρίζω το κίνημα αλληλεγγύης, μολονότι αδυνατώ να βρεθώ στις γραμμές του ως φυσική παρουσία.

Καλώ τον ελληνικό λαό να πλαισιώσει αυτό το κίνημα.

Απαιτώ από την κυβέρνηση να ικανοποιήσει όλα τα αιτήματα των απεργών πείνας πολιτικών κρατουμένων.

10-3-2015

Χρήστος Τσιγαρίδας

Καρδιολογική Κλινική Ιπποκράτειου Νοσοκομείου

βαθύ κόκκινο

Ιδια γεύση

Το σκάνδαλο ξέσπασε το Νοέμβρη. Μπροστά σε όσα αποκαλύφθηκαν στη Βραζιλία, τα δικά μας με Χριστοφοράκους και Κοσκωτάδες μοιάζουν με αθώα παιδικά παιχνίδια. Ειδικά ναυλωμένα αεροπλάνα που μετέφεραν δισεκατομμύρια, τραπεζικοί λογαριασμοί που εξαφανίζονταν μέσα σε μια νύχτα, βαλίτσες παραφουσκωμένες με χαρτονομίσματα, ρουφιάνοι υπό καθεστώς προστασίας που ξαφνικά εξαφανίζονταν. Γύρω-γύρω υπουργοί, βουλευτές και στελέχη του κυβερνώντος Εργατικού Κόμματος και στη μέση η Petrobras, η πανίσχυρη κρατική εταιρία πετρελαίου, με τους 86.000 εργαζόμενους.

Οποιος ήθελε να κάνει μπίζνες με την Petrobras, έπρεπε να βγάλει μίζα για το κυβερνών κόμμα και τα στελέχη του. Από τους δέκα μεγαλύτερους κατασκευαστικούς ομίλους της Βραζιλίας, μόνο δύο δεν φέρονται μπλεγμένοι στο σκάνδαλο. Οι υπόλοιποι, μαζί με δεκάδες άλλες εταιρίες, περνούσαν κανονικά από το «γκισέ» και άφηναν τη μίζα τους. Το 3% από κάθε δουλειά που έπαιρναν πήγαινε «στο κόμμα».

Τότε, ο Λούλα είχε συμβουλεύσει τη νεοεκλεγείσα Ρούσεφ να μην ανακοινώσει το υπουργικό της συμβούλιο αν πριν δεν αποκτήσει εικόνα για όλους τους εμπλεκόμενους στο σκάνδαλο. Λούλα και Ρούσεφ είχαν ξαμολήσει τη στρατιά των «ενσωματωμένων» δημοσιογράφων, αυτών που σιτίζονται από τις μίζες, να ασκήσει τρομοκρατία, δουλεύοντας σε άπειρες παραλλαγές τον κίνδυνο κατάρρευσης της οικονομίας: θα παγώσουν όλα τα δημόσια έργα που βρίσκονται σε εξέλιξη, χιλιάδες εργαζόμενοι θα χάσουν τη δουλειά τους, η οικονομία θα παραλύσει.

Στα τέλη της περασμένης εβδομάδας, το Ανώτατο Δικαστήριο της Βραζιλίας ανακοίνωσε τις πρώτες διώξεις, οι οποίες στρέφονται κατά 54 πολιτικών, οι οποίοι θεωρούνται ύποπτοι για μίζες εκατοντάδων εκατομμυρίων δολαρίων. Ανάμεσά τους, κορυφαία στελέχη του Εργατικού Κόμματος: ο πρόεδρος της Γερουσίας Ρενά Καλέιρος και ο πρόεδρος της Βουλής Εδουάρδο Κούνια.

Η Petrobras εισέπραττε μίζες και την περίοδο που πρόεδρός της ήταν η σημερινή πρόεδρος Ντίλμα Ρούσεφ, αλλά η γενική εισαγγελία αποφάσισε να μην διεξαχθεί έρευνα κατά της προέδρου, προκειμένου να μην καταρρεύσει το πολιτικό σύμπαν.

Η δικαστική διερεύνηση θα πάρει χρόνια και δεν έχει κανένα νόημα να κάνουμε προβλέψεις για την εξέλιξή της. Αρκεί το σκάνδαλο καθεαυτό. Ενα σκάνδαλο που έχει και... ελληνικό άρωμα. Ησυχάστε, δεν είναι κάποιος έλληνας πολιτικός ανακατωμένος, όμως ο Λούλα και η Ρούσεφ αποτελούν ινδάλματα του Τσίπρα και των λοιπών συριζαίων, το δε Εργατικό Κόμμα πρότυπο αριστερής διακυβέρνησης.

Τα όσα αποκαλύφθηκαν στη Βραζιλία δε θα έπρεπε να παραξενεύουν κανέναν. Εκτός ίσως από εκείνους που θεωρούν ότι υπάρχουν αριστερές κυβερνήσεις, οι οποίες μπορούν να διαχειριστούν τον καπιταλισμό έτσι που αυτός να λειτουργεί προς όφελος της εργαζόμενης κοινωνίας. Οταν δεν πρόκειται για πολιτικά αφελείς, πρόκειται για απατεώνες, οι οποίοι προσπαθούν να ανανεώσουν τα ιδεολογήματα της ξεφτισμένης στα μάτια των εργαζόμενων μαζών σοσιαλδημοκρατίας. Απατεώνες όπως αυτοί του Εργατικού Κόμματος στη Βραζιλία ή του ΣΥΡΙΖΑ στην Ελλάδα.

Από τις στήλες της «Κ» έχει πολλές φορές υποστηριχτεί η άποψη πως τα πολιτικο-οικονομικά σκάνδαλα είναι σύμφυτα με τον καπιταλισμό. Δεν πρόκειται για παρεκκλίσεις από την κανονικότητα, για εξαιρέσεις από τον κανόνα, αλλά για τον ίδιο τον κανόνα. Αν κάτι αποτελεί εξαίρεση είναι εκείνα τα σκάνδαλα που βλέπουν το φως της δημοσιότητας ως τέτοια. Είναι η κορυφή του παγόβουνου.

Αυτή η άποψη, που επιβεβαιώνεται συνεχώς σε όλο τον κόσμο, αφορά και τις λεγόμενες αριστερές κυβερνήσεις, γιατί είναι και αυτές αστικές κυβερνήσεις, παρά την περί του αντιθέτου προπαγάνδα τους.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

ΚΟΝΤΡΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση**:** Εκτύπωση**:** ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σπηλιάς 5, Μεταμόρφωση